

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/177/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816010665
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8816010665.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou, samosudkyňou JUDr. Andreou Havírovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04. decembra 2020 vo Vranove nad Topľou, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

U.. X. L., nar. XX.XX.XXXX vo X. O. Z., trvale bytom X. O. Z., F. L. č. XXXX/XX, bývalý zástupca riaditeľa Obvodného oddelenia PZ F. M.,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

ako zástupca riaditeľa Obvodného oddelenia PZ F. M., okr. Vranov nad Topľou, po tom, čo dňa 06.11.2014, jemu služobne podriadená, P.. O. N. ukončila priestupkový spisový materiál, evidovaný pod číslom ORPZ-VT-OPP5-272/2014-P, vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona NR SR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a P.. O. N. spracovala správu o výsledku objasňovania priestupku s tým, že priestupok spáchal P. Z., obžalovaný P.. O. N. písomným pokynom usmernil, aby v spisovom materiáli pozmenila spôsob konania P. Z. tak, aby zo spisu nevyplývalo násillie zo strany priestupcu, ale len nadávky, aby bolo možné konanie priestupcu kvalifikovať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Zákona NR SR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a aby bolo následne možné zo strany oznamovateľa vziať späť návrh na prejednanie priestupku, P.. O. N. jeho písomný pokyn splnila, pozmenila záznamy o podaní oznámenia a vysvetlenia, v dôsledku čoho oznamovateľka U. Z. vzala späť návrh na prejednanie priestupku, obžalovaný hrubo porušil základné povinnosti policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a), písm. f), písm. i) Zákona NR SR č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície,

t e d a

ako verejný činiteľ, ktorý v úmysle zadovážiť inému neoprávnený prospech, vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu,

č í m s p á c h a l

prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 326 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 3 Trestného zákona, pri zistení prevahy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.
Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu činnosti štátnej služby príslušníka PZ v trvaní 2 (dvoch) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanému U.. L. urobiť vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Obžalovaný vo vzťahu k skutku obžaloby vyhlásil, že je nevinný. Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov V.. U. K., O. N., U. O., L. V., R. V., U. Z., P. Z., P. Č., U. V., V. U., oboznámením listinných dôkazov a to predovšetkým záznamu o podaní oznámenia svedkyňou U. Z. zo dňa 01.11.2014 a záznamu o podaní vysvetlenia p. U. Z. ml. zo dňa 01.11.2014, ako aj rozhodnutí o zaistení osoby svedka P. Z. zo dňa 01.11.2014, originálu priestupkového spisu Obvodného oddelenia PZ v F. M. č. ORPZ-VT-OPP5-272/2014-P, evidenčných pomôcok tohto obvodného oddelenia, či pripojeného spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/151/2017, na základe čoho súd zistil nasledovné.

Obžalovaný U.. L. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v čase spáchania predmetného priestupku dňa 01.11.2014 vo večerných hodinách nebol v práci. Keď v pondelok dňa 03.11.2014 ráno prišiel do práce, tak tento priestupok zapísal do Denníka priestupkových spisov a tento spis prideliť svedkyňi N., keďže táto svedkyňa mala v kompetencii služobný obvod obce O. M.. Dňa 03.11.2014 mu v doobednajších hodinách zatelefonovala svedkyňa U. Z. so žiadosťou zobrať oznámenie o spáchaní tohto priestupku späť. Svedkyňi Z. obžalovaný, podľa svojho vyjadrenia, oznámil, že nie je možné vykonať späťvzatie návrhu na prejednanie priestupku, keďže o išlo o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch a tak, ako je skutok zaznamenaný, je potrebné ho postúpiť na prejednanie na obvodný úrad. Na to sa svedkyňa Z. pred ním vyjadrila, že má záujem vo veci ešte vypovedať, na čo jej mal obžalovaný odpovedať, že doplnenie výpovede môže vykonať kedykoľvek. Svedkyňa U. Z. sa ho aj opýtala, akým spôsobom má zmeniť svoju výpoveď, keďže v predchádzajúcej svojej výpovedi vypovedala, že ju manžel fyzicky napadol. Zároveň mu svedkyňa Z. ozrejmila, že konala unáhlene, že v skutočnosti strčila ona do svojho manžela a manžel strčil do nej a teda došlo k ich vzájomnému sácaniu. Svedkyňa Z. pritom, na otázku obžalovaného, poprela, že by pri tomto skutku utrpela nejaké zranenia. Svedkyňa mu ďalej vysvetlila, že medzi ňou a jej manželom došlo k obyčajnej hádke, keďže v ich manželstve to bolo posledné dva - tri týždne napäté, pretože sa blížili voľby starostu, pričom táto svedkyňa bola v tom čase starostkou a aj v ďalšom volebnom období kandidovala na túto funkciu a jej manžel v tom období dostával SMS správy o jej údajnej nevere. Takisto mu svedkyňa odôvodňovala svoju snahu zmeniť výpoveď tým, že konala unáhlene z dôvodu psychického nátlaku jej okolia a dlhodobého osočovania jej osoby. Obžalovaný mal po takomto objasnení situácie svedkyňou Z. tejto oznámiť, že zmenu svojej výpovede má urobiť čo najskôr, najlepšie v priebehu toho týždňa, pretože jej priestupkový spis prideliť svedkyňi N. a tento bude odoslaný na príslušný obvodný úrad. Svedkyňa Z. mu prisľúbila, že si to zariadi, na čo jej mal obžalovaný oznámiť, že o tom upovedomí konkrétneho policajta, ktorému prideliť jej spis, aby o tom vedel a spis neodoslal na obvodný úrad. Obžalovaný sa ďalej vyjadril, že so svedkyňou Z. sa nedohodol na konkrétnom termíne vykonania zmien jej výpovede a že ďalej sa predmetným priestupkovým konaním nezaoberal. Po takomto telefonáte so svedkyňou Z. predmetný priestupkový spis tejto svedkyne odložil do priečinku na spisy vyčleneného pre svedkyňu N.. Obžalovaný pritom doplnil, že počas telefonátu so svedkyňou Z. si písal odkaz na papierik, že je potrebné prerobiť záznam o zaistení vo vzťahu k použitému násiliu, ktorý je súčasťou priestupkového spisu. Tento odkaz si obžalovaný podľa svojho vyjadrenia ponechal na svojom stole vo svojej kancelárii. Obžalovaný ďalej poukázal na to, že takisto v záznamoch o podaní oznámenia a v záznamoch o podaní vysvetlenia bolo uvedené, že svedok Z. mal fyzicky napadnúť oznamovateľku, svedkyňu Z.. Obžalovaný ďalej vypovedal, že svedkyňu Z. počas ich telefonického rozhovoru ubezpečil, že o jej telefonáte bude osobne

informovať policajtku N. počas rozdelenia úloh na začiatku zmeny. Pri tomto telefonickom rozhovore so svedkyňou Z. sa mal obžalovaný rozhodnúť, že papierik, na ktorý napísal vyššie uvedený odkaz, nebude nikde dávať, keďže by to nemalo vplyv na ukončenie spisu, keďže svedkyňa Z. mu uviedla, že ju jej manžel fyzicky nenapadol. Obžalovaný si spomenul, že na ten odkaz, ktorý však nebol v priestupkovom spise, počas telefonátu so svedkyňou Z. takisto napísal, že je potrebné priestupok prekvalifikovať na „áčko.“ Obžalovaný tiež vysvetlil, že spis počas svojho telefonátu so svedkyňou Z. nemal pri sebe, keďže ležal na stole u riaditeľa a on telefonoval zo svojej kancelárii. Tento papierik preto zostal na jeho stole a tento odkaz nikam nedával, pričom po ukončení práce odišiel do Vranova nad Topľou a teda opustil svoju kanceláriu. Nasledujúceho dňa 04.11.2014 pred 13:30 hod. prišli do kancelárie riaditeľa, svedka V., svedkyňa N. spoločne so svedkom V., kedy svedkyni N. ihneď oznámil, že mu včera telefonovala svedkyňa Z. a prejavila záujem byť ešte dopyčovaná vo svojej veci v tom zmysle, že pri spáchaní priestupku došlo len ku kriku a nadávkam, teda, že nedošlo k fyzickému násiliu. Svedkyni N. mal obžalovaný aj oznámiť, že svedkyni Z. vysvetlil, že spis prideliť jej, teda svedkyni N. a že bude potrebné svedkyňu Z. dopyčuť. Svedkyni N. takisto obžalovaný oznámil, že jej nevie uviesť, kedy sa dostaví oznamovateľka priestupku, svedkyňa Z. na výpoveď. Svedkyni N. pri tomto rozhovore mal obžalovaný ešte povedať, že ak takúto doplňujúcu výpoveď urobí svedkyňa Z., tak bude možné prejednávany prípad ukončiť aj podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch. Obžalovaný ešte doplnil, že na mieste spáchania priestupku bola hliadka PZ, ktorá v prípade zaregistrovania zranení na oznamovateľke priestupku, by ju poslala na lekárske ošetrenie a poškodenej osobe hliadka PZ takisto odovzdáva lekárske potvrdenie, ktoré vypisuje lekár. Podľa názoru obžalovaného v tomto prípade nedošlo k nijakému zraneniu oznamovateľky Z. a takisto nedošlo k vyhrážkam na adresu tejto oznamovateľky priestupku. Svedkyni N. mal obžalovaný takisto ozrejmiť, že celá táto záležitosť vznikla z psychického nátlaku okolia na svedkyňu Z.. Obžalovaný doplnil, že od uvedeného dňa so svedkyňou N. nekomunikoval ohľadne tejto veci, až do dňa 11.11.2014, domnievajúc sa, že pokiaľ svedkyňa Z. príde a doplní svoju výpoveď, tak sa to prípadne zmení a keď táto oznamovateľka nepríde, tak sa predloží spis ďalej na obvodný úrad. Nemal pritom vedomosť o tom, kedy sa svedkyňa Z. dostavila na doplnenie svojej výpovede na Obvodné oddelenie PZ v F. M.. Dňa 11.11.2014 mu predmetný spis odovzdala svedkyňa N.. Pri zbežnej kontrole tohto spisu si obžalovaný všimol doplňujúcu výpoveď oznamovateľky Z. v tom zmysle, že zo strany páchatel'a priestupku neboli žiadne vyhrážky; návrh na prejednanie veci; ako aj návrh na späťvzatie návrhu. Po takomto prekontrolovaní spisu tiež zistil, že je v ňom návrh na ukončenie veci podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch a zároveň návrh na späťvzatie oznámenia tohto priestupku. V Denníku priestupkových spisov bol pritom tento priestupok pôvodne vedený podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, tento priestupok preto z tejto knihy odpísal tak, že vec bola odložená a opravil písmeno tohto priestupku z písmena d) na písmeno a) ustanovenia § 49 ods. 1 zákona o priestupkoch. Doplnil; že dňa 03.11.2014, po svojom nástupe do zamestnania v čase asi o 06.00 hod., v dobe asi okolo 07.00 hod., v zmysle pôvodných výpovedí svedkyne Z., keďže nemal vedomosť, že toho dňa mu zatelefonovala táto svedkyňa; pôvodne túto vec zaevidoval do nápadu vecí ako priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Po 11.11.2014 tento priestupkový spis založil do skrine vo svojej kancelárii. Vo vzťahu k pracovnej disciplíne, či k disciplinárnym odmenám a trestom svedkyne N. sa obžalovaný vyjadril, že tejto svedkyni bolo udelené jedno disciplinárne potrestanie spoločne so svedkom Č. vo forme písomného pokarhania riaditeľom Obvodného oddelenia PZ v F. M., svedkom V., z dôvodu svojvoľného opustenia služobného obvodu tohto policajného oddelenia. Ku kontrole vybavovania priestupkových spisov objasňovanými príslušníkmi PZ zaradenými na dané policajné oddelenie sa obžalovaný vyjadril, že priestupkové spisy boli v kompetencii riaditeľa tohto obvodného oddelenia, svedka V. a jemu boli tieto spisy pridelené zriedkakedy. Jeho úkony v priestupkových veciach teda spočívali v prekontrolovaní správnosti právnej kvalifikácie priestupku a následného odpísania priestupku z Denníka priestupkových spisov, pričom následne kópiu priestupkového spisu založil do priestupkového obalu, ktorý zostal na ich obvodnom oddelení PZ a originál toho- ktorého priestupkového spisu sa odoslal buď na obvodný úrad alebo na obecný úrad, podľa ich právomoci, avšak väčšinou boli tieto spisy zaslané na obvodný úrad, keďže išlo o priestupky podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Konkrétne priestupkový spis oznamovateľky, svedkyne Z. považoval za dostatočne prekontrolovaný. V súvislosti s tvrdením svedkyne N. o pridelení jej nočných zmien, ako aj spoločných zmien so svedkom U. O., jej vtedajším druhom, s ktorým mala mať táto svedkyňa v spoločnej starostlivosti ich spoločné maloleté dieťa; sa vyjadril, že tejto svedkyni boli pridelené poväčšine denné zmeny, nočné zmeny málokedy a že práve táto svedkyňa si veľmi často menila služby ihneď po vypracovaní plánu služieb. Spoločné služby so svedkom U. O. tak mala svedkyňa N. len spočiatku, neskôr jej boli pridelené spoločné zmeny so svedkom U. O. len výnimočne. Na výslovnú otázku obhajoby pritom obžalovaný poprel, že by udeľoval písomne alebo ústne pokyny inej osobe na prerobenie predmetného priestupkového spisu a to v tom zmysle, aby zo spisu

bolo niečo vybraté, alebo bolo v ňom niečo zmenené. Obžalovaný spresnil, že svedkyňa N., ktorá v čase spáchania skutku podľa vyjadrenia obžalovaného pracovala vo výkone služby sedem, či osem rokov a zároveň mala nedostatočné vedomosti, či skúsenosti s vybavovaním priestupkových vecí, oznámil, že svedkyňa Z. chce doplniť svoju výpoveď a to bola celá jeho komunikácia so svedkyňou N..

Vo vzťahu k svojim osobným a majetkovým pomerom obžalovaný uviedol, že služobný pomer príslušníka PZ ukončil k 30.04.2016 na vlastnú žiadosť a od uvedeného obdobia poberá výsluhový dôchodok vo výške 1.020,00 Eur. Neskôr, po ukončení tohto služobného pomeru príslušníka PZ, pracoval na území O. republiky s čistým mesačným príjmom okolo 2.000,00 Eur a neskôr sa zamestnal v F. X. P. ako B. s čistým mesačným príjmom okolo 600,00 Eur. Vyjadril sa, že v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov má spolu s manželkou trojizbový byt a že je vlastníkom troch motorových vozidiel. Nevedel uviesť žiadne mimoriadne okolnosti majúce vplyv na prípadné rozhodovanie súdu o treste.

Svedok V.. U. K., príslušník PZ služobne zaradený na Obvodnom oddelení PZ v F. M., zdôraznil na hlavnom pojednávaní, že nebol osobne prítomný toho, aby obžalovaný U.. L.Á. udelil nejaký pokyn na prerobenie nejakého spisu. O tejto skutočnosti sa dozvedel až vtedy, keď prišli policajti z Inšpekcie Ministerstva vnútra SR. Na ďalší deň, po návšteve tejto Inšpekcie, prišiel za ním svedok O., druh svedkyne N. a vysvetlil mu, o čo išlo. Neskôr, asi v jesenných mesiacoch roku 2015, si ho dal zavolať do kancelárie riaditeľa, svedok V., ktorý mu v prítomnosti obžalovaného U.. L. oznámil, že má podozrenie, že predmetný priestupkový spis zaslal na Inšpekciu Ministerstva vnútra SR on. Svedok V. mu svoje podozrenie odôvodnil tým, že v ten víkend, keď prerábala spis svedkyňa N., bol v službe aj on a svedok V. mu ďalej tvrdil, že tú osobu, ktorá prekopírovala spis, zistí aj z kopírky, čo svedok V.. K. nepovažoval za reálne. Obžalovaný U.. L. sa mal svedkovi V.. K. pri tomto pohovore ako keby ospravedlňovať, že nemá presnú vedomosť, kto prekopíroval tento priestupkový spis a poslal ho na Inšpekciu Ministerstva vnútra SR. Takisto mu obžalovaný, ako aj svedok V. oznámili, že si na pohovor údajne zavolali aj iných policajtov, pričom aj neskôr mu svedok Č. potvrdil, že aj s ním sa o tom rozprávali. Vzhľadom na narušené vzťahy na Obvodnom oddelení PZ v F. M., teda na ohováranie a osočovanie jeho osoby, svedok V.. K. začiatkom roka 2016 podal žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka PZ, ktorú prebral obžalovaný U.. L. a neskôr mu svedok O. mal aj povedať, že dokonca spísali nejakú petíciu na jeho odchod z tohto policajného oddelenia. Po týždni od tejto udalosti za ním prišla svedkyňa N., ktorá mu oznámila, že obžalovaný U.. L. jej navrhol, aby vypovedala pred vyšetrovateľom Inšpekcie Ministerstva vnútra SR, že on prerobil tento spis a že z tohto dôvodu si podal aj žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka PZ, keďže má mať obavy, že bude trestne stíhaný. Svedkyňa N., ktorej sa len opýtal, či poslúchne obžalovaného U.. L., navrhol, že vyhľadá vtedajšieho riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ Vranov nad Topľou, p. F. a oboznámi ho s takýmto nátlakom obžalovaného U.. L. na jej osobu, teda s navádzaním jej osoby obžalovaným na krivú výpoveď voči jeho osobe. Pán F. ako riaditeľ Okresného riaditeľstva PZ vo Vranove nad Topľou mu po osobnom ozrejmnení situácie oznámil, že navštívi policajné oddelenie v F. M. a z pozície nadriadeného zakročí, pričom mu navrhol, aby popremýšľal nad svojou žiadosťou o uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka PZ a tak nakoniec svedok V.. K. túto svoju žiadosť zobral späť. Svedkyňa N., po predchádzajúcom zistení záujmu tejto svedkyne svedkom V.. K. stretnúť sa s riaditeľom Okresného riaditeľstva PZ vo Vranove nad Topľou, p. F., mu spoločne so svedkom O. oznámila, že sa obaja stretli s riaditeľom F., ktorý sa potom dostavil na ich policajné oddelenie v F. M. spoločne so svojim zástupcom, či s riaditeľom poriadkovej polície. Až potom mu svedok O. ako prvý vysvetlil, že svedkyňa N. mu v ich spoločnej domácnosti oznámila, že zástupca riaditeľa ich obvodného oddelenia, obžalovaný U.. L. jej nariadil, aby prerobila už spracovaný spis, pričom ona ho pôvodne zaslala na odbor všeobecnej vnútornej správy príslušného okresného úradu. Svedok O. mu vysvetlil, že vtedy dôrazne presviedčal svedkyňu N., aby si to nedovolila, že to bude problém, avšak svedkyňa N. napriek tomu tento spis prerobila. Neskôr mu takú istú verziu priebehu udalostí potvrdila aj samotná svedkyňa N., teda, že prerobila priestupkový spis podľa pokynov obžalovaného U.. L. Táto svedkyňa mu takisto oznámila, že predtým údajne bola aj za riaditeľom ich policajného oddelenia, svedkom V., ktorého oboznámila s pokynom obžalovaného U.. L., na čo jej mal svedok V. odpovedať, že to je „ich vec“ a on s tým „nemá nič.“ Konkrétne sa ďalej od svedkyne N. svedok V.. K. dozvedel, že predmetný spis bol pôvodne vedený ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch a že táto svedkyňa prerobila tento spis na písmeno a) ustanovenia § 49 ods. 1 zákona o priestupkoch a urobila takisto späťvzatie návrhu. Svedkyňa N. sa po takomto ozrejmnení jej postupu opýtal, prečo postupovala takýmto spôsobom, keď postačovalo vykonať doplnenie výsluchu, čo táto svedkyňa vysvetlila tým, že ona dostala takýto pokyn od obžalovaného U.. L., pričom riaditeľ ich obvodného oddelenia, svedok V. ju odbil. Svedok V.. K. opätovne zdôraznil, že pri vyššie opísaných stretnutiach svedkyne N. či už s obžalovaným U.. L. alebo so svedkom V. nebol nikdy osobne

prítomný. Svedok tak na záver vyjadril svoj názor, že svedkyňa N. konala pod nátlakom a predmetný spis prerobila na pokyn. Svedok V.. K. ďalej doplnil, že neskôr sa pritom dozvedel od svedkyne N., že ním navrhovaný postup v podobe vykonania doplnenia výsluchu osôb vypovedajúcich v priestupkovom konaní svedkyne N. odporúčali aj všetci ostatní kolegovia z Obvodného oddelenia PZ v F. M., ktorých však táto svedkyňa konkrétne neoznačila. Svedok V.. K. poukázal aj na to, že je vedené ďalšie trestné stíhanie voči svedkyne U., ktorá mala takisto prerobiť nejaký priestupkový spis a to z písmena d) na písmeno a) ustanovenia § 49 ods. 1 zákona o priestupkoch, teda totožná vec ako v prípade svedkyne N., pričom ten priestupok, ktorý vybavovala svedkyňa U., sa mal stať asi týždeň pred tým priestupkom, ktorý mala pridelený svedkyňa N.. Podľa vyjadrenia svedka V.. K. tak z vyššie uvedených dôvodov preto boli na ich pracovisku zlé vzťahy a to konkrétne medzi podriadenými príslušníkmi PZ a vtedajším riaditeľom ich policajného oddelenia, svedkom V., ale zároveň tento svedok uviedol, že vzťahy medzi podriadenými príslušníkmi PZ a zástupcom ich obvodného oddelenia, obžalovaným U.. L. neboli zlé. Svedok V.. K. spresnil, že keď videl, že sa to „zvrháva“ na neho, tak sa radšej už ďalej nič nepýtal. Svedok ďalej vypovedal, že aj svedok Č. mu potvrdil, že aj s ním sa rozprával svedok V. a obžalovaný U.. L., keďže počas víkendu, keď sa prerábala predmetný spis, mal službu aj svedok Č. a vtedy mal byť tento spis prekopírovaný a zaslaný na Inšpekciu Ministerstva vnútra SR, pričom svedkyňa N. spis prerobila na pokyn obžalovaného U.. L.. Svedok sa bližšie vyjadril aj k rozdielostiam vybavovania priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu tak, že tento priestupok právne posudzovaný podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch je spáchaný s použitím fyzického násillia, alebo dochádza pri ňom ku schválnostiam, je to ex offo konanie, teda beznávrhové konanie a naproti tomu ten istý priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch pozostáva z verbálnych útokov a ide o návrhový priestupok. Podľa vyjadrenia svedka V.. K. tak z vyššie uvedených dôvodov preto v prípade tohto priestupku proti občianskemu spolunažívaniu v čase spáchania skutku späťvzatie návrhu prichádzalo do úvahy iba v prípade návrhového priestupkového konania podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch. Svedok sa vyjadril aj k vzájomnému vzťahu medzi obžalovaným a svedkyňou Z. tak, že svedkyňa Z. je starostkou Obce O. M., vzťah medzi ňou a obžalovaným je veľmi dobrý, pretože obžalovaný má z tejto obce manželku a svokrovcia obžalovaného bývajú v tejto obci a to hneď oproti rodinnému domu rodiny Z., teda obžalovaný a táto rodina Z. sú kamaráti. Svedok V.. K. mal vedomosť aj o pracovnom probléme svedkyne N. a svedka Č. a to z dôvodu ich opustenia služobného obvodu ich policajného oddelenia. Svedok opakovane potvrdil, že so svedkyňou N. sa o veciach, ktoré uvádzal vo svojej súvislej výpovedi, rozprával opakovane a to pri každom ich stretnutí na pracovisku, avšak nemal vedomosť o presnom dátume, kedy svedkyňa N. mala prerobiť predmetný priestupkový spis, ale malo to byť počas víkendových dní, keď mal mať službu na tomto ich policajnom oddelení aj on. Svedok V.. K. na záver svojej výpovede opísal svoj vzťah s obžalovaným ako neutrálny.

Z výpovede svedkyne O. N. zamestnanej na pozícii referenta s územnou a objektovou pôsobnosťou na Obvodnom oddelení PZ v F. M. od roku 2006 na hlavnom pojednávaní vyplýva, že spis oznamovateľky priestupku, svedkyne Z. z Obce O. M., ktorá mala byť fyzicky napadnutá svojím manželom, svedkom P. Z., jej bol pridelený obžalovaným U.. L. ako zástupcom riaditeľa ich policajného oddelenia tak, že ho našla v príslušnom priečinku nachádzajúcom sa na stálej službe. V predmetnom spise sa nachádzal už záznam o podaní vysvetlenia, záznam o podaní oznámenia a potvrdenie oznamovateľke o podaní oznámenia, ako aj rozhodnutie o zaistení osoby, svedka P. Z., ktoré dokumenty boli spísané hliadkou PZ na mieste spáchania priestupku v zložení svedkov U. O. a R. V.. V podanom oznámení o priestupku bolo uvedené oznamovateľkou priestupku fyzické napadnutie zo strany manžela, pričom svedkom tohto skutku bola dcéra oznamovateľky a taktiež tam bolo zaznamenané vulgárne vynadanie na adresu navrhovateľky zo strany manžela. Svedok Z. sa vo svojom zázname o podaní vysvetlenia odmietol vyjadriť. Po preštudovaní spisu sa tento rozhodla ukončiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, ktorý má byť predložený na okresný úrad, a preto tento spis odniesla do skrine, odkiaľ si ho mal zobrať buď riaditeľ alebo zástupca ich obvodného oddelenia na prekontrolovanie, pričom doplnila, že priestupky mal na starosti väčšinou riaditeľ ich obvodného oddelenia, avšak v čase jeho neprítomnosti zvykol aj takéto priestupkové spisy preštudovať zástupca riaditeľa, obžalovaný U.. L.. Nasledujúceho dňa našla v priečinku predmetný spis, na ktorého prednom obale, na ktorom sa uvádza meno páchatel'a a poškodenej osoby priestupkom, bol nalepený samolepiaci farebný papierik s pokynom zmeniť tento spis a to prerobiť celý spis tak, aby tam nebolo násillie a tento lístok bol podpísaný obžalovaným. Po prečítaní tohto pokynu, konkrétne v znení: „Prerob spis tak, aby tam nebolo fyzické napadnutie, volala U.,“ zašla za obžalovaným U.. L., keďže riaditeľ nebol vtedy v práci a na tomto pokyne bol aj podpis obžalovaného. Obžalovaného oboznámila s tým, že tento spis nemôže prerobiť, pretože je tam už raz zaznamenané fyzické násillie,

ktoré nemôže zo spisu odstrániť. Obžalovaný jej na to odpovedal: „Urob tak, ako som povedal, prerob ho!“ s doplnením, že mu volala starostka, teda oznamovateľka priestupku, svedkyňa Z., že nedošlo k fyzickému násiliu, ktoré ona pôvodne oznámila. Svedkyňa N. odmietla splniť pokyn obžalovaného s tým, že ona nebude prerábať predmetný spis, že tento spis bude odoslaný na okresný úrad, ktorý po predvolaní osôb môže takýmto spôsobom ukončiť toto priestupkové konanie a opätovne obžalovaného upozornila, že nemôže prerobiť údaj o oznámenom fyzickom napadnutí svedkyne Z., keďže aj dcéra tejto oznamovateľky priestupku takto vypovedala. Svedkyňa ďalej doplnila, že aj zasahujúca hliadka PZ uviedla do Protokolu udalosti, ako aj v Knihe fonografov a hlásení, že išlo o priestupok s fyzickým násilím a v Protokole udalostí sa navyše nachádzali aj červené pečiatky o zaistení P. Z.. Po takomto odmietnutí splnenia pokynu obžalovaného jej mal obžalovaný odpovedať: „Tak urobíš, ako som ti povedal, nestaraj sa!“ Keďže svedkyňa postup vyžadovaný od nej obžalovaným nepovažovala za zrealizovateľný; keďže vo všetkých dokumentoch boli pečiatky a všade bol tento priestupok zaznamenaný ako priestupok s fyzickým násilím, dôvodiac aj tým, že mala nedostatok praxe a odbornej skúsenosti; obrátila sa s prosbou o pomoc aj na svojich kolegov, menovite na svedka U. O., p. B., svedka Č. a svedka V.. K., pričom nevedela uviesť mená aj ďalších svojich kolegov, avšak podľa svojho vyjadrenia sa radila v tejto veci s každým kolegom na ich policajnom oddelení, čo má urobiť. Kolegovia sa tejto svedkyňi opýtali, že či je „normálna“ a poradili jej, aby opätovne zašla za zástupcom riaditeľa, obžalovaným, aby sa „znormalizoval“ a nepožadoval od nej takéto úpravy spisu. Z tohto dôvodu opätovne táto svedkyňa zašla za obžalovaným a odoprela prerobenie spisu. Na to jej obžalovaný povedal: „Tak som ti to povedal, tak to urobíš! Ja som sa so starostkou dohodol,“ teda obžalovaný naďalej trval na tom, aby prerobila spis tak, ako to od nej vyžadoval, keďže podľa vyjadrenia obžalovaného sa mala starostka dostaviť na ich policajné oddelenie so zámerom podpísať pred ňou späťvzatie návrhu. Na to svedkyňa obžalovanému oznámila, že prerobí výpoveď svedkyne Z. a jej dcéry, ale odmietla prerobiť zaistenie osoby svedka P. Z.. Na to jej obžalovaný odpovedal, že on sa o to postará. Neskôr, v priebehu jedného, či maximálne dvoch týždňov od pridelenia jej tohto spisu, jej obžalovaný predložil prerobené rozhodnutie o zaistení osoby svedka P. Z., v ktorom sa už nenachádzalo fyzické napadnutie, ale len vulgárne vynadanie svedka P. Z. na adresu jeho manželky. Svedkyňa zdôraznila, že uvedené prerobené rozhodnutie o zaistení osoby svedka P. Z. určite neprepisovala a to napriek ubezpečeniu obžalovaného, že sa nemá čoho báť, keďže je to dohodnuté so „starostkou,“ svedkyňou Z.. Svedkyňa poukázala tiež na to, že prerobené rozhodnutie o zaistení osoby, predložené jej obžalovaným, nebolo podpísané a teda sa opätovne opýtala obžalovaného, ako môže toto rozhodnutie založiť do spisu, keď nie je podpísané. Na to ju obžalovaný vyzval, aby toto prerobené rozhodnutie o zaistení osoby podpísala za svedka U. O., na čo tento dokument podpísala za svedka U. O., ale obžalovanému odoprela podpísať toto rozhodnutie aj za svedka R. V., na čo jej mal obžalovaný odpovedať, že on to zariadi. Keďže stále nemala záujem prerobiť predmetný priestupkový spis, tak navštívila aj riaditeľa ich obvodného oddelenia, svedka V., ktorý jej len oznámil, že jeho to „nezaujíma“ a „X. si ten spis rieši,“ s tým, že má urobiť tak, ako jej to povedal obžalovaný. Z tohto dôvodu preto spis prerobila tak, ako jej to prikázal obžalovaný U.. L., teda ho prekvalifikovala z § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch na § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch a teda, že tam došlo len k vulgárnemu vyjadreniu. Neskôr sa dozvedela, že tento spis niekto zobral z ich policajného oddelenia a poslal ho na Inšpekciu Ministerstva vnútra SR. Inšpekcia Ministerstva vnútra SR prišla na ich policajné oddelenie po roku, začala ju vypočúvať; pričom jej ukázala aj spis a príslušníci tejto policajnej súčasti sa jej aj opýtali, či ten spis prerobila a takisto jej ukázali aj ten pokyn; na čo im odpovedala, že prepísala podané oznámenie o priestupku tak, že oznamovateľke mal páchatel len vulgárne vynadať, už bez uvedenia fyzického napadnutia. Svedkyňa si tiež spomenula na to, že raz prišla oznamovateľka daného priestupku, svedkyňa Z. na ich obvodné oddelenie, pričom už v ten deň ráno jej obžalovaný povedal, že príde táto svedkyňa a prikázal jej, aby predložila svedkyňi Z. na podpis späťvzatie návrhu. Keď táto oznamovateľka teda prišla v inej záležitosti na ich obvodné oddelenie, tak jej povedala, že sa „s X. dohodla a čo má podpísať,“ na čo jej dala podpísať späťvzatie návrhu. Predmetný spis bol teda z tohto dôvodu ukončený späťvzatím návrhu oznamovateľky a teda odložením veci, pričom tento spis predložila na schválenie do priečinku pre nadriadených. Svedkyňa ďalej vypovedala, že po príchode vyšetrovateľov PZ z Inšpekcie Ministerstva vnútra SR, si ju dal zavolať zástupca riaditeľa ich policajného oddelenia, obžalovaný a oznámil jej, že svedok V.. U. K. si podal žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka PZ, že je to všetko „chyba“ svedka V.. U. K., že to určite on spis poslal na Inšpekciu Ministerstva vnútra SR a keďže tento svedok požiadaval o uvoľnenie do civilu, tak jej navrhol, aby on, ako aj táto svedkyňa vypovedali na Inšpekciu Ministerstva vnútra SR, že predmetný spis prerobil svedok V.. K.. Keď jej to obžalovaný oznámil, v momente sa táto svedkyňa otočila a odišla od obžalovaného. Pri najbližšej príležitosti, keď bola v spoločnej službe so svedkom V.. U. K., tomuto všetko povedala, teda, že obžalovaný jej oznámil, že to

chce „hodiť“ na neho, keďže si podal žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka PZ, na čo tento svedok aj naozaj podal túto žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru. O týchto skutočnostiach informoval riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ vo Vranove nad Topľou - p. F. svedok V.. K.. Na návrh svedka V.. K. sa aj ona stretla s riaditeľom Okresného riaditeľstva PZ vo Vranove nad Topľou - p. F. a oboznámila ho s tým, že po pridelení jej spisu, jej bol tento vrátený na prerobenie s tým, že takýto pokyn jej mal udeliť a nútil ju prerobiť spis obžalovaný a aj svedok V. ju „vyhodil“ s tým, že si „to má riešiť s X. sama.“ Riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ vo Vranove nad Topľou oboznámila aj s tým, že má vedomosť o tom, že nie je jediná, ktorú niekto donútil prerobiť priestupkový spis a tento spis mala prerobiť údajne aj jej kolegyňa, svedkyňa V. U. a to takisto na pokyn zástupcu ich obvodného oddelenia, obžalovaného U.. L.. Pán F. jej na to oznámil, že sa mu „nepáči“ tento skutok, avšak nemala vedomosť o tom, čo on ďalej vykonal z pozície nadriadeného. Táto svedkyňa ďalej uviedla, že v prípade priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch sa po zadokumentovaní príslušný priestupkový spis zašle na Okresný úrad Vranov nad Topľou, odbor všeobecnej vnútornej správy, ktorý môže udeliť priestupcovi napríklad aj pokarhanie a v tomto prípade nie je možné vykonať späťvzatie návrhu na prejednanie priestupku, pričom v prípade priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch je možné vykonať späťvzatie návrhu a v takom prípade sa spis odloží. Táto svedkyňa sa ďalej vyjadrila, že konkrétne v tomto prípade zmenila zápisnicu o podaní oznámenia oznamovateľky, z ktorej vypustila časť obsahujúcu fyzické násilie a rovnako zmenila aj zápisnicu o podaní vysvetlenia dcéry oznamovateľky tak, že vypustila časť jej výpovede, v ktorej uviedla, že jej matka bola fyzicky napadnutá, pričom ďalšie podanie vysvetlenia so svedkom P. Z. nebolo potrebné meniť, keďže tento svedok odmietol vypovedať. Doplnila, že zápisnice o podaní vysvetlenia, ako aj potvrdenie o podaní oznámenia, podpisuje príslušný policajt, ale nepodpisuje ich vypočúvaná osoba a tieto konkrétne dokumenty spisoval svedok O., pričom za tohto svedka podpísala tieto dva záznamy o podaní vysvetlenia oznamovateľky, ako aj jej dcéry. Potvrdila, že v priestupkovom konaní mohla poškodená osoba urobiť dodatok o podaní oznámenia, avšak nemohla urobiť späťvzatie návrhu a aj v takom prípade by bol spis zaslaný na Okresný úrad Vranov nad Topľou, aj so zmenenou výpoveďou oznamovateľky. Ďalej vypovedala, že po začatí vykonávania vyšetrovacích úkonov v predmetnej trestnej veci Inšpekciou Ministerstva vnútra SR, jej obžalovaný začal robiť prieky v tom smere, že spoločne s jej vtedajším druhom, svedkom U. O., s ktorým má spoločné dieťa, im začal obžalovaný plánovať spoločné služby a z tohto dôvodu opakovane požiadala obžalovaného, aby jej vymenil služby, čo obžalovaný odmietol. Takisto bola raz, podľa svojho presvedčenia neoprávnené, disciplinárne potrestaná riaditeľom na základe oznámenia obžalovaného, keďže spoločne s kolegom Č. odišla do ďalšieho služobného obvodu po vyčíslenie škody k priestupku, pričom svedok Č. túto skutočnosť oznámil svedkovi V. v ten deň ráno. Obžalovaný však vidiac, že spolu s týmto kolegom odišla do iného služobného obvodu, to oznámil riaditeľovi a jej a svedkovi Č. na to bolo uložené písomné pokarhanie. Poukázala na to, že mala vedomosť o tom, že v prípade pokynu nadriadeného vydaného v rozpore so zákonom, má informovať ďalšieho bezprostredne nadriadeného, avšak keď išla za svedkom V., ten ju poslal preč. Doplnila, že predmetný priestupkový spis napadol cez víkend a že tento spis jej bol pridelený po víkende, pravdepodobne v pondelok. Bližšie sa vyjadrila k okolnostiam týkajúcim sa vyhotovenia nového rozhodnutia o zaistení osoby tak, že najprv od nej obžalovaný požadoval, aby toto rozhodnutie o zaistení osoby zo spisu vyhodila, čo telefonicky oznámila svedkovi V. s tým, že takéto rozhodnutie nemôže vybrať zo spisu, keďže v Protokole udalostí sú nabité červené pečiatky. Na to jej riaditeľ ich policajného oddelenia oznámil, že sa má skontaktovať s obžalovaným. Keď teda túto skutočnosť oznámila obžalovanému, tak jej povedal, že toto rozhodnutie zoberie a dá ho prerobiť. Svedkyňa nevedela uviesť kedy presne, ale neskôr jej; nevedela takisto uviesť, či obžalovaný alebo svedok V.; priniesol toto prerobené rozhodnutie o zaistení osoby. V súvislosti s tvrdením svedka V., že hneď nasledujúci pondelok po spáchaní priestupku nastúpil na pracovnú rehabilitáciu a teda pozmenené rozhodnutie o zaistení osoby nemohol tejto svedkyňi odovzdať on, sa svedkyňa N. vyjadrila, že sa domnieva, že svedok V. odišiel na pracovnú rehabilitáciu až neskôr, avšak táto skutočnosť by sa, podľa jej názoru, dala zistiť z plánu služieb. Doplnila, že rozhodnutie o zaistení osoby svedka Z. neprerábala, pričom keď sa išla pozrieť do počítača do dokumentov svedka O., toto rozhodnutie nenašla a v dokumentoch svedka V. sa nevedela orientovať, keďže tento svedok mal v týchto dokumentoch neporiadok. Z tohto dôvodu sa domnievala, že uvedené rozhodnutie o zaistení osoby prerobil svedok V..

Podľa výpovede svedka U. O., takisto príslušníka PZ na Obvodnom oddelení PZ v F. M., na hlavnom pojednávaní, v novembri 2014 bol spoločne so svedkom V. vyslaný operačným dôstojníkom Krajského riaditeľstva PZ v Prešove do rodinného domu v obci O. M., kde malo dochádzať k fyzickému napádaniu

svedkyne Z. jej manželom. Po príchode na miesto činu, v čase asi okolo 23:00 hod., táto oznamovateľka priestupku ich informovala, že jej manžel je pod výrazným vplyvom alkoholických nápojov a že ju fyzicky napadol takým spôsobom, že ju buchol do hrudníka, na čo spadla a udrela si chrbát. Svedkyňa Z. na ich dotaz, či má záujem ísť na lekárske ošetrenie, im uviedla, že jej manžel nespôsobil také zranenie, ktoré by si vyžadovali lekárske ošetrenie, ale vyjadrila pred nimi obavy, že by jej manžel mohol pokračovať vo svojom konaní. Svedok doplnil, že podľa udania tejto svedkyne ju manžel po príchode z pohostinského zariadenia obviňoval z nevery a oznámila im, že spoločne so svojou dcérou odíde za svojou matkou do obce Ď.. Po vyťažení svedkyne Z. spolu so svedkom V. odišli na balkón za manželom oznamovateľky, svedkom Z., ktorý vykrikoval žiarlivostné slová; vyjadroval, že nestrpí, aby ho manželka podvádzala a že chce, aby jeho manželka opustila ich domácnosť. Keďže svedok Z. bol zjavne rozrušený a zjavne pod vplyvom alkoholických nápojov, aj keď ho spolu s kolegom nepodrobili dychovej skúške, tak tohto svedka on, aj svedok V. spolu vyzvali, aby s nimi odišiel na Obvodné oddelenie PZ v F. M. za účelom podania vysvetlenia k predmetnej udalosti, s čím svedok Z. súhlasil. Oznamovateľka priestupku, svedkyňa U. Z., im ešte pred ich odchodom z jej domácnosti oznámila, že síce nemá obavy o zdravie, ale doposiaľ nedošlo zo strany jej manžela k fyzickému napadnutiu, a preto doposiaľ neprivolala policajnú hliadku. Opätovne sa pritom ešte pred odchodom z domácnosti oznamovateľky tejto opýtali, či nemá záujem ísť na lekárske ošetrenie, na čo ich informovala, že keď si to rozmyslí, tak sa podrobí lekárske ošetreniu a dodatočne im doručí lekársku správu. Na to teda svedka Z., spolu so svedkom V., zaistili a predviedli na Obvodné oddelenie PZ v F. M., pričom po jeho vypočutí a po vykonaní potrebných úkonov, asi po hodine, či dvoch, ho zo zadržania prepustili. Svedok O. doplnil, že svedok Z. vo veci odmietol vypovedať a z tohto dôvodu ho asi po hodine a pol prepustili zo zaistenia. Svedok O. zdôraznil, že ešte na samotnom mieste spáchania priestupku oznamovateľke, svedkyňi Z. odovzdali potvrdenie o podaní oznámenia s tým, že vec bude zaevidovaná ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, keďže došlo k fyzickému napadnutiu. Svedok O. tiež uviedol, že v rodinnom dome manželov Z. sa nachádzala aj ich dcéra vo veku približne 19 rokov. Po zadokumentovaní tohto priestupku na Obvodnom oddelení PZ v F. M. svedka Z. prepustili zo zaistenia. Svedok O. vysvetlil, že rozhodnutie o zaistení osoby spisoval on spoločne so svedkom V., pričom on bol veliteľom hliadky a že po prepustení zo zaistenia svedkovi Z. odovzdali potvrdenie o zaistení. Následne predmetnú vec zaevidovali do Protokolu udalostí a spisový materiál uložili do priečinku nápadu udalostí. Postup na ich policajnom oddelení bol vzápätí taký, že priestupkové veci sa ihneď nasledujúci pracovný deň prideliť príslušnému policajtovi a toto pridelenie spisov vykonával buď svedok V., ako riaditeľ ich policajného oddelenia, alebo jeho zástupca, obžalovaný U.. L., pričom priestupkové veci mal na starosti väčšinou svedok V., avšak v čase jeho neprítomnosti ho zastupoval obžalovaný, ktorý ináč prideľoval trestné veci. Až po uplynutí nejakého času sa tento svedok dozvedel od svedkyne N., s ktorou v tom čase žil v spoločnej domácnosti, že jej bol pridelený tento priestupkový spis a že tento spis má prerobiť tak, aby tam nebolo násilie. Tento pokyn na prerobenie spisu jej udelil obžalovaný z toho dôvodu, aby sa táto vec odložila. Svedkyňa N. mu bližšie vysvetlila, že má prerobiť záznam o podaní oznámenia oznamovateľky tak, aby v ňom nebolo fyzické násilie. Na to svedkyňu N. upozornil, že ako chce tento spis prerobiť, keď táto vec bola zaevidovaná ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch a tento spis tak bude potrebné postúpiť na obvodný úrad. Svedkyňa mu na to odpovedala, že najprv ponechala fyzické napadnutie v tomto priestupkovom spise, pričom tento spis uložila do priečinku pošty pre riaditeľa, ktorý mal spis prekontrolovať a po jeho skompletizovaní ho odoslať na obvodný úrad. Svedkyňi N. však; podľa jej vyjadrenia pred ním, po vykonaní takéhoto postupu; bol spis vrátený s pokynom napísaným na papieriku a prilepeným na spise, na jeho prerobenie takým spôsobom, aby v oznámení o priestupku nebolo uvedené fyzické násilie. Keď mu to svedkyňa N. oznámila, povedal jej, aby išla za riaditeľom, svedkom V. a tomuto povedala, čo od nej žiada obžalovaný. Svedok O. pritom zdôraznil, že so svedkyňou N. sa v spoločnej domácnosti o práci nerozprávajú. Neskôr mu však svedkyňa N. povedala, že svedok V., za ktorým prišla, jej povedal, že nech si to „rieši“ s obžalovaným U.. L., lebo je to jeho „kapusta.“ Na to mala svedkyňa N., podľa jej vyjadrenia pred ním, opätovne odísť za obžalovaným, ktorý jej mal povedať: „Tak som ti to povedal, tak to urobíš.“ Svedkyňi N. tento svedok teda odporučil, aby oznámila starším kolegom a to svedkovi V.. K. a p. B., čo od nej vyžaduje obžalovaný. Kolegovia, ktorých nevedel konkretizovať, svedkyňi N. povedali, aby obžalovaný nerobil „somariny“ a svedkyňa N. mu aj oznámila, že títo kolegovia jej mali tiež povedať, že oni s tým „nechcú mať nič spoločné.“ Na to svedkyňi N. na jej prosbu o radu odporučil, aby predmetný spis odniesla obžalovanému, nech si s ním robí, čo chce. Ďalej sa o predmetnú priestupkovú vec nezaujímal. Na jeseň roku 2014, alebo na jar 2015 na ich policajné oddelenie potom prišli príslušníci Inšpekcie Ministerstva vnútra SR s tým, že dostali podnet, že predmetný priestupkový spis bol prerobený. Opätovne svedok zdôraznil,

že priestupkové spisy prideluje buď riaditeľ, alebo zástupca ich Obvodného oddelenia PZ a každý z príslušníkov PZ má pridelené určité časti ich služobného obvodu, ktoré vybavuje, čo sa týka priestupkov, avšak podľa nápadu veci môže mať pridelený priestupkový spis aj z iného obvodu alebo z inej časti obvodu. Svedok O. doplnil, že dcéra oznamovateľky, svedkyne Z., uviedla pri svojej výpovedi totožné skutočnosti ako samotná oznamovateľka, teda, že jej matka bola napadnutá jej otcom. Ďalej uviedol, že Záznam o podaní oznámenia oznamovateľky, svedkyne Z.; Záznam o podaní vysvetlenia svedka Z. a Záznam o podaní vysvetlenia dcéry oznamovateľky p. Z. ml. spisoval on, tieto dokumenty podpísal on a podpísali ich aj vyťažované osoby. Rozhodnutie o zaistení osoby svedka Z. spisoval a aj podpísal svedok V., pričom takéto rozhodnutie podpisuje aj zaistená osoba. Potvrdil, že v origináli predmetného priestupkového spisu, predloženému mu na oboznámenie vyšetrovateľom Inšpekcie Ministerstva vnútra SR, bolo v rozhodnutí o zaistení osoby, ako aj v zázname o podaní oznámenia vynechané fyzické násilie. Doplnil, že tieto dokumenty boli aj ináč štýlisticky formulované v tom zmysle, že nebol vôbec opísaný spôsob fyzického útoku, ktorý on stále zapisuje. Nemal vedomosť o tom, kto tieto zmenené dokumenty vyhotovil a nemal ani vedomosť, kto tieto zmenené dokumenty podpísal, len vyšetrovateľ Inšpekcie Ministerstva vnútra SR mu oznámil, že to mala byť svedkyňa N.. Zdôraznil, že podpis na dokumentoch - Záznam o podaní oznámenia svedkyne U. Z., Záznam o podaní vysvetlenia p. Z. ml. a Záznam o podaní vysvetlenia svedka Z., nachádzajúce sa v origináli predmetného priestupkového spisu, nie je jeho. V prípade rozhodnutia o zaistení svedka Z. sa nevedel vyjadriť, či sa na ňom nachádza podpis svedka V., keďže podpis tohto svedka svedok O. nepoznal. Svedok O. vyslovil názor, že všetky tieto dokumenty musela prerobiť svedkyňa N. na príkaz obžalovaného U.. L.. Svedok O. ešte zdôraznil, že všetky priestupkové spisy sa nachádzali v tom čase v kancelárii riaditeľa, svedka V., boli zamknuté v skrini, v ktorej sa nachádzali koncepty priestupkových spisov, pričom originály týchto spisov sa zasielajú obvodnému úradu. Doplnil, že k ukončeným priestupkovým spisom tak nemajú prístup radoví príslušníci PZ, keďže kancelária zástupcu, aj riaditeľa ich policajného oddelenia; vrátane skriň, v ktorých sú tieto spisy; sú uzamknuté. Vyjadril sa, že od neho nikto nežiadal, aby prerobil ním spísané tri dokumenty v predmetnom priestupkovom konaní a ani svedkyňa N. mu sama od seba neoznámila, že tieto ním vyhotovené dokumenty prerobila, ale dozvedel sa to až od Inšpekcie Ministerstva vnútra SR. V súvislosti s pokynom na prerobenie predmetných dokumentov v znení: „Rozhodnutia prerob tak, aby tam nebolo násilie, iba nadávky, urob čisto na 49/1a, „NÁVRH.“ Potom zoberie späť, volala U.,“ sa svedok O. vyjadril, že podpis na tomto pokyne je obžalovaného U.. L., nevedel to však uviesť s jednoznačnou istotou, avšak zároveň nevedel označiť inú osobu, ktorá by vydala takýto pokyn. Vzťah medzi svedkyňou Z. a obžalovaným tento svedok označil ako priateľský s odôvodnením, že svedkyňa Z. bola starostkou obce O. M., obžalovaný pochádzal z tejto obce a tak sa obžalovaný poznal aj so svedkom Z., ktorý by mal byť hasičom. Svedok O. mal mať vedomosť od svedkyne N. aj o tom, že to prerábanie spisu chceli „hodiť“ na svedka V.. K., ktorý okrem prerobenia spisu mal tento spis odnieť z ich policajného oddelenia a zaslať Inšpekcii Ministerstva vnútra SR, ktorej bol predložený predmetný spis prekopírovaný aj s vyššie uvedeným pokynom. V čase, keď bol vypočúvaný Inšpekciou Ministerstva vnútra SR, sa dozvedel, že svedkyňa U., príslušníčka PZ na ich obvodnom oddelení, mala takisto prerobiť priestupkový spis na pokyn obžalovaného U.. L.M., pričom tento priestupok realizoval on s p. U., v tomto priestupkovom konaní malo ísť takisto o fyzické napadnutie a malo k nemu dôjsť týždeň pred udalosťou oznamovateľky Z.. Vzájomný vzťah medzi obžalovaným a svedkyňou N. tento svedok označil ako vzťah nadriadenosti a podriadenosti, skôr direktívny, pričom sa nevedel vyjadriť k tomu, či obžalovaný robil prieky tejto svedkyňi pri rozdeľovaní služieb, vzhľadom na ich spoločnú starostlivosť o ich spoločnú dcéru. Potvrdil, že svedok V.. K. si podal žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka PZ z dôvodu, že na neho chceli „hodiť“ to, že prerobil predmetný priestupkový spis. Postup zadokumentovania priestupku v danom prípade opísal tak, že priestupok sa zaeviduje do Protokolu udalostí; pričom v danom prípade oznamovateľka uviedla fyzické napadnutie a na pravej strane tejto knihy sa uvedú vykonané procesné úkony, v danom prípade zaistenie a predvedenie osoby; vzápätí na to sa udalosť zapíše do Knihy fonografov a hlásení, v ktorom sa zbežne opíše daný priestupok a tieto skutočnosti sa zaznamenajú aj do Záznamu služieb a vzápätí spis pridelí riaditeľ, či zástupca konkrétnemu príslušníkovi PZ. Pri odchode z miesta priestupku sa spôsob vybavenia nahlási aj operačnému dôstojníkovi Krajského riaditeľstva PZ v Prešove. Nadriadený príslušník PZ po odovzdaní spisu do priečinku, zapíše tento spis do Denníka priestupkových spisov, v ktorom uvedie druh priestupku, ako aj označenie konkrétneho príslušníka PZ, ktorému spis pridelil a následne na to aj to, akým spôsobom bol tento priestupok vybavený. Príslušník PZ, ktorému bol spis pridelený, ho po vykonaní potrebných úkonov predloží riaditeľovi alebo zástupcovi do príslušného priečinku pošty. Svedok O. doplnil, že obžalovaný U.. L. najprv udelil svedkyňi N. ústny pokyn na prerobenie spisu, pričom keď mu to svedkyňa oznámila, tak jej povedal, aby v tomto spise postupovala ako v prípade priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Svedkyňa

N. teda takýmto spôsobom spis vybavila, odovzdala ho obžalovanému, ale ten jej spis vrátil už aj s písomným pokynom, že ho má prerobiť. Keď mu to svedkyňa N. oznámila, tak jej odporučil, aby nič neprerábala. Svedok O. teda vysvetlil, že obžalovaný udelil svedkyni N. najprv ústny pokyn a potom aj písomný pokyn na prerobenie spisu.

Z výpovede svedka L. V. na hlavnom pojednávaní súd zistil, že tento v období od 01.10.2010 do 30.04.2016 vykonával funkciu riaditeľa na Obvodnom oddelení PZ v F. M.. Vyjadril sa, že predmetný priestupok sa stal v sobotu dňa 01.11.2014, pričom nasledujúceho pracovného dňa 03.11.2014 mal dovolenku a do práce sa dostavil až dňa 04.11.2014, preto mal tento priestupok na starosti obžalovaný U.. L.. Z tohto dôvodu obžalovaný, ktorý ho zastupoval a ktorý spis našiel vo svojej pošte, tento spis prideliť svedkyni N., keďže miesto spáchania skutku spadalo do jej územného obvodu. Týmto spisom sa nezaoberal a dozvedel sa o ňom až po roku, keď tento spis začala preverovať Inšpekcia Ministerstva vnútra SR. Vyjadril sa teda, že pokyny v predmetnej priestupkovej veci udeľoval obžalovaný U.. L.. Mal však vedomosť o tom, že tento priestupkový spis bol vybavený späťvzatím oznámenia a dozvedel sa aj to, že svedkyňa Z. sa mala dostaviť na doplnenie svojej výpovede. Keďže spis bol ukončený späťvzatím návrhu zo strany poškodenej, konanie bolo ukončené odložením na ich policajnom oddelení, pretože poškodená nedala súhlas na priestupkové konanie svojho manžela. Svedok V. doplnil, že priestupkové veci bolo možné predložiť okresnému úradu, pričom poškodená na tomto správnom orgáne mohla urobiť doplnenie svojej výpovede. Svedok mal podľa svojho vyjadrenia vedomosť len o tom, že obžalovaný povedal svedkyni N., že svedkyňa Z. sa dostaví na doplnenie svojej výpovede, keďže to bolo v záujme svedkyne Z. a v prípade nedoplnenia jej výpovede by sa spis predložil na obvodný úrad na prejednanie priestupku. Svedok V. pripustil, že svedkyňa N. s predmetným spisom mohla za ním prísť, ale určite ju odbil, avšak nespomínal si na to. Z dôvodu svojej pracovnej zaneprázdnenosti si nepamätal ani to, či mu svedkyňa N. oznámila, že obžalovaný L. od nej žiada, aby prerobila príslušné záznamy o podaní oznámenia či o podaní vysvetlení, ako aj rozhodnutie o zaistení osoby, avšak poprel, že by mu ohľadne týchto pokynov obžalovaného svedkyňa telefonovala s tým, že pokiaľ za ním táto svedkyňa príšla osobne, tak ju mohol odbiť. Svedok V. však podľa svojho tvrdenia nemal vedomosť o tom, že by bol vydaný v tejto veci nejaký pokyn v rozpore s policajnými predpismi. Svedkyňa N. si to podľa názoru tohto svedka „skomplikovala,“ keďže postačovalo, aby urobila doplnok výpovede svedkyne Z.. V súvislosti s tvrdením svedkyne N. o tom, že ho osobne oboznámila s tým, že jej obžalovaný udelil pokyn na prerobenie spisu, na čo mal tejto svedkyni odpovedať: „To si rieš s X. sama,“ sa vyjadril, že takýto pokyn sa nedal vykonať, keďže v tom období boli vykonávané kontroly spisov a teda takýto pokyn nemohol nadriadený príslušník PZ udeliť podriadenému príslušníkovi PZ. V súvislosti so svojím rozporným vyjadrením v prípravnom konaní pri konfrontácii so svedkyňou N., kedy pripustil, že ho svedkyňa N. mohla osloviť, avšak on to veľmi neregistroval pre svoju pracovnú zaneprázdnenosť a pripustil tiež, že mohol tejto svedkyni povedať, aby s tým išla za obžalovaným; sa vyjadril, že si nepamätá na svoje vyjadrenie pri konfrontácii z dôvodu časového odstupu. Opätovne potvrdil, že bol prítomný toho, ako obžalovaný U.. L. oznámil svedkyni N., že za ňou príde svedkyňa Z.; avšak poprel, že by bol prítomný toho, keď obžalovaný udelil pokyn svedkyni N. na prerobenie predmetného priestupkového spisu. Svoj vzťah s obžalovaným U.. L. označil za priateľský, vyplývajúci z toho, že sa osobne poznali 25 rokov a spoločne pracovali najprv na Obvodnom oddelení PZ Vranov nad Topľou a neskôr na Obvodnom oddelení PZ v F. M.. Vzťah medzi obžalovaným a svedkyňou Z. označil takisto za priateľský, keďže manželka obžalovaného pochádza z obce O. M., ktorej starostkou je práve svedkyňa Z.. Poprel, že by obžalovaný U.. L. robil nejaké prieky svedkyni N. a naopak tvrdil, že v jej prípade bolo prihlíadané na jej starostlivosť o maloleté dieťa a bolo jej umožňované opustiť pracovisko aj pred koncom pracovnej doby a že neskôr tejto svedkyni neprideľovali spoločné služby s jej druhom, svedkom O.. Svedok V. zdôraznil, že nemal vedomosť o tom, že by svedkyňa N. vybavila predmetný priestupkový spis iným spôsobom, ako späťvzatím. Za pisateľa pokynu v znení: Rozhodnutia prerob tak, aby tam nebolo násilie, iba nadávky, urob čisto na 49/1 a, „NÁVRH“ Potom zoberie späť, volala U.,“ označil obžalovaného, avšak doplnil, že nie je grafológ. V súvislosti s vykonávanými pohovormi s príslušníkmi PZ na ich policajnom oddelení nakoniec tento svedok uznal, že svedka V.. K. sa opýtal, či on prekopíroval predmetný priestupkový spis a zaslal ho na Inšpekciu Ministerstva vnútra SR, pričom doplnil, že od predchádzajúcich kolegov mal vedomosť o tom, že tento svedok pred desiatimi rokmi od výpovede tohto svedka na hlavnom pojednávaní dňa 28.06.2018 pri svojom uvoľnení zo služobného pomeru príslušníka PZ mal vykrikovať, že uškodí obžalovanému U.. L.. Svedok tiež doplnil, že v danom prípade predmetný priestupok mohol byť prekvalifikovaný na § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch na základe doplnenia výpovede oznamovateľky a tento spis tak mohol byť vybavený odložením veci, keďže v prípade takéhoto priestupkového konania ide o návrhové konanie, kedy prichádza do úvahy

možnosť vzatia späť návrhu na prejednanie priestupku a teda, nebolo potrebné nič v danom spise falšovať a svedkyňa N. si to „skomplikovala.“ Na záver svedok uviedol, že hlavný záujem na takomto ukončení priestupkového konania mohla mať iba svedkyňa Z., nie obžalovaný U.. L..

Svedok R. V., ako príslušník PZ na Obvodnom oddelení PZ v F. M., na hlavnom pojednávaní uviedol, že v noci zo dňa 29. či 30.10.2014 na ďalší deň, v čase okolo 24:00 hod., boli vyslaní so svedkom O. operačným dôstojníkom PZ do obce O. M., kde malo dochádzať k fyzickému napádaniu svedkyne Z. jej manželom. Keďže po príchode na miesto udalosti zistili, že nedošlo k závažnejšiemu ublíženiu na zdraví, predmetná vec bola zaevidovaná ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, kedy musí dochádzať k fyzickému násiliu. Na mieste skutku svedok O. vyťažoval svedkyňu Z. a on sa rozprával so svedkom Z., ktorý bol pod vplyvom alkoholu a vykrikoval. Svedok Z. po ich vyzvaní ako hliadky PZ, aby upustil od svojho protiprávneho konania, bol aj zaistený a predvedený na Obvodné oddelenie PZ v F. M.. Na tomto policajnom oddelení boli spísané Záznam o podaní oznámenia svedkyňou Z., Potvrdenie o podaní takéhoto oznámenia, Rozhodnutie o zaistení osoby svedka Z. a Záznam o podaní vysvetlenia svedkom Z.. Potvrdenie o podaní oznámenia, ako aj Záznam o podaní oznámenia spisoval svedok O., pričom tento svedok, podľa svojho tvrdenia, vyhotovil Rozhodnutie o zaistení osoby svedka Z. a túto udalosť on zapísal aj do Protokolu udalostí, ako aj do Knihy fonografov a hlásení. Po skompletizovaní tohto spisu bol spis zaradený do denného nápadu a vzápätí na to ho mal riaditeľ alebo zástupca ich policajného oddelenia prideliť konkrétnemu príslušníkovi PZ. Svedok V. doplnil, že ihneď po predmetnom služobnom zákroku odišiel na 14, či 15 dní na pracovnú rehabilitáciu a teda sa nedostavoval na pracoviisko, mal však vedomosť o tom, že predmetný spis bol pridelený svedkyňi N.. Po opätovnom svojom návrate na ich policajné oddelenie sa tento svedok dopytal, že tento spis svedkyňa N. nevybavila správne, že ho musela prerábať, avšak konkrétny dôvod, pre ktorý ho mala táto svedkyňa prerábať, nevedel uviesť. Ešte pred začiatkom vyšetrovania predmetnej veci Inšpekciou Ministerstva vnútra SR sa dopytal, že buď riaditeľ alebo zástupca ich policajného oddelenia udelil svedkyňi N. pokyn, aby tento spis prerobila, či zmenila. Svedok však nevedel presne uviesť, kto konkrétne udelil svedkyňi N. pokyn na prerobenie spisu. Svedok V. poprel, že by mu niekým bolo predložené Rozhodnutie o zaistení osoby svedka P.E. Z. na prerobenie, alebo na vykonanie nejakých úprav. Bližšie ozrejmil, že takéto rozhodnutie o zaistení osoby musí obsahovať identifikačné údaje zaistenej osoby; skutočnosť, že bol páchatel' priestupku zaistený pri bezprostrednom páchaní tohto priestupku a v prípade fyzického násillia sa opíše spôsob napadnutia poškodenej osoby. Vyjadril sa, že predmetné rozhodnutie o zaistení osoby svedka Z. na č. I. 159 vyšetrovacieho spisu nie je opatrené jeho podpisom a je tam uvedený len podpis svedka O., avšak nevedel sa vyjadriť k pravosti tohto podpisu. To isté Rozhodnutie o zaistení osoby na č. I. 10 vyšetrovacieho spisu podpísal on, jeho podpis obsahuje háčik (kvačku) a jeho podpis na tomto dokumente bol prvý v poradí a následne bol podpis svedka O.. Tento svedok pritom zdôraznil, že každé rozhodnutie o zaistení osoby musí obsahovať podpisy oboch členov hliadky PZ. Svedok V. sa však nevedel vyjadriť k identite vyhotovovateľa pokynu v znení: „Rozhodnutia prerob tak, aby tam nebolo násillie, iba nadávky, urob čisto na 49/1 a, „NÁVRH.“ Potom zoberie späť, volala U.,“ pričom podpis uvedený na tomto pokyne mal obdobný ako obžalovaný, tak aj svedok V., ako riaditeľ ich policajného oddelenia a ani podľa typu písma sa nevedel vyjadriť, či tento pokyn vypracoval obžalovaný alebo svedok V.. Svedok V. vysvetlil, že ako obžalovaný, tak aj svedok V. mali jednoduché podpisy, pričom on nepozná podpisy a typ písma jednotlivých svojich kolegov, s výnimkou kolegu X. Š., s ktorým väčšinou vykonáva služby. Opätovne tento svedok potvrdil, že Rozhodnutie o zaistení osoby na č. I. 6 vyšetrovacieho spisu, na ktorom je zaznamenaný spôsob fyzického napadnutia, vyhotovoval on a také isté rozhodnutie na č. I. 159 vyšetrovacieho spisu, v ktorom sú zaznamenané len nadávky, nevyhotovoval, keďže v takomto prípade by nebol dôvod na zaistenie osoby. Svedok V. zopakoval, že z počutia mal vedomosť o tom, že svedkyňi N. bol udelený pokyn; nevedel však uviesť, či obžalovaným alebo svedkom V., aby spis prerobila a nemal vedomosť ani o dôvode, pre ktorý bolo potrebné spis prerobiť a takisto sa dopytal, že táto svedkyňa bola s týmto pokynom ako za obžalovaným, tak aj za svedkom V. a pýtala sa na to aj svojich kolegov. Po poukázaní na rozpory v tejto časti výpovede na hlavnom pojednávaní s jeho výpoveďou v prípravnom konaní, keď jednoznačne identifikoval obžalovaného ako osobu, ktorá svedkyňi N. prikázala prerobiť predmetný spis s tým, že údajne o tom táto svedkyňa mala informovať aj svedka V., ktorý jej mal povedať, aby spis urobila tak, ako jej povedal obžalovaný, pričom tieto informácie mal mať svedok V. z počutia; tento svedok potvrdil pravdivosť svojej výpovede v prípravnom konaní a doplnil, že od jeho vylsuchu v prípravnom konaní do doby konania hlavného pojednávania uplynula dlhšia doba. Opätovne tento svedok zdôraznil, že rozhodnutie o zaistení osoby neprerábala on a z toho dôvodu na tomto rozhodnutí nie je ani jeho podpis. Bližšie vysvetlil, že v prípravnom konaní mu vyšetrovateľom PZ boli predložené

na porovnanie obidve rozhodnutia o zaistení osoby a to ich prvá strana, kedy jednoznačne identifikoval rozhodnutie ním vyhotovené a po otočení tohto rozhodnutia na druhú stranu toto rozhodnutie obsahovalo jeho podpis. V prípade druhého predloženého rozhodnutia o zaistení osoby jednoznačne poprel, že by takéto rozhodnutie vyhotovoval a keď sa uvedené rozhodnutie otočilo na druhú stranu, tak na ňom chýbal jeho podpis. Zároveň svedka V. na tomto druhom rozhodnutí o zaistení osoby zaujalo slovné vyjadrenie „spôsobil tým ujmu na cti,“ s tým, že takéto slovné vyjadrenie určite nezapisoval do predmetného rozhodnutia o zaistení osoby. Aj tento svedok sa vyjadril k odlišnosti postupu vybavovania priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu právne kvalifikovaných podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch a tých istých priestupkov právne posudzovaných podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Na záver svojej výpovede opätovne svedok uviedol, že ihneď po služobnom zákroku v obci O. M. odišiel na pracovnú rehabilitáciu, alebo bol na dovolenke, avšak nepovažoval za potrebné to oznámiť vyšetrovateľovi PZ v prípravnom konaní.

Z výpovede svedkyne U. Z. súd zistil, že v období pred sviatkom Všetkých svätých v novembri roku 2014 a to tesne pred voľbami do funkcie starostu v obci O. M. na ňu, ako na opätovnú kandidátku na túto funkciu, bol vyvíjaný nátlak zo strany protikandidátov, čo vyvrcholilo tým, že jej manžel, svedok P. Z. v ten deň večer prišiel domov pod vplyvom alkoholu a začal robiť „scény.“ Z tohto dôvodu jej dcéra U.E. Z. ml. privolala hliadku polície, ktorej po príchode ona, ako aj jej dcéra oznámili, že svedok Z. jej zvýšeným hlasom vyčítal obsah letákov umiestnených v ich poštovej schránke, ktoré obsahovali nepravdivé informácie. Tento konflikt s jej manželom sa podľa tvrdenia svedkyne Z. odohral v čase asi okolo 23:00 hod., pričom po príchode hliadka PZ vyzvala jej manžela, svedka Z., na dostavenie sa na Obvodné oddelenie PZ v F. M., pričom jej manžel bol prepustený z tohto policajného oddelenia o 02:00 hod. ráno nasledujúceho dňa. Na ďalší deň, v nedeľu dňa 02.11.2014 si s manželom táto svedkyňa vysvetlila danú situáciu, pričom hneď v ten istý deň vo večerných hodinách, alebo na nasledujúci deň, sa skontaktovala s obžalovaným U.. L., ktorého spoznala pred 22 rokmi, keď sa vydala do obce O. M. a tento obžalovaný bol susedom jej manžela a od uvedenej doby bola s obžalovaným v priateľskom vzťahu. Obžalovaného sa pri rozhovore opýtala, aký by mala zvoliť ďalší postup, keďže s manželom si situáciu vyjasnili a mala záujem toto oznámenie na svojho manžela zobrať späť. Svedkyňa doplnila, že po predmetnej udalosti, ktorá sa odohrala cez víkend, na ďalší pracovný deň; nevedela však uviesť, či v pondelok alebo v utorok; sa dostavila na Obvodné oddelenie PZ v F. M. na výsluch v inej veci ako štatutárny orgán obce a v tento deň jej svedkyňa N. odovzdala rozhodnutie, v ktorom bolo uvedené, že konanie vo veci priestupku sa zastavuje, pričom ona toto rozhodnutie len prevzala. Bližšie opísala svoj konflikt so svedkom Z. tak, že jej manžel sa pri ňom len zvýšeným hlasom pýtal na veci uvedené v listoch, ktoré sa nachádzali v ich poštovej schránke, ale svedok Z. neurobil nič konkrétne. Zdôraznila, že v tejto veci ani nebola vypovedať na Obvodnom oddelení v F. M. a pamätala si len to, že v deň spáchania skutku 01.11.2014 vypovedala pred príslušníkmi PZ ona, ako aj jej dcéra, pričom jej syn vo veku len 11 rokov nebol vypočúvaný; ale nepamätala si, čo presne uvádzala pred zasahujúcimi príslušníkmi PZ. Za fyzický útok táto svedkyňa považovala „uhodenie,“ alebo „rozbitie hlavy,“ pričom v ten deň jej manžel do nej buchol, sotil ju jednou rukou, na čo ona dopadla na skriňu. Táto svedkyňa si však nepamätala, čo presne vypovedala pred príslušníkmi polície, keďže tam bol neskutočný krik a v tom čase žila s nimi v spoločnej domácnosti aj jej svokra. Svoj telefonický rozhovor s obžalovaným opísala svedkyňa tak, že obžalovanému ozrejmila situáciu a zisťovala u neho, či môže svoje trestné oznámenie zobrať späť; keďže nemala záujem, aby sa v konaní ďalej pokračovalo, aj keď došlo k jej „buchnutiu,“ ale naďalej mala záujem žiť v manželstve so svojím manželom. Keď sa táto svedkyňa teda obžalovaného opýtala, či môže zobrať späť svoje trestné oznámenie; tak jej obžalovaný mal uviesť, že je to možné; avšak nepamätala si presné slová obžalovaného. Po prevzatí predmetného rozhodnutia o zastavení konania od svedkyne N., ktorá jej ho osobne odovzdala, uvedené rozhodnutie spálila. Svedkyňa doplnila, že presný obsah rozhovoru s obžalovaným si nepamätá. V súvislosti s tvrdením svedkyne N., ktorej mala táto svedkyňa uviesť, že „s X. som sa dohodla a čo mám podpísať,“ na čo jej svedkyňa N. mala predložiť na podpis späťvzatie návrhu na prejednanie priestupku; svedkyňa Z. pripustila, že mohla svedkyňi N. povedať, že sa s obžalovaným dohodla, ale ona nechcela zobrať späť trestné oznámenie, ale ona chcela zobrať späť len ňou podané oznámenie o privolaní hliadky PZ. Svedkyňa Z. pripustila, že svedkyňa N. jej predložila na podpis nejaký dokument; ale nevedela uviesť, či to bolo späťvzatie návrhu alebo potvrdenie o prevzatí rozhodnutia o ukončení jej podania. Svedkyňa Z. poukázala na to, že ona sa s obžalovaným „nedohodla,“ ale tohto sa len opýtala, či je možné uvedenú vec ukončiť späťvzatím návrhu. Svoje rozporné vyjadrenia v prípravnom konaní oproti jej výpovedi v konaní pred súdom, keď v prípravnom konaní táto svedkyňa uviedla, že hliadku PZ privolala ona, pričom na hlavnom pojednávaní zas uviedla, že to bola jej dcéra; táto svedkyňa vysvetlila tak, že zatelefonovať na políciu mohla ona,

ale že s policajtmí mohla hovoriť jej dcéra. Svedkyňa Z. poprela tvrdenie svedkyne N. z prípravného konania, že by sa na túto svedkyňu oborila, keď jej svedkyňa N. oznámila, že jej priestupková vec bude predložená obvodnému úradu s tým, že ona bola dohodnutá s obžalovaným, že tento spis zostane na policajnom oddelení; bez bližšieho zdôvodnenia. Svoj telefonický rozhovor priamo s obžalovaným svedkyňa Z. odôvodňovala tým, že tomuto telefonovala v nedeľu, že telefonický kontakt mala len na obžalovaného a informovala sa u neho iba na to, aký má zvoliť ďalší postup.

Svedok P. Z. uviedol na hlavnom pojednávaní, že začiatkom novembra 2014, pred voľbami do funkcie starostu obce, keď na túto funkciu opätovne kandidovala aj jeho manželka, im boli zasielané rôzne listy, vyhrážky a letáky o tom, že jeho manželka okradla obec a že z tohto dôvodu sa má jeho manželka vzdať svojho mandátu. Vzhľadom na obsah týchto letákov sa v jeden deň v sobotu pohádal so svojou manželkou, svedkyňou Z.. Po svojom odchode do pohostinského zariadenia a po opätovnom návrate domov, v čase asi okolo 22:00 hod., sa začali opätovne so svojou manželkou hádať. Pri tejto hádke chytil svoju manželku za obe ruky a keď sa jeho manželka pokúšala vymotať z tohto zovretia; pričom si ani neuvedomil, že toto jeho zovretie je neprimerané; svedkyňa Z. sa mu vymkla z rúk a zaprela sa o skriňu. Vyjadril sa, že nemal vedomosť o tom, kto privolať hliadku polície; domnieval sa však, že to bola jeho dcéra, ktorá bola prítomná jeho incidentu s manželkou. Po príchode hliadky PZ, v čase asi okolo 22:00 hod., ho táto policajná hliadka predviedla na Obvodné oddelenie PZ v F. M., kde s ním spísala nejaký záznam, ktorý si ani neprečítal, len ho podpísal a v čase o 02:00 hod. ráno bol prepustený zo zadržania. Výslovne tento svedok poprel, že by fyzicky napadol svoju manželku, alebo sa jej vyhrážal fyzickým násilím a takisto poprel, že by jeho manželka utrpela nejaké zranenie, pričom táto ani nenavštívila žiadneho ošetrojúceho lekára. Svedok Z. tiež vyvrátil, že by dôvodom jeho hádky s manželkou bolo podozrenie z jej nevery. Tento svedok pritom tiež poprel, že by svoju manželku sotil do hrudníka tak, že táto spadla na zem a zotrval na svojom vyjadrení, že keď manželku držal za ruky, pokúšala sa mu vyšmyknúť z tohto zovretia a tak sa udrela o skriňu. Po poukázaní na skutočnosť, že sotenie do hrudníka, v dôsledku čoho malo dôjsť k pádu svedkyne Z. na zem, vyplýva zo záznamu o podaní oznámenia svedkyne U. Z. zo dňa 01.11.2014 o 23:30 hod. na č. I. 8 vyšetrovacieho spisu; sa tento svedok vyjadril, že účastníci tohto incidentu boli v strese, že tam bol krik, avšak poprel skutočnosti uvedené v tomto zázname s tým, že svedkyňa Z. sa udrela o skriňu. Tento svedok sa nevedel vyjadriť k dôvodu svojho zaistenia príslušníkmi PZ a len doplnil, že po nastúpení do služobného vozidla s týmito príslušníkmi PZ odišiel na príslušné obvodné oddelenie. Zopakoval, že si nepamätá, že by mu bolo odovzdané rozhodnutie o zaistení osoby, avšak potvrdil, že nejaký dokument mu bol predložený, ktorý však ani nečítal a len ho podpísal a opustil policajné oddelenie. Po poukázaní na skutočnosť, že aj v rozhodnutí o zaistení jeho osoby na č. I. 6 vyšetrovacieho spisu bolo uvedené, že mal svoju manželku udrieť do oblasti hrudníka, v dôsledku čoho dopadla na zem; sa opätovne svedok Z. vyjadril, že si na to nepamätá; avšak príslušníci PZ vypočuli jeho manželku, ako aj dcéru, pričom on stál bokom, a potom spoločne s týmito príslušníkmi PZ nastúpil do služobného vozidla. Po zdôraznení, že aj v zázname o podaní vysvetlenia dcéra tohto svedka U. Z. ml. uvádzala, že tento svedok fyzicky napadol svoju manželku; sa vyjadril, že jeho dcéra vypovedala pod vplyvom nejakých emócií a opätovne zotrval na svojom vyjadrení, že svoju manželku len chytil za obe ruky, neuvedomujúc si prisilné zovretie a následne sa mala jeho manželka udrieť o skriňu. Svedok Z. potvrdil pravosť svojho podpisu nachádzajúceho sa na rozhodnutí o zaistení jeho osoby v časti „Poučenie osoby“ a to ako na rozhodnutí na č. I. 7 vyšetrovacieho spisu, tak aj na tom istom rozhodnutí na č. I. 39 vyšetrovacieho spisu. Tento svedok sa pritom nevedel bližšie vyjadriť k rozhovoru svojej manželky s obžalovaným ohľadne ďalšieho postupu v predmetnej veci.

Z výpovede svedka P. Č., príslušníka Obvodného oddelenia PZ v F. M., na hlavnom pojednávaní vyplýva, že priestupkové spisy prideloval v čase spáchania žalovaného konania riaditeľ ich policajného oddelenia, svedok V. a v čase jeho neprítomnosti toto pridelovanie spisov vykonával zástupca. V predmetnej priestupkovej veci bol svedkyňi N. pridelený tento priestupkový spis a „hovorilo sa o tom,“ že svedkyňa N. dostala od obžalovaného U.. L. pokyn na prerobenie spisu, avšak nevedel sa bližšie vyjadriť k obsahu tohto pokynu. Tento svedok nevedel identifikovať ani osobu, od ktorej sa dozvedel tieto skutočnosti a predmetný priestupkový spis ani nekonzultoval so svedkyňou N.. Všeobecne obžalovaný na priestupkové spisy dával pokyny, na ktorých bolo uvedené paragrafové znenie priestupku. V danom prípade však nevedel uviesť, aké konkrétne pokyny boli udelené svedkyňi N. a nevedel sa vyjadriť ani k tomu, kedy sa o tom dozvedel, avšak dozvedel sa o tom vtedy, keď sa to „riešilo.“ Tento svedok potvrdil, že pokyny obžalovaný udeľoval vo forme samolepiacich papierikov, ale poprel, že by ich súčasťou bolo aj to, ako má byť daná priestupková vec vybavená. Vyjadril sa tiež, že svedkyňa N. sa mu nezdôverila, že dostala pokyn od obžalovaného zmeniť predmetný priestupkový spis a nemal vedomosť ani o tom,

aké konkrétne zmeny v predmetnom spise táto svedkyňa vykonala. Tento svedok tiež vyslovil názor, že keďže svedkyňa N. v tom čase žila v spoločnej domácnosti so svedkom U. O., tak sa títo dvaja svedkovia mohli o predmetnej priestupkovej veci rozprávať. V súvislosti s tvrdením svedkyne N. na hlavnom pojednávaní, že sa o pokyne vykonať zmeny v predmetnom priestupkovom spise radila s kolegami a to so svedkom U. O., s p. B., so svedkom V.. K., ako aj s týmto svedkom a že títo kolegovia jej mali oznámiť, aby opätovne išla za obžalovaným, aby sa „znormalizoval“ a nepožadoval od nej splnenie tohto pokynu; sa tento svedok vyjadril, že si na to nespomína a nepamätal si ani na to, že by svedkyňa N. s ním „riešila“ tento spis. Tento svedok sa najprv na hlavnom pojednávaní nevedel vyjadriť k tomu, či svedkyňa N. o pokyne obžalovaného vykonať zmeny v priestupkovom spise informovala svedka V.; pričom v prípravnom konaní vypovedal, že mal vedomosť o tom, že svedkyňa N. informovala riaditeľa ich policajného oddelenia - svedka V., ktorý sa mal vyjadriť, že on s tým „nemá nič“ a poslal svedkyňu N. za obžalovaným; nakoniec svedok Č. uviedol, že svedok V. nebol v práci a že potom tento pokyn svedkyňa N. „riešila“ aj so svedkom V.. Tento svedok tak vyjadril domnienku, že pokiaľ svedkyňa N. nesúhlasila s pokynom obžalovaného, tak to asi konzultovala s riaditeľom, svedkom V.. Po opätovnom upozornení súdu na zodpovedanie otázky, tento svedok potvrdil, že z počutia má vedomosť o tom, že svedok V. povedal svedkyňi N., že on s tým „nemá nič“ a že nech si to táto svedkyňa „rieši“ so zástupcom, obžalovaným. Svedok Č.R. ďalej potvrdil, že pokyny obžalovaného obsahovali jeho podpis. V súvislosti s pokynom na č. I. 7 vyšetrovacieho spisu, druhá strana, sa tento svedok vyjadril, že písmo aj podpis na tomto pokyne sa podobá písmu, ako aj podpisu obžalovaného. K tvrdeniu svedka V.. K. v konaní pred súdom, že riaditeľ ich policajného oddelenia, svedok V. a obžalovaný mali pred svedkom V.. K. vysloviť podozrenie, že svedok V.. K. zaslal predmetný spis na Inšpekciu Ministerstva vnútra SR a že sa o tomto podozrení rozprávali svedok V. a obžalovaný aj so svedkom Č.; svedok Č. potvrdil, že svedok V. si ho zavolať do svojej kancelárie, keďže cez víkend, keď sa prekopíroval predmetný spis, ktorý bol zaslaný na Inšpekciu Ministerstva vnútra SR, mal mať službu aj on a teda, on mohol prekopírovať tento spis; čo svedok Č. poprel a zdôraznil, že svedok V. a ani obžalovaný U.. L. si ho vtedy výslovne nezavolať ohľadne tohto priestupkového spisu, ale z dôvodu prekopírovania tohto spisu a jeho následného zaslania na Inšpekciu Ministerstva vnútra SR. Svedok Č. doplnil, že so svedkom V.. K. sa rozprával o tomto svojom pohovore s vedením ich policajného oddelenia. Svedok Č.M. ďalej uviedol, že obžalovaný a manželka Z. sa koncom roku 2014 určite poznali, keďže obžalovaný mal príbuzných v obci O. M., ale nevedel sa bližšie vyjadriť k charakteru vzťahu medzi obžalovaným a manželmi Z.. Tento svedok sa nevedel ani bližšie vyjadriť, aké zmeny mala vykonať svedkyňa N. v predmetnom priestupkovom spise. Svedok Č. takisto vypovedal, že nebol prítomný pri udeľovaní ústneho pokynu obžalovaným U.. L. svedkyňi N. na vykonanie úprav v predmetnom priestupkovom spise, avšak pripustil, že takýto pokyn mohol byť zo strany obžalovaného udelený; pretože, keď príslušníci PZ na ich obvodom oddelení niečo nevedeli, tak sa išli radiť za vedením. Tento svedok tiež potvrdil skutočnosť, že spoločne so svedkyňou N. mali byť disciplinárne potrestaní svedkom V., ale nevedel sa s jednoznačnou istotou vyjadriť, či im nakoniec bol uložený nejaký disciplinárny trest a to z dôvodu neohlásenia opustenia služobného obvodu ich policajného oddelenia operačnému stredisku.

Podľa výpovede svedka U. V., takisto príslušníka Obvodného oddelenia PZ v F. M., na hlavnom pojednávaní, tento mal poznať len „chodbové reči“ v tom zmysle, že predmetný spis bol pridelený svedkyňi N. s pokynom, aby táto svedkyňa priestupok prekvalifikovala z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu z § 49 ods. 1 písm. d) na § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch. Tento svedok sa vyjadril tiež, že aj predtým im nadriadení príslušníci PZ udeľovali pokyny, ako postupovať v tej - ktorej veci, pričom riaditeľ ich policajného oddelenia, svedok V., mal na starosti priestupkové veci a zástupca ich oddelenia, obžalovaný mal na starosti trestné veci. V danom prípade mal pokyn svedkyňi N. udeliť obžalovaný. Svedok V. však nevedel bližšie konkretizovať osobu, ktorá mu poskytla tieto informácie. Tento svedok ďalej doplnil, že v danom prípade malo ísť o priestupkové konanie medzi svedkyňou Z. a svedkom Z. z obce O. M., avšak nevedel uviesť, o aký druh priestupku malo ísť a ani čo bolo predmetom tohto priestupku. Pri opisovaní rozdielu medzi priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch a toho istého priestupku právne posudzovaného už podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch pritom svedok sám uviedol, že v danom prípade pravdepodobne poškodená, svedkyňa Z. prišla na to, že nedošlo k fyzickému napadnutiu a chcela zmeniť svoju výpoveď. Potvrdil, že pokyn udelený obžalovaným svedkyňi N. na prekvalifikovanie predmetného priestupku z písmena d) na písmeno a) ustanovenia § 49 ods. 1 zákona o priestupkoch, mal predstavovať samolepiaci papierik; ale nevedel sa vyjadriť, kde presne bol umiestnený tento pokyn, ale väčšinou boli takéto pokyny prilepené na spise, keďže aj on dostával takéto pokyny. Konkrétny obsah tohto pokynu a teda, čo konkrétne mala vykonať svedkyňa N. v predmetnom priestupkovom spise, však tento svedok

nevedel uviesť. Svedok V. sa pritom nevedel vyjadriť, kedy sa o okolnostiach uvádzaných vo svojom výsluchu dozvedel, aj keď sa domnieval, že bol vtedy na dovolenke. Nepamätal si tiež, či sa o týchto skutočnostiach rozprával so svedkyňou N., u tejto svedkyne však tieto skutočnosti výslovne nezisťoval a nepýtal sa na to ani iných svojich kolegov a teda, sa tak nevedel vyjadriť, či nejaký jeho kolega mal vedomosť o takomto pokyne obžalovaného. Takisto mal tento svedok vedomosť z počutia; pričom opätovne nevedel identifikovať osobu, či osoby, ktoré mu to oznámili; že svedkyňa N. sa v súvislosti s týmto priestupkovým konaním mala obrátiť aj na svedka V.. Svedok V. pritom opísal vo všeobecnosti obsah pokynov udeľovaných im svedkom V., či v čase jeho neprítomnosti obžalovaným. V súvislosti s pokynom na č. I. 7, druhá strana vyšetrovacieho spisu, sa tento svedok nevedel vyjadriť, koho je to pismo; podpis však patril, podľa vyjadrenia tohto svedka, obžalovanému; pričom forma tohto pokynu bola bežne zaužívaná v policajnej praxi. Tento svedok sa nevedel vyjadriť k tomu, či pokyny svedka V. alebo obžalovaného obsahovali stále, alebo iba niekedy ich podpisy, resp. parafu. Svedok V. potvrdil pritom pravdivosť svojej výpovede v prípravnom konaní, že o skutočnostiach uvádzaných vo svojej výpovedi sa dozvedel od svedkyne N. až v čase, keď táto vec bola vyšetrovaná Inšpekciou Ministerstva vnútra SR a teda, že spis bol vrátený svedkyňi N. na prerobenie na písmeno a) ustanovenia § 49 ods. 1 zákona o priestupkoch v súvislosti s jeho opakovaným vyjadrením na hlavnom pojednávaní, že všetky skutočnosti ohľadne predmetného priestupkového spisu sa dozvedel z „chodbových rečí.“ Tento svedok potvrdil aj ďalšie svoje vyjadrenie v prípravnom konaní, že svedkyňa N. informovala o pokyne obžalovaného, s ktorým nebola stotožnená, aj svedka V., ktorý na to mal reagovať tak, že to má na starosti zástupca a tak nech si to „rieši“ obžalovaný. K vzťahu obžalovaného k manželom Z. koncom roka 2014 sa tento svedok vyjadril tak, že manželka obžalovaného U.. L. pochádza z obce O. M. a manželia Z. bývali v tom čase v tejto obci, avšak nevedel sa vyjadriť, či aj svedkyňa N. mala nejaký vzťah k svedkom Z.. Na záver tento svedok uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by sa svedkyňa N. ohľadne pokynu obžalovaného rozprávala aj s ním osobne; a ani o tom, že by svedkyňa Z.Á. mala záujem zmeniť svoju výpoveď, alebo že by táto svedkyňa osobne navštívila ich policajné oddelenie.

Podľa svedeckej výpovede svedkyne V.Z. U., príslušníčky Obvodného oddelenia PZ v F. M., na hlavnom pojednávaní, táto sa mala dozvedieť o zmenách v paragrafovom znení v niektorom z priestupkových spisov pridelených svedkyňi N. a to vo veci manželov Z., priamo od svedkyne N. v čase, keď bolo svedkyňi N. vznesené obvinenie. Svedkyňa U. zdôraznila, že so svedkyňou N. nemá dobrý vzťah, pričom všeobecne sa s ňou nerozpráva o spisoch, ktoré má pridelené a ani o tom, aký postup v nich zvolí. Na základe rozhovorov s kolegami sa presnejšie dozvedela, že svedkyňa N. mala pozmeniť paragrafové znenie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu z písmena d) na písmeno a) § 49 ods. 1 zákona o priestupkoch, pričom s kolegami sa rozprávala o tom, že ju mal na to vyzvať bývalý zástupca riaditeľa ich policajného oddelenia, obžalovaný. Táto svedkyňa bližšie opísala, že obžalovaný; ktorý mal na starosti trestné veci s tým, že svedok V. pridieľoval priestupkové veci; všeobecne udeľoval pokyny, ktoré mohli byť aj na menšom formáte ako na papieri formátu A4, pričom používal aj tzv. samolepiace papieriky. Vo vzťahu k pokynu nachádzajúcemu sa na č. I. 7, druhá strana vyšetrovacieho spisu, sa vyjadrila, že by mohlo ísť o pismo obžalovaného a aj podpis by mohol byť obžalovaného; so zdôraznením, že v čase vykonávania jej výsluchu v konaní pred súdom obžalovaný a svedok V. už päť a pol roka nepracujú na ich policajnom oddelení. Táto svedkyňa sa nevedela s jednoznačnou istotou vyjadriť, či obžalovaný U.. L. podpisoval každý svoj pokyn. Pokyny obžalovaného však táto svedkyňa považovala za usmernenia, nie za rozkaz. Táto svedkyňa však poprela, že by jej obžalovaný niekedy udelil pokyn v rozpore so zákonom. V súvislosti s výpoveďami svedkov V.. K., N. a U. O., že svedkyňa U. mala vykonávať úpravy v priestupkovom konaní oznamovateľky p. V. vo vzťahu k priestupku zo dňa 25.10.2014, táto svedkyňa potvrdila, že takýto priestupkový spis mala pridelený a že ho spracovala tak, ako jej bol pridelený. K tvrdeniam vyššie uvedených svedkov sa svedkyňa U. vyjadrila tak, že sú to ich tvrdenia a nevie sa k nim vyjadriť. Svedkyňa U. doplnila, že pokiaľ jej obžalovaný udelil pokyn, tak sa s ním o tom pokyne rozprávala a že si obaja ohľadne tohto pokynu vymieňali názory. Táto svedkyňa však poukázala na to, že v roku 2014 mala trojročnú policajnú prax, čiže nevedela ako postupovať v niektorých veciach a vtedy prichádzalo usmernenie zo strany nadriadených.

V prípravnom konaní bolo zabezpečené rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ vo X. O. Z., Obvodného oddelenia PZ v F. M. DU: 617/2014, o zaistení osoby P. Z. zo dňa 01.11.2014 (písomnosť č. 1, č. I. 6), vrátane poučenia osoby pri použití oprávnenia policajta zaistiť osobu podľa zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov s nečitateľným podpisom (č. I. 7), pričom na druhej strane tohto poučenia je zaznamenaný rukou písaný text v znení: „Rozhodnutia prerob tak, aby tam nebolo násilie, iba nadávky urob čisto na 49/1 a. „NÁVRH“ Potom ho zoberie späť, volala U.,“ s nečitateľným

podpisom. Súčasťou vyšetrovacieho spisu je aj Záznam o podaní oznámenia oznamovateľky U. Z., nar. XXXX, zo dňa 01.11.2014 (písomnosť č. 2, č. l. 8, prvá strana); Záznam o podaní vysvetlenia U. Z., nar. XXXX, zo dňa 01.11.2014 (písomnosť č. 3, č. l. 8, druhá strana), ako aj Správa o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 06.11.2014, adresovaná Okresnému úradu, odbor všeobecnej vnútornej správy, Vranov nad Topľou, s označením riaditeľa Obvodného oddelenia PZ v F. M., U.. U.. L. V., bez jeho podpisu (č. l. 9). V prípravnom konaní bolo ďalej zabezpečené totožné rozhodnutie o zaistení osoby svedka P. Z. zo dňa 01.11.2014 (písomnosť č. 4, č. l. 10), Záznam o podaní oznámenia U. Z., nar. 1972, zo dňa 01.11.2014 (písomnosť č. 5, č. l. 11, prvá strana), Návrh na prejednanie priestupku zo dňa 01.11.2014, vyhotovené svedkom P. O. (č. l. 11, druhá strana), Späťvzatie návrhu na prejednanie priestupku zo dňa 05.11.2014 (č. l. 12, prvá strana), spracované svedkyňou ppráp. N., obe tieto podania s označením navrhovateľa, či poškodeného U. Z. a Záznam o odložení veci podľa § 60 ods. 3 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (č. l. 12, druhá strana) s označením orgánu Policajného zboru v osobe svedkyne P. O. N. a riaditeľa útvaru Policajného zboru, U.. U.. L. V.. Vyšetrovateľom PZ boli vyhotovené aj Zápisnice o podaní potrebnej informácie s práp. U. O., P. O. N. a U.. U.. X. L.. Opätovne bola zabezpečená aj overená kópia priestupkového spisu Okresného riaditeľstva PZ vo X. O. Z., Obvodného oddelenia PZ v F. M. sp. zn. ORPZ-VT-OPP5-272/2014-P, obsahujúca už Záznam o odložení veci podľa § 60 ods. 3 písm. a) zákona o priestupkoch zo dňa 11.11.2014, vyhotovený P. O. N. a s podpisom riaditeľa útvaru PZ mjr. U.. L. V.; vyššie opísané dokumenty v podobe záznamu o podaní oznámenia p. U. Z., nar. XXXX, zo dňa 01.11.2014 a záznamu o podaní vysvetlenia p. U. Z., nar. XXXX, zo dňa 01.11.2014; záznam o podaní vysvetlenia spísaný s P. Z. zo dňa 02.11.2014, všetky záznamy poznačené P. U. O.; ako aj ďalej Návrh na prejednanie priestupku zo dňa 01.11.2014, vyhotovené takisto svedkom U. O., ako aj Späťvzatie návrhu na prejednanie priestupku vyhotovené svedkyňou N. zo dňa 05.11.2014, obe tieto dokumenty podpísané svedkyňou U. Z.; ďalej aj Rozhodnutie o zaistení osoby P. Z., DU: 617/2014, zo dňa 01.11.2014; Upovedomenie o prešetroaní oznámenia zo dňa 11.11.2014, adresované svedkyňi U. Z., s doručenkou obsahujúcou podpis svedkyne U. Z. a Potvrdenie o podaní oznámenia DU:616/2014, bez uvedenia dátumu a s nečitateľným podpisom policajta a preberajúcej osoby.

Obsahom vyšetrovacieho spisu boli aj evidenčné pomôcky Obvodného oddelenia PZ v F. M. a to Kniha fonogramov a hlásení rok 2014, Protokol udalostí, Denník priestupkových spisov rok 2014 a Záznam zo služby od 19.30 hod. dňa 01.11.2014 do 07.30 hod. dňa 02.11.2014. V priebehu prípravného konania bola vyhotovená aj Zápisnica o konfrontácii medzi svedkyňou N. a svedkom V. zo dňa 31.08.2016. Vo vyšetrovacom spise sa nachádza aj originál priestupkového spisu tohto policajného oddelenia sp. zn. ORPZ-VT-OPP5-272/2014-P, zo dňa 06.11.2014, obsahujúci už vyššie uvedený záznam o odložení veci, záznam o podaní oznámenia oznamovateľky U. Z. zo dňa 01.11.2014, záznam o podaní vysvetlenia p. U. E. Z. ml. zo dňa 01.11.2014, záznam o podaní vysvetlenia svedka P. Z. zo dňa 02.11.2014, Návrh na prejednanie priestupku zo dňa 01.11.2014, vyhotovené svedkom U. O. a podpísané svedkyňou U. Z., Späťvzatie návrhu na prejednanie priestupku, vyhotovené zas svedkyňou N. a obsahujúcou podpis navrhovateľky U. Á. Z. zo dňa 05.11.2014, Rozhodnutie o zaistení osoby svedka P. Z. zo dňa 01.11.2014, obsahujúce podpis len jedného povereného príslušníka PZ s poučením, ako aj Upovedomenie o prešetroaní oznámenia, adresované svedkyňi U. Z., zo dňa 11.11.2014, s podpisom riaditeľa tohto policajného oddelenia U.. U.. L. V. a s doručenkou podpísanou svedkyňou U. E. Z.. Vyšetrovateľom PZ boli vyhotovené aj záznamy z operatívneho zisťovania informácií, či z operatívneho vyťažovania osôb, ako aj záznamy o podaní potrebnej informácie rôznych príslušníkov PZ služobne zaradených na Obvodnom oddelení PZ v F. M.. V prípravnom konaní bol zabezpečený aj pracovný posudok obžalovaného ako bývalého príslušníka Obvodného oddelenia PZ v F. M., vrátane prehľadu o jeho odmenách a trestoch, či správa z miesta trvalého bydliska obžalovaného.

V konaní pred súdom bol oboznámený aj spis tunajšieho súdu sp. zn. 13T/151/2017 a z neho predovšetkým rozsudok tohto súdu č. k. 13T/151/2017-380, zo dňa 06.05.2019 a uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 7To/26/2019-451, zo dňa 23.01.2020, o zamietnutí odvolania krajského prokurátora voči rozsudku súdu prvého stupňa, na základe ktorého bolo právoplatne rozhodnuté, že svedkyňa N. sa v zmysle ustanovenia § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodzuje pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona z dôvodu, že skutok nie je trestným činom.

Na základe takto vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako i v ich súhrne, považoval súd za preukázané, že obžalovaný U.. L. sa dopustil skutku tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto

rozsudku. Zo spáchania skutku obžalovaného usvedčujú predovšetkým svedecké výpovede svedkov N., V. K., U. O., čiastočne aj svedka V. a nepriamo aj svedkov U. Z., Č. a U. V. a to v kontexte s početnými zabezpečenými listinnými dôkazmi, predovšetkým v podobe originálu priestupkového spisu Obvodného oddelenia PZ v F. M. č. ORPZ-VT-OPP5-272/2014-P, ako aj toho istého priestupkového spisu s pôvodnými záznamami a to, ako o podaní oznámenia svedkyňou U. Z., tak aj o podaní vysvetlenia p. U. Z. ml., obe záznamy zo dňa 01.11.2014, či Rozhodnutie o zaistení osoby DU: 617/2014 svedka P. Z. zo dňa 01.11.2014, ako aj príslušné evidenčné pomôcky tohto policajného oddelenia.

V predmetnej veci bolo teda nepochybne preukázané, vychádzajúc predovšetkým z výpovedí svedkyne N., svedkov V. U. K., U. O. a R. V., nepriamo aj svedkov P. Č. a U. V., v súlade s ktorými potom vyznievajú aj zabezpečené listinné dôkazy, predovšetkým v podobe originálu priestupkového spisu ORPZ-VT-OPP5-272/2014-P, ako aj pozmeneného toho istého priestupkového spisu a v nich sa nachádzajúcich dokumentoch, ako aj opierajúc sa o Knihu fonogramov a hlásení z roku 2014, Protokol udalostí roku 2014, Denník priestupkových spisov z roku 2014, či Záznam zo služby zo dňa 01.11.2014 na deň 02.11.2014, že dňa 01.11.2014 bol Obvodným oddelením PZ v F. M. zaevidovaný priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), spáchaný v obci O. M. a ktorého sa mal dopustiť svedok P. Z. voči svojej manželke, svedkyňi U. Z..

Pre posúdenie žalovaného konania, ktoré v podstate malo spočívať v splnení pokynu obžalovaného U. L. svedkyňou N. na vykonanie zmien v jej pridelenom priestupkovom spise Obvodného oddelenia PZ v F. M. č. ORPZ-VT-OPP5-272/2014-P, je nevyhnutné najprv ustáliť aj okolnosti bezprostredne predchádzajúce samotnému vykonávaniu úkonov v predmetnom priestupkovom konaní svedkyňou N., teda, podstatou samotného prejednávaneho priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mal dopustiť priestupca, svedok P. Z., voči svojej manželke, svedkyňi U. Z.. Z výpovedí svedka U. O. a svedka R. V., členov hliadky PZ vykonávajúcich služobný zákrok v prípade predmetného priestupkového konania, ako aj zo zabezpečených listinných dôkazov v podobe pôvodného záznamu o podaní oznámenia podľa § 59 ods. 3 zákona o priestupkoch, spísaného so svedkyňou U. Z., či pôvodného záznamu o podaní vysvetlenia s p. U. Z. ml. podľa ustanovenia § 60 ods. 2 zákona o priestupkoch, obe záznamy vyhotovené dňa 01.11.2014, ako aj z pôvodného Rozhodnutia o zaistení osoby DU: 617/2014, zo dňa 01.11.2014, svedka P. Z., ďalej z Knihy fonogramov a hlásení roku 2014, z Protokolu udalostí roku 2014, ako aj zo Záznamu zo služby od 19.30 hod. dňa 01.11.2014 do 07.30 hod. dňa 02.11.2014, je zrejmé, že dňa 01.11.2014, v čase o 23.00 hod., boli operačným dôstojníkom Krajského riaditeľstva PZ v Prešove vyslaní svedkovia O. a V., ako službukonajúci príslušníci PZ, do rodinného domu manželov Z. v obci O. M. na preverenie oznámenia oznamovateľky, svedkyne U.E. Z., že v jej obydli dochádza k fyzickému napádaniu jej osoby manželom, svedkom P. Z.. Po príchode do rodinného domu manželov Z., obaja príslušníci PZ dotazovaním sa svedkyne U. Z. st. zistili, že jej manžel, svedok P. Z. sa vo večerných hodinách dostavil do ich príbytku pod vplyvom alkoholických nápojov a obviňoval ju z nevery, pričom jej vulgárne nadával a malo dôjsť aj k fyzickému napadnutiu jej osoby takým spôsobom, že svedok P. Z. ju udrhel do oblasti hrudníka, v dôsledku čoho mala táto svedkyňa dopadnúť na zem a udrieť sa do oblasti chrbta. Z pôvodne vypracovaného záznamu o podaní oznámenia, zo dňa 01.11.2014, spísaného s oznamovateľkou tohto priestupku, svedkyňou U. Z. st., ako aj zo záznamu o podaní vysvetlenia podaného p. U. Z. ml. zo dňa 01.11.2014, ďalej vyplýva, že po vulgárnych nadávkach a fyzickom útoku svedka P. Z. na jeho manželku, svedkyňu U.E. Z., mal páchatel tohto priestupku, teda svedok P. Z., začať vulgárne nadávať a vyhrážať sa fyzickým napadnutím aj svojej dcéry, p. U. Z. ml., ktorá začala brániť svoju matku, svedkyňu U.E. Z. st., pritom aj túto svoju dcéru svedok P. Z. fyzicky napadol takým spôsobom, že ju chytil rukami za ruky, pričom ju ťahal na zem. Svedkyňa U. Z. st. na základe otázok svedkov U. O. a R. V. neprejavila záujem podrobiť sa lekárskeму vyšetreniu, keďže jej nemali byť konaním svedka P. Z. spôsobené žiadne poranenia. Svedok P. Z., nachádzajúci sa podľa názoru svedka U. O. pod vplyvom alkoholických nápojov, ako aj v stave rozrušenia, pred oboma zasahujúcimi príslušníkmi PZ zas, podľa výpovede svedka O., vyjadril svoje podozrenie z mimomanželského pomeru svedkyne U. Z., na čo bol svedok Z. oboma členmi hliadky PZ vyzvaný, aby sa s nimi dostavil na Obvodné oddelenie PZ v F. M., na čo tento svedka svedkovia U. O. a R. V. aj zaistili. Svedok U. O., pričom túto skutočnosť výslovne neuvádzal vo svojej výpovedi svedok R. V., vypovedal, že ako zasahujúca hliadka PZ priamo na mieste spáchania priestupku oznamovateľke priestupku U. Z. aj odovzdali potvrdenie o podaní oznámenia o spáchaní priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, práve z dôvodu, že pri spáchaní tohto priestupku malo dôjsť zo strany priestupcu k dopusteniu sa

fyzickej agresie. Túto skutočnosť pritom potvrdzuje aj zabezpečený dokument s označením „Potvrdenie“, ktoré bolo vydané Okresným riaditeľstvom PZ vo X. O. Z., Obvodným oddelením PZ v F. M., sp. zn. DU-616/2014, bez uvedenia dátumu, nachádzajúcim sa v origináli priestupkového spisu sp. zn. ORPZ-VT-OPP5-272/2014-P (č. l. 162), opatrený nečitateľným podpisom policajta a preberajúcej osoby a ktorý výslovne obsahuje tú skutočnosť, že oznamovateľka priestupku, svedkyňa U. Z. bola fyzicky napadnutá manželom, svedkom P. Z.. Kniha fonogramov a hlásení roku 2014 (č. l. 44), ako aj Záznam zo služby tohto policajného oddelenia z obdobia od 19:30 hod. dňa 01.11.2014 do 07:30 hod. dňa 02.11.2014 (č. l. 164 - 165), pritom výslovne neobsahuje skutočnosť, či došlo pri spáchaní predmetného priestupku proti občianskemu spolunažívaniu aj k použitiu fyzického násillia zo strany podozrivého zo spáchania tohto priestupku. V Protokole udalostí roku 2014 (č. l. 45 - 47) je však už jednoznačne uvedené, že bolo oznámené fyzické napadnutie svedkyne Z. jej manželom. Svedkovia U. O., ako aj R. V. pritom zhodne ozrejmili, že konkrétne záznamy, či už o podaní oznámenia svedkyňou U. Z. podľa § 59 ods. 3 zákona o priestupkoch, ako aj o podaní vysvetlenia či už p. U. Z. ml., tak aj podozrivou osobou zo spáchania priestupku, teda svedkom P. Z. v zmysle ustanovenia § 60 ods. 2 zákona o priestupkoch, spisoval svedok U. O. a svedok V. zas vypracoval rozhodnutie o zaistení osoby, teda svedka P. Z.. Tento priestupok bol zároveň aj zaevidovaný do Protokolu udalostí a do Knihy fonogramov a hlásení, pričom svedok V. doplnil, že to bol konkrétne on, kto danú udalosť zadokumentoval do týchto evidenčných dokumentov Policajného zboru SR. Zároveň svedok V. zdôraznil tú skutočnosť, že rozhodnutie o zaistení podozrivej osoby musí obsahovať podpisy oboch členov zasahujúcej hliadky PZ. Svedok U. O., ako aj svedok R. V. pritom jednoznačne potvrdili pravosť nimi vypracovaných dokumentov a to záznamu o podaní oznámenia, spísaného s oznamovateľkou priestupku, svedkyňou U. Z., záznamu o podaní vysvetlenia vyhotoveného s dcérou oznamovateľky priestupku, p. U. Z. ml., ako aj rozhodnutia o zaistení osoby svedka P. Z., v ktorých bolo výslovne uvedené, že priestupca, svedok P. Z. sa mal dopustiť fyzického násillia voči oznamovateľke priestupku, svedkyňi Z. a ktoré dokumenty sa nachádzajú vo vyšetrovacom spise na č. l. 6 až 8. Svedok U. O. ďalej vypovedal, že v príslušných záznamoch, ako aj v rozhodnutí o zaistení osoby, nachádzajúcich sa v origináli priestupkového spisu ORPZ-VT-OPP5-272/2014-P (č. l. 151 - 163), bolo vynechané fyzické násillie páchatel'a priestupku, samotný opis priestupku bol ináč formulovaný v tom zmysle, že nebol opísaný konkrétny spôsob fyzického násillia a tieto zmenené záznamy on nepodpisoval. Svedok V. zas v zhode s výpoveďou svedka O. poznamenal, že rozhodnutie o zaistení osoby svedka P. Z. pod č. DU:617/2014, zo dňa 01.11.2014, ktoré vypracoval on, obsahovalo spôsob fyzického napadnutia páchatel'a priestupku a ďalej doplnil, že také isté rozhodnutie o zaistení osoby, nachádzajúce sa v origináli priestupkového spisu (č. l. 159), obsahujúce už len nadávky, on nespisoval, poukazujúc aj na tú skutočnosť, že takéto rozhodnutie o zaistení osoby nie je ním ani podpísané a v tomto ním nevyhotovenom rozhodnutí sú uvedené len vulgárne nadávky, čo by nezakladalo dôvod na zaistenie osoby na základe vyššie uvedeného rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 19 ods. 1 písm. b) zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o Policajnom zbore“). Svedok V. aj bližšie opísal spôsob predloženia mu toho istého rozhodnutia o zaistení osoby svedka P. Z. pod č. DU:617/2014, zo dňa 01.11.2014, v prípravnom konaní vyšetrovateľom PZ tak, že podľa obsahu tohto rozhodnutia na jeho prvej strane jednoznačne identifikoval rozhodnutie, ktoré on spisoval a také isté rozhodnutie o zaistení osoby, neobsahujúce už fyzické násillie, so zadokumentovaním slovného vyjadrenia „urazil na cti“, určil ako dokument, ktorý on nevyhotovil a po otočení tohto konkrétneho dokumentu na druhú stranu, na tomto listinnom dôkaze absentoval jeho podpis. Zhodne teda obaja vyššie uvedení svedkovia tvrdili, že vyššie opísané záznamy, ako aj rozhodnutie o zaistení osoby v predmetnom priestupkovom konaní, zachytávajúce aj fyzické násillie zo strany priestupcu, svedka Z. (č. l. 6 - 8) boli nimi vyhotovené, avšak tie isté dokumenty, nachádzajúce sa pritom v origináli tohto priestupkového spisu (č. l. 154 - 155 a č. l. 159), v ktorých už však absentovala fyzická agresia svedka Z. vo vzťahu k jeho manželke, svedkyňi Z., neboli nimi vypracované a neobsahujú ani ich podpisy. Vo vzťahu k rozhodnutiu o zaistení osoby svedka P. Z. zo dňa 01.11.2014 v origináli tohto priestupkového spisu (č. l. 159) je pritom potrebné poznamenať, že na tomto dokumente sa podľa vyjadrenia svedka V. nachádzal len podpis svedka U. O., bez jeho podpisu, pričom z výpovede svedkyne N. jednoznačne vyplýva, že tento dokument podpísala ona za osobu svedka U. O.. Z Knihy fonogramov a hlásení z roku 2014 (č. l. 43 - 44), ako aj zo Záznamu zo služby od 19:30 hod. dňa 01.11.2014 do 07:30 hod. dňa 02.11.2014 (č. l. 164 - 165) mal zas súd sa ustálené, že na miesto spáchania priestupku boli ako hliadka Obvodného oddelenia PZ v F. M. s veliteľom hliadky, svedkom R. V. a členom hliadky PZ, svedkom U. O., dňa 01.11.2014 v čase o 23:00 hod., vyslaní operačným dôstojníkom Krajského riaditeľstva PZ v Prešove títo svedkovia z dôvodu, že svedkyňa Z. má problémy s manželom bez bližšej konkretizácie, či dochádza aj k nejakému fyzickému násilliu. V Protokole udalostí (č. l. 45 - 47), ako už bolo vyššie uvedené, je však už jednoznačne zadokumentované,

že bolo nahlásené fyzické napadnutie svedkyne Z. jej manželom a zároveň je v tejto evidenčnej pomôcke PZ zaznamenaný aj konkrétny služobný úkon hliadky PZ v podobe zaistenia osoby svedka P. Z. dňa 01.11.2014, v čase o 23:35 hod., ktorý bol pritom z tohto zaistenia prepustený dňa 02.11.2014 o 01:30 hod. Z Denníka priestupkových spisov roku 2014 (č. I. 48 - 50) mal súd ďalej za preukázané, že priestupkový spis vo veci priestupku zo dňa 01.11.2014 oznamovateľky, svedkyne U. Z., medzi páchatelom priestupku, svedkom P. Z. a poškodeným priestupkom, svedkyňou U.E. Z., bol pridelený na vybavenie svedkyne N. a bol právne kvalifikovaný ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, pričom z vyhotovenej overenej kópie originálu tohto evidenčného dokumentu Policajného zboru jednoznačne vyplýva, že písmeno zákonného ustanovenia tohto priestupku bolo prepísané. Zároveň z tohto listinného dôkazu ďalej vyplýva, že predmetný priestupkový spis bol ukončený dňa 06.11.2014 záznamom o odložení veci podľa § 60 ods. 3 písm. a) zákona o priestupkoch z dôvodu späťvzatia návrhu na prejednanie priestupku. Pri posudzovaní správnosti právnej kvalifikácie predmetného priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 zákona o priestupkoch a spôsobu zaznamenania tohto skutku do príslušných záznamov o podaní oznámenia, či o podaní vysvetlenia, ako aj do evidenčných pomôcok Policajného zboru, pritom nemožno opomenúť ani výpoveď svedkyne Z. na hlavnom pojednávaní, ktorá uviedla, že pod fyzickým násilím rozumie nejaké udretie, či iný útok majúci za následok poranenie hlavy, avšak potvrdila, že v inkriminovaný deň svedok Z. do nej buchol tak, že do nej sotil jednou rukou, v dôsledku čoho dopadla na skriňu, avšak nevedela sa s jednoznačnou istotou vyjadriť, čo konkrétne vypovedala pred zasahujúcimi členmi hliadky PZ, dôvodiac nadmerným hlukom na mieste spáchania skutku. Vykonaným dokazovaním však nebolo vôbec spochybnené, že svedkovia U. O. a R. V. ako príslušníci PZ, ktorí sa dostavili na miesto spáchania priestupku, spísali viaceré dokumenty, teda záznamy, ako aj rozhodnutie o zaistení osoby, presne zachytávajúc skutočnosti uvádzané jednotlivými aktérmi skutku a zistené na samotnom mieste spáchania priestupku a že aj v príslušných evidenciách boli zaznamenané skutočnosti tak, ako ich uviedli, či už oznamovateľka priestupku, alebo osoba podávajúca vysvetlenie, v tomto prípade p. U.E. Z. ml., teda dcéra oznamovateľky, keďže svedok P. Z. odmietol vo veci podať vysvetlenie.

Z takto ustáleného skutkového deja predmetného priestupku je teda nepochybne preukázané, že tento priestupok bol pôvodne zadokumentovaný v čase jeho spáchania ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch a že tento bol spáchaný za použitia fyzického násillia.

Rozhodujúcim a usvedčujúcim dôkazom v prejednávanej veci je pritom predovšetkým výpoveď svedkyne N., ktorá vypovedala konzistentne a presvedčivo, pričom jej výpoveď je podporovaná aj rozsiahlymi výpoveďami ostatných vo veci vypočutých svedkovo, predovšetkým svedkov V. K. a U. O. a čiastočne aj svedka R. V., výpovede ktorých navzájom vytvárajú logickú sústavu a sú vo vzájomnom súlade, podporované aj inými, predovšetkým už vyššie citovanými listinnými dôkazmi v podobe evidenčných pomôcok Policajného zboru SR. Súd nezistil ani dôvod, pre ktorý by týmto svedkom nemal uveriť a ani prípadný motív, pre ktorý by títo svedkovia krivo obvinili obžalovaného U.. L.M. zo spáchania žalovaného skutku.

Svedkyňa N. jednoznačne vypovedala, že po pridelení jej predmetného priestupkového spisu, evidovaného pod č. ORPZ-VT-OPP5-272/2014-P, po vykonaní potrebných úkonov a následne po predložení tohto priestupkového spisu oznamovateľky Z. so Správou o výsledku objasňovania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch a tak aj s návrhom na predloženie spisu Okresnému úradu Vranov nad Topľou, odboru všeobecnej vnútornej správy, podľa § 60 ods. 3 písm. d) zákona o priestupkoch na začatie konania o priestupku, svojim nadriadeným príslušníkom PZ na prekontrolovanie a schválenie, na ďalší deň po tomto odovzdaní spisu, tento spisový materiál našla v skrini určenej na ich policajnom oddelení na odovzdávanie spisov s písomným pokynom obžalovaného U.. L. na vykonanie zmien v celom spise takým spôsobom, aby z neho nevyplyvalo fyzické násillie priestupcu, svedka Z. voči oznamovateľke tohto priestupku, svedkyne U. Z.. Svedkyňa N. pritom podrobnejšie vo svojej výpovedi rozviedla, že tento písomný pokyn bol zaznamenaný na farebnom samolepiacom papieri menšieho formátu, ktorý bol prilepený na prednej časti obalu spisu, na ktorom sa uvádza označenie priestupcu a poškodeného priestupkom. Predmetný pokyn mal podľa tvrdenia svedkyne N. doslovné znenie: „Prerob spis tak, aby tam nebolo fyzické napadnutie, volala U..“ Rozhodujúce bolo pritom vyjadrenie tejto svedkyne, že predmetný samolepiaci papierik bol aj opatrený podpisom obžalovaného U.. L.. Po osobnom upozornení svedkyne N. obžalovaného U.. L.; že v predmetnom priestupkovom konaní je už zaznamenané fyzické násillie zo strany páchatel'a

priestupku a teda nie je možné vykonať zásahy do priestupkového spisu v takom smere, aby z neho nevyplývala fyzická agresia priestupcu voči oznamovateľke priestupku; obžalovaný U.. L. uložil svedkyňi N. aj ústny pokyn, aby predmetný spis prerobila takým spôsobom, ako jej to prikázal v už pred tým udelenom písomnom pokyne a na jeho splnení aj naďalej trval. Obžalovaný pri dožadovaní sa splnenia svojho pokynu sa pred svedkyňou N. mal prítom vyjadriť aj o tom, že mu telefonovala starostka obce O. M., oznamovateľka priestupku, svedkyňa Z., ktorá mu mala oznámiť, že v predmetnej veci nedošlo k fyzickému násiliu, ktoré táto svedkyňa ako poškodená osoba priestupkom pôvodne oznámila. Svedkyňa N. najprv pred obžalovaným odmietla splniť takýto jeho pokyn s vysvetlením, že priestupok bude postúpený na Okresný úrad Vranov nad Topľou, ktorý vykoná výsluch účastníkov priestupkového konania a prípadne môže ukončiť priestupkové konanie bez nejakého postihu priestupcu. Svedkyňa N. ďalej upriamila pozornosť obžalovaného U.. L. aj na ďalšie závažné okolnosti brániace jej vo vykonaní zásahov do predmetného priestupkového spisu, keďže nielen samotná oznamovateľka priestupku, svedkyňa U. Z. oznámila fyzické násilie zo strany svojho manžela, svedka P. Z., ale takým istým spôsobom vypovedala aj jej dcéra, p. U. Z. ml. a aj zasahujúca hliadka PZ zaznamenala do Protokolu udalostí, ako aj v Knihe fonogramov a hlásení, že v danom prípade došlo k spáchaniu predmetného priestupku s použitím fyzického násilia a navyše v Protokole udalostí sa nachádzali červené pečiatky označujúce zaistenie osoby svedka P. Z.. Napriek takémuto ozrejmieniu situácie svedkyňou N.; ktorú táto svedkyňa zistila z jej prideleného priestupkového spisu, či príslušných evidenčných pomôcok, odmietajúc zároveň aj splnenie pokynu obžalovaného; obžalovaný U.. L. naďalej trval na splnení svojho písomného, ako aj totožného ústneho pokynu. Po oboznámení so skutočnosťou, že obžalovaný U.. L.M. žiada od svedkyne N. vykonanie úprav v jej pridelenom priestupkovom spise, touto svedkyňou ostatných kolegov na Obvodnom oddelení PZ v F. M.; pričom táto svedkyňa konkrétne menovala svedka U. O., p. B., svedka Č. a svedka V.. K. a zdôrazňujúc, že o tejto skutočnosti informovala v podstate všetkých kolegov na tomto jej pracovisku; jej mali kolegovia odporučiť, aby opätovne požiadala obžalovaného o to, aby od nej nevyžadoval splnenie tohto pokynu. Po opätovnom príchode svedkyne N. k obžalovanému a prejavení nesúhlasu tejto svedkyne so splnením pokynu obžalovaného, obžalovaný však podľa tvrdenia svedkyne N. naďalej trval na splnení svojho pokynu a spresnil, že takýmto spôsobom sa dohodol so „starostkou,“ teda svedkyňou U. Z., ktorá by sa mala neskôr dostaviť na Obvodné oddelenie PZ v F. M. so zámerom podpísať vopred pripravené tlačivo o späťvzati návrhu na prejednanie predmetného priestupku. Svedkyňa N. na takéto opätovné naliehanie obžalovaného U.. L. teda nakoniec prejavila súhlas s tým, že vykoná zmeny v zázname o podaní oznámenia svedkyne U. Z., ako aj v zázname o podaní vysvetlenia jej dcéry, p. U. Z. ml., avšak odmietla vykonať obžalovaným vyžadované úpravy v rozhodnutí o zaistení osoby svedka P. Z.. Svedkyňa N. prítom doplnila, že obžalovaný U.. L. jej s odstupom jedného, či maximálne dvoch týždňov predložil nové rozhodnutie o zaistení osoby P. Z., ktoré už neobsahovalo fyzické útoky zo strany tejto zadržanej osoby, ale len vulgárne vyjadrenia svedka Z. na adresu jeho manželky, svedkyne U. Z.O.. Týmto obžalovaným predložené nové rozhodnutie o zaistení osoby však nebolo opatrené podpismi zasahujúcich členov PZ na mieste spáchania priestupku, na čo obžalovaný svedkyňi N. prikázal podpísať sa namiesto jej vtedajšieho druha, svedka U. O. a ubezpečil ju, že podpis druhého príslušníka PZ na predmetnom rozhodnutí, svedka R. V., zabezpečí on sám. Svedkyňa N. ďalej poznamenala; čo z vyjadrenia tejto svedkyne mali mať vedomosť aj svedkovia V.. K., R. V., U. V., ako aj svedok U. O., vtedajší druh tejto svedkyne a ktorý svedkyňi N. aj výslovne navrhol, aby s pokynom nesúladným s jej presvedčením oboznámila táto svedkyňa aj vtedajšieho riaditeľa Obvodného oddelenia PZ v F. M., svedka V.; že s takýmto, podľa názoru svedkyne N., nesprávnym pokynom obžalovaného U.. L.Č. upovedomila aj svedka V., ktorý jej však mal iba oznámiť, že týmto spisom sa zaoberá obžalovaný U.. L.M. a že má splniť ním udelené pokyny. Svedok V. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní takisto pripustil, že pokiaľ by sa za ním dostavila svedkyňa N.; pričom túto možnosť výslovne nevylúčil a tvrdil, že si na prípadný rozhovor s touto svedkyňou ohľadne predmetného priestupkového spisu nepamätá; tak by ju určite odbil. Svedok V. však potvrdil, že písomný pokyn nachádzajúci sa na č. I. 7, druhej strane vyšetrovacieho spisu, v znení: „Rozhodnutia prerob tak, aby tam nebolo násilie, iba nadávky, urob čisto na 49/1 a, „NÁVRH“ Potom ho zoberie späť, volala U.,“ vyhotovil obžalovaný U.. L. s dodatkom, že nemá grafologické znalosti a že taký postup, ktorý nakoniec zvolila svedkyňa N. v predmetnom priestupkovom spise, si to táto svedkyňa „skomplikovala,“ keďže v danom prípade postačovalo vykonať doplnenie výsluchu oznamovateľky, na základe čoho mohlo dôjsť k prekvalifikovaniu konania priestupcu zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch na ten istý priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, v dôsledku čoho mohlo dôjsť k späťvzati návrhu oznamovateľky tohto priestupku a následne k vybaveniu veci odložením veci podľa § 60 ods. 3 písm. a) zákona o priestupkoch. Svedok V., ktorý prítom označil svoj dlhoročný kolegiálny vzťah s obžalovaným ako priateľský, však

potvrdil; že bol prítomný rozhovoru medzi obžalovaným a svedkyňou N., pri ktorom obžalovaný U.. L. oznámil svedkyňi N., že sa za ňou zastaví svedkyňa U. Z.; avšak nebol účastný udeľovania pokynov obžalovaného svedkyňi N. na vykonanie úprav v predmetnej priestupkovej veci; a v tejto súvislosti ešte zdôraznil, že ani nemal vedomosť o tom, že by svedkyňa N. najprv ukončila predmetný spis iným spôsobom a vedel len o tom, že uvedené priestupkové konanie bolo ukončené odložením veci z dôvodu späťvzatia návrhu oznamovateľky, svedkyne U. Z.. Svedkyňa N. pritom k ďalšiemu svojmu postupu v jej pridelenej priestupkovej veci doplnila, že obžalovaný U.. L. jej v jeden deň ráno oznámil, že sa dostaví na ich policajné oddelenie svedkyňa U.E. Z. a obžalovaný ju preto vyzval na to, aby svedkyňi Z. predložila na podpis späťvzatie návrhu na prejednanie priestupku, na čo v tento vopred obžalovaným oznámený deň aj svedkyňa U. Z. naozaj prišla na ich policajné oddelenie a uviedla jej, že sa dohodla s obžalovaným a dožadovala sa podpísania príslušných dokumentov, na čo jej svedkyňa N. predložila tlačivo o späťvzatie návrhu na prejednanie priestupku, ktoré svedkyňa Z. aj opatrla podpisom. Z originálu priestupkového spisu sp. zn. ORPZ-VT-OPP5-272/2014-P a to z Návrhu na prejednanie priestupku zo dňa 01.11.2014, vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, podľa ktorého sa mal páchatel priestupku, svedok P. Z. dopustiť len vulgárnych nadávok na adresu oznamovateľky (č. l. 157), ako aj zo Späťvzatia návrhu na prejednanie priestupku zo dňa 05.11.2014 (č. l. 158) pritom jednoznačne vyplýva, že tieto dokumenty sú opatrené podpisom svedkyne U. Z.. Svedkyňa N. vzápätí na to, na podklade späťvzatia návrhu na prejednanie priestupku podpísaného svedkyňou U.E. Z. zo dňa 05.11.2014, spracovala dňa 11.11.2014 Záznam o odložení veci podľa § 60 ods. 3 písm. a) zákona o priestupkoch (č. l. 12 druhá strana) z dôvodu nenaplnenia skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, ktorý sa však nenachádzal v origináli predmetného priestupkového spisu a bol zabezpečený vyšetrovateľom PZ v prípravnom konaní s tým, že svedkyňa N. doplnila, že takýto záznam o odložení veci predložila na schválenie nadriadeným príslušníkom PZ. V origináli predmetného priestupkového spisu sa však nachádzalo Upovedomenie oznamovateľky priestupku, svedkyne U. Z. o tom, že predmetná priestupková vec priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch bola dňa 11.11.2014, podľa ustanovenia § 60 ods. 3 písm. a) zákona o priestupkoch, odložená, pričom takéto upovedomenie je podpísané svedkom V. a zároveň je doložené aj doručenkou o jeho prevzatí svedkyňou Z..

Svedkyňa N. sa pritom vo svojej súvislej výpovedi vyjadrila aj k ďalšej závažnej skutočnosti, že v čase, keď sa predmetným priestupkovým spisom začala zaoberať Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor boja proti korupcii a organizovanej kriminalite Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „Inšpekčná služba“ alebo „Inšpekcia Ministerstva vnútra SR“), tak jej obžalovaný U.. L. navrhol; aby pred príslušníkmi PZ tejto policajnej súčasti obaja vypovedali, že v predmetnom spise vykonal príslušné zmeny svedok V.. K. a obžalovaný takéto krivé obvinenie svedka V.. K. odôvodnil tým, že určite tento svedok predmetný spis zaslal na Inšpekčnú službu ako aj tým, že svedok V.. K. si podal aj žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka PZ; k čomu sa však svedkyňa, podľa svojho tvrdenia, pred obžalovaným ani nijakým spôsobom nevyjadrila a opustila miestnosť s obžalovaným. Svedok V.. K., v úplnej zhode so svedeckou výpoveďou svedkyne N., takisto potvrdil aj ďalší priebeh udalostí tak, že po oznámení svedkyne N. o záujme obžalovaného U.. L. obviniť ho z vykonania úprav v predmetnom priestupkovom spise pred vyšetrovateľom Inšpekčnej služby, z tohto dôvodu tento svedok inicioval stretnutie s vtedajším riaditeľom Okresného riaditeľstva PZ vo X. O. Z., p. F., ktorý mu po ozrejmení situácie svedkom V.. K. prisľúbil, že z titulu svojho služobného postavenia v predmetnej záležitosti zakročí, bez bližšej konkretizácie zamýšľaného zásahu. Svedkyňa N. opätovne, v zhode s výpoveďou svedka V.. K., takisto uviedla, že po stretnutí svedka V.. K. s p. F. a na návrh toho svedka, sa aj ona stretla s riaditeľom Okresného riaditeľstva PZ vo X. O. Z. p. F., ktorému objasnila vyžadovanie splnenia pokynu jej osobou obžalovaným U.. L. v predmetnej priestupkovej veci, ako aj s tou skutočnosťou, že jej ďalší bezprostredne nadriadený príslušník PZ, svedok V., odmietol prijať jej odmietnutie splnenia, podľa jej názoru, neprávneho pokynu zo strany obžalovaného, avšak takisto ako svedok V.. K. nemala vedomosť o tom, ako vo veci ďalej postupoval riaditeľ Okresného riaditeľstva PZ vo X. O. Z..

Svedok V.. K. zdôrazňujúc pritom, že nebol osobne prítomný toho, keď obžalovaný udeľoval pokyny svedkyňi N. vykonať úpravy v jej pridelenej priestupkovej veci, tiež potvrdil svedeckú výpoveď svedkyne N. v tom smere, že najprv od svedka U. O., v tom čase druhá svedkyne N. a neskôr už aj priamo od svedkyne N. sa dozvedel, že obžalovaný U.. L. tejto svedkyňi udelil pokyn, pričom nešpecifikoval, či to bol ústny alebo písomný pokyn, prípadne pokyn udelený inou formou, na vykonanie zmien v

priestupkovom spise vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu tak, aby tento priestupok ďalej nebol právne posudzovaný podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, ale na základe ustanovenia § 49 ods. 1 písm. a) tohto zákona a že v tomto prípade malo dôjsť aj k späťvzatiu návrhu na prejednanie tohto priestupku oznamovateľkou priestupku. Svedkyňa N. sa mala tomuto svedkovi zdôveriť aj s tým, že podľa jej názoru, s nesprávnou požiadavkou obžalovaného na vykonanie zmien v predmetnom priestupkovom spise sa obrátila aj na vtedajšieho riaditeľa Obvodného oddelenia PZ v F. M., svedka V., ktorý jej mal len oznámiť, že je to záležitosť jej a obžalovaného U.. L. a „on s tým nemá nič.“ Na námietku svedka V.. K., adresovanú svedkyňi N., z akého dôvodu v prejednávanej priestupkovej veci nevykonala doplnenie výpovedí jednotlivých účastníkov priestupkového konania, mu mala svedkyňa N. vysvetliť, že len splnila pokyn udelený jej obžalovaným U.. L. a že pri jej namietaní požiadavky obžalovaného na vykonanie úprav v danom priestupkovom spise bezprostredne nadriadenému tomuto obžalovanému, ju svedok V. len odbil. Svedok V.. K. opakovane upozornil, že nebol osobne prítomný pri udeľovaní takýchto pokynov obžalovaného U.. L. na pozmenenie niektorých dokumentoch nachádzajúcich sa v predmetnom priestupkovom spise svedkyňi N..

Svedok U. O., vtedajší druh svedkyne N., k okolnostiam samotného vykonávania úprav v predmetnom priestupkovom spise svedkyňou N. na pokyn obžalovaného U.. L., vypovedal totožne ako svedkyňa N. s upozornením; že po oznámení mu takýchto pokynov obžalovaného svedkyňou N., ako aj po jeho oboznámení svedkyňou N. so skutočnosťou, že starší kolegovia na ich policajnom oddelení sa touto vecou nemajú záujem zaoberať; tejto svedkyňi odporučil, aby spis predložila priamo obžalovanému na ďalší procesný postup a zdôraznil tejto svedkyňi, že ďalej sa predmetným priestupkovým spisom nebude zaoberať. Svedok R. V., ktorý sa, podľa vlastných slov, po zadokumentovaní predmetného priestupku v čase jeho spáchania jeho osobou, ako aj svedkom U. O., mal zúčastniť pracovnej rehabilitácie, či dovolenky, mal vedomosť len z počutia, že svedkyňa N. predmetný priestupkový spis „prerobila,“ ale k okolnostiam vykonania úprav v tejto priestupkovej veci, ako aj k dôvodu ich vykonania sa nevedel bližšie vyjadriť.

Ďalší vo veci vypočutí svedkovia v postavení príslušníkov PZ a to konkrétne svedok Č. a svedok V. mali mať vedomosť o vykonaných zmenách v tomto priestupkovom konaní manželov Z.Ý. na ich policajnom oddelení len z počutia, pričom na hlavnom pojednávaní nevedeli ani bližšie konkretizovať osobu, napríklad priamo svedkyňu N., či iné osoby, najpravdepodobnejšie príslušníkov PZ služobne zaradených na Obvodnom oddelení PZ v F. M., ktoré týchto svedkov oboznámili s faktom, že svedkyňa N. mala vykonať nejaké zásahy do predmetného priestupkového spisu na pokyn obžalovaného U.. L., aj keď svedok Č.R. výslovne potvrdil, že o tom mal vedomosť. Svedok V. zas nemal mať, podľa svojho vyjadrenia, vedomosť o tom, akým spôsobom svedkyňa N.D. na pokyn obžalovaného vykonala úpravy v jej pridelenom priestupkovom spise, pričom najprv nevedel uviesť ani konkrétny druh priestupku a ani to, akým konaním mal byť tento priestupok spáchaný, avšak na doplňujúcu otázku súdu už vyjadril svoju domnienku, že pravdepodobne poškodená týmto priestupkom, svedkyňa U. Z. „prišla na to,“ že nedošlo k jej fyzickému napadnutiu a chcela zmeniť svoju výpoveď, pričom takúto svoju úvahu nijakým spôsobom tento svedok bližšie nevysvetlil.

Svedkyňa N., svedok V.. K., ako aj svedok U. O. pritom totožne vo svojich výpovediach poukázali aj na ďalšiu závažnú skutočnosť, že na základe pokynu obžalovaného, konkrétne v prípade oznamovateľky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, pôvodne právne kvalifikovaného podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch p. V.M., spáchaného dňa 25.10.2014, mala vykonať úpravy v priestupkovom spise aj svedkyňa U., pričom takéto tvrdenie svedka U. O. je zaznamenané aj v Úradnom zázname zo dňa 09.08.2016, spísanom v priebehu prípravného konania (č. I. 181a).

V tejto veci vypočutá svedkyňa U.Á., naďalej vykonávajúca funkciu príslušníka PZ so zaradením na Obvodné oddelenie PZ v F. M., však v tejto súvislosti uviedla, že pokyny udeľované jej riaditeľom, či zástupcom Obvodného oddelenia PZ v F. M., v rozhodnom období považovala nie za rozkazy, ale len za usmernenia. Svedkyňa U. pritom tvrdila ako svedkyne N., ale predovšetkým svedka V.. K. a svedka U. O.; že aj ona sama mala vykonať nejaké úpravy v priestupkovom spise oznamovateľky priestupku p. V., v prípade totožného priestupku proti občianskemu spolunažívaniu pôvodne právne kvalifikovaného podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch a k jeho zmenenému právnomu posúdeniu na ten istý priestupok už podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, spáchaného dňa 25.10.2014, podľa jej vyjadrenia na základe usmernenia obžalovaného U.. L.; potvrdila len tú skutočnosť, že jej bol pridelený na vybavenie takýto priestupkový spis, avšak s obžalovaným U.. L. si

len „vymieňali názory“ pri spôsobe objasňovania tohto priestupku a vysvetľujúc, že v tom čase mala len trojročnú prax príslušníka PZ s obmedzenými znalosťami spôsobu vybavovania priestupkových vecí. Svedkyňa sa pritom vôbec ani nezmenila, či rovnako ako svedkyňa N. bola v prípade takéhoto priestupkového konania aj trestne stíhaná, pričom z príslušných lustrácií v evidencii súdov na území Slovenskej republiky vyplýva, že na túto svedkyňu nebola podaná obžaloba. Svedkyňa pritom vôbec nevedela vysvetliť dôvody, pre ktoré by traja vyššie uvedení svedkovia, predovšetkým svedok V.. K. a svedok U. O., uvádzali, že mala vykonávať nejaké úpravy na základe pokynov obžalovaného U.. L. v jej pridelenej priestupkovej veci. Svedkyňa U. sa len obmedzila na konštatovanie, že obžalovaný U.. L. jej neudelil žiaden pokyn v rozpore so zákonom.

Pri hodnotení svedeckých výpovedí predovšetkým svedkov V., Č., V. a U., však nemožno neprihliadať na tú skutočnosť, že títo svedkovia, ako príslušníci PZ, sú naďalej služobne zaradení na Obvodnom oddelení PZ v F. M.; a na rozdiel od svedkov N., U. O., či V.. K., ktorí boli osobne zainteresovaní v predmetnom trestnom konaní, keďže svedkyňa N. bola z dôvodu svojho konania trestne stíhaná, svedok O. bol v rozhodnom období v družnom pomere so svedkyňou N., s ktorou aj spoločne vychovávali spoločné maloleté dieťa a svedka V.. K. mal, podľa výpovede svedkyne N., záujem obžalovaný obviniť pred Inšpekčnou službou z vykonania úprav v predmetnom priestupkovom spise; títo svedkovia zas naopak neboli osobne zainteresovaní na predmetnom konaní, nehrozil im závažnejší postih v pracovnej oblasti a u týchto bola zjavná neochota sa k skutku bližšie vyjadrovať. Nezaujím svedkov Č., V. a predovšetkým svedkyne U. prípadne usvedčovať zo stíhanej trestnej činnosti obžalovaného, ako svojho bývalého nadriadeného príslušníka PZ, úplne korešponduje aj s vyjadrením svedka U. O., že keď svedkyňa N. oboznámila všetkých svojich kolegov na policajnom oddelení so skutočnosťou, aké má podľa pokynov obžalovaného U.. L. vykonať úpravy v predmetnej priestupkovej veci, sa títo kolegovia mali vyjadriť, že oni s tým „nechcú mať nič spoločné.“ Svedok V. zas pri svojej výpovedi odkazoval na tú skutočnosť, že po zaevidovaní predmetného priestupku dňa 01.11.2014 sa mal už nasledujúce pracovné dni nachádzať mimo pracoviska, buď na pracovnej rehabilitácii alebo na dovolenke, aj keď potvrdil, že z počutia mal informácie o vykonávaní zmien svedkyňou N. v tomto priestupkovom spise na základe pokynov buď obžalovaného, alebo svedka V., pričom svedkyňa N. v súvislosti s touto časťou výpovede svedka V. uviedla, že svedok V. sa mal podrobovať pracovnej rehabilitácii, podľa jej vedomostí, až v neskoršom období. Pri posudzovaní významu a dôležitosti svedeckých výpovedí týchto svedkov, ktorých sa bezprostredne predmetný skutok netýkal, nemožno teda vylúčiť ich zámer nevystupovať v predmetnom konaní v pozícii osôb usvedčujúcich svojho bývalého nadriadeného príslušníka PZ, obžalovaného U.. L. zo spáchania trestného činu, čo by prípadne mohlo ovplyvniť ich ďalšie pracovné pôsobenie na Obvodnom oddelení PZ v F. M., aj keď obžalovaný už nevykonáva činnosť príslušníka PZ.

V dôsledku vyššie opísaného konania svedkyne N., na pokyn obžalovaného U.. L., tak na podklade Nariadenia prezidenta Policajného zboru č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávaní priestupkov v Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, nebola pôvodne touto svedkyňou vypracovaná správa o výsledku objasňovania priestupku, po zistení konkrétneho páchatel'a priestupku, zo dňa 06.11.2014, po jej schválení nadriadeným príslušníkom PZ, predložená príslušnému správne mu orgánu podľa § 60 ods. 3 písm. d) zákona o priestupkoch, ktorý by mohol na podklade vykonaného konania o priestupku uložiť priestupcovi, teda svedkovi P. Z., peňažný sankčný postih, či pokarhanie v zmysle príslušných ustanovení zákona o priestupkoch, prípadne mohlo dôjsť aj k vydaniu rozhodnutia o upustení od sankcie, či k zastaveniu konania o priestupku.

Rozhodujúce pritom na naplnenie skutkovej podstaty žalovaného prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 Trestného zákona je tá skutočnosť, že objektom tohto trestného činu je záujem štátu na riadnom výkone právomoci verejných činiteľov a na ochrane práv a povinností fyzických a právnických osôb. Na naplnenie tejto skutkovej podstaty sa teda vyžaduje, aby sa činu dopustil špeciálny subjekt, „verejný činiteľ,“ a to jednou z troch foriem konania uvedených v citovanom zákonom ustanovení Trestného zákona v písmenách a/ až c/, pričom z hľadiska zavinenia úmysel páchatel'a, okrem konania, musí zahŕňať aj úmysel spôsobiť niekomu škodu, alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Znak „v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech“ zahŕňa v sebe každé neoprávnené zvýhodnenie materiálne (majetkové) alebo imateriálne, na ktoré páchatel' alebo iná osoba nemá právo, medzi ktoré patrí napríklad aj nestíhanie páchatel'a trestného činu, ako aj páchatel'a priestupku. Znak „v úmysle spôsobiť inému škodu, alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech“ charakterizuje pohnútku páchatel'a, takže k dokonaniu tohto trestného činu postačí, keď páchatel' vedený touto pohnútkou, vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim

zákonu a nie je potrebné, aby škoda skutočne vznikla, alebo, aby páchatel' skutku zadovážil sebe alebo inému neoprávnený prospech. Pojem „vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu“ je potrebné interpretovať tak, že ide o porušovanie, alebo obchádzanie konkrétneho zákona, alebo inej právnej normy, na podklade zákona vydaného. Páchatel' vtedy koná úmyselne aktívne v rozpore so zákonom. Pojem „verejného činiteľa“ pritom vymedzuje Trestný zákon v ustanovení § 128 ods. 1 zo štyroch hľadísk a to tak, že musí ísť o voleného funkcionára, alebo iného zodpovedného pracovníka orgánu štátnej správy a samosprávy, súdu alebo iného štátneho orgánu, alebo príslušníka ozbrojených síl, alebo ozbrojeného zboru, súdneho exekútora atď.; musí sa podieľať na plnení úloh spoločnosti a štátu; musí pritom používať právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená a trestný čin musí byť spáchaný v súvislosti s touto právomocou a zodpovednosťou.

V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, vychádzajúc aj z pracovného posudku obžalovaného, vypracovaného Okresným riaditeľom PZ vo X. O. Z., že obžalovaný U.. L. bol v služobnom pomere príslušníka PZ od 15.11.1995 do 30.04.2016, pričom v období od 01.06.2007 do 30.04.2016 bol služobne zaradený do funkcie zástupcu riaditeľa Obvodného oddelenia PZ v F. M., odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva PZ vo X. O. Z., Krajského riaditeľstva PZ v Prešove, teda je nepochybne, že aj v čase spáchania žalovaného skutku vykonával funkciu zástupcu riaditeľa na Obvodnom oddelení PZ v F. M..

Právomoci Policajného zboru pritom upravuje zákon NR SR č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o Policajnom zbore“), ktorý konkrétne v ustanovení § 2 ods. 1 písm. k) medzi úlohy Policajného zboru zaraďuje aj odhaľovanie priestupkov a zisťovanie ich páchatel'ov a ak tak ustanovuje osobitný zákon, priestupky aj objasňuje a prejednáva. Vymedzenie pojmu „objasňovanie priestupku“ upravuje zas zákon SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v ustanovení § 58 ods. 1 ako obstaranie podkladov potrebných na rozhodnutie správneho orgánu najmä o tom, či sa stal skutok, ktorý je priestupkom podľa tohto zákona alebo iného zákona, či tento skutok spáchala osoba podozrivá zo spáchania priestupku, či sa uloží sankcia za priestupok, alebo sa od jej uloženia upustí, ak k náprave postačí samotné prejednanie priestupku, či sa uloží ochranné opatrenie a či sa uloží páchatel'ovi priestupku povinnosť uhradiť spôsobenú škodu.

Takéto objasňovanie priestupkov podľa § 58 ods. 1 vyššie citovaného zákona o priestupkoch vykonávajú tiež orgány Policajného zboru v rozsahu podľa odseku 4 citovaného zákona (§ 58 ods. 3 písm. a/ zákona o priestupkoch).

Podľa ustanovenia § 58 ods. 4 písm. b) zákona o priestupkoch orgány Policajného zboru objasňujú priestupky proti verejnému poriadku, priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, priestupky proti majetku a devízové priestupky v rozsahu ustanovenom osobitným predpisom.

V zmysle ustanovenia § 59 ods. 1 zákona o priestupkoch, objasňovanie priestupkov sa koná na základe vlastného zistenia správnych orgánov alebo orgánov oprávnených objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3 zákona o priestupkoch), alebo na základe oznámenia fyzickej osoby alebo právnickej osoby.

Podľa ustanovenia § 60 ods. 3 písm. a) zákona o priestupkoch orgán oprávnený objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) odloží vec záznamom, ak nie je podozrenie z priestupku, alebo ak nemožno priestupok prejednať a v zmysle § 60 ods. 3 písmena d) zákona o priestupkoch predloží správu o výsledku objasňovania priestupku po zistení páchatel'a priestupku príslušnému správne orgánu, ak tu nie sú dôvody na postup podľa písmena a) a c).

V prejednávanom prípade bolo vykonaným dokazovaním a to predovšetkým výpovedami svedkov, ako aj zabezpečenými evidenčnými pomôckami Obvodného oddelenia PZ v F. M., pritom nepochybniteľne preukázané, že obžalovaný U.. L. ako zástupca riaditeľa Obvodného oddelenia PZ v F. M., zastupujúc riaditeľa tohto policajného oddelenia, svedka V. v čase jeho neprítomnosti, ihneď po zadokumentovaní predmetnej priestupkovej veci manželov Telepunových vo veci priestupku spáchaného dňa 01.11.2014 prideliť tento spis na vykonanie ďalších potrebných procesných úkonov svedkyňi N..

Z výpovede samotného obžalovaného U.. L. a svedkyne U. Z. je zrejmé, že obžalovanému U.. L. nasledujúci pracovný deň po spáchaní predmetného priestupku, teda dňa 03.11.2014, zatelefonovala svedkyňa U. Z.; aj keď svedkyňa Z. nevedela s jednoznačnou istotou uviesť, či to nebolo aj

nasledujúceho dňa po spáchaní skutku, teda v deň pracovného pokoja dňa 02.11.2014; s ktorým bola táto svedkyňa v dlhoročnom priateľskom vzťahu a zisťovala u obžalovaného, aký by mala zvoliť ďalší postup, keďže mala záujem svoje oznámenie o spáchaní priestupku na jej osobe svedkom P. Z. zobrať späť. Obžalovaný U.. L. vypovedal, že pri tomto telefonickom rozhovore svedkyňa Z. ozrejmil situáciu, že vzhľadom na právnu kvalifikáciu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, neprichádza do úvahy späťvzatie návrhu a uvedené priestupkové konanie je potrebné postúpiť na prejednanie priestupku príslušnému okresnému úradu, aj keď obžalovaný označil ako príslušný správny orgán obvodný úrad, ktoré zanikli s účinnosťou od 01.10.2013. Svedkyňa Z., podľa vyjadrenia obžalovaného U.. L., po takomto oboznámení ďalšieho procesného postupu v jej priestupkovej veci ihneď prejavila záujem zmeniť svoju pôvodnú výpoveď, v ktorej uviedla, že bola svojím manželom, svedkom P. Z. fyzicky napadnutá a vysvetlila obžalovanému, že v danom prípade došlo k vzájomnému sácaniu medzi ňou a jej manželom, pričom na výslovnú otázku obžalovaného mu mala vyvrátiť, že by v dôsledku takéhoto konania svojho manžela utrpela nejaké poranenia. Obžalovaný U.. L. podľa svojho vyjadrenia mal teda svedkyňu U. Z. vysvetliť, že v takom prípade je potrebné vykonať doplnenie jej výpovede v priebehu pracovného týždňa, kedy sa uskutočnil tento telefonický hovor a že o takomto zámere svedkyne Z., vykonať doplnenie jej výpovede, upovedomí príslušného policajta, ktorému prideliť spis, teda svedkyňu N.. Naproti tomu svedkyňa U. Z.Á.; pričom pri hodnotení jej svedeckej výpovede nemožno opomenúť jej dlhoročný priateľský vzťah s obžalovaným a teda, nepochybne táto svedkyňa nemala záujem v predmetnej trestnej veci uškodiť obžalovanému, zvlášť v prípade, keď obžalovaný je trestne stíhaný za skutok spočívajúci v udelení nezákonného pokynu podriadenému príslušníkovi PZ pri objasňovaní priestupku tejto svedkyne ako oznamovateľky tohto protiprávneho konania a ktorá svedkyňa samotný obsah telefonického rozhovoru s obžalovaným opísala veľmi stručne a nejednoznačne; tvrdila, že obžalovaný najprv nemal vedomosť o priestupkovom konaní, v ktorom by mala vystupovať ako oznamovateľka a že po jej oboznámení obžalovaného s danou vecou a predstavení svojho zámeru zobrať svoje oznámenie o spáchaní priestupku späť, jej mal obžalovaný potvrdiť, že je možné zvoliť takýto postup a teda, vykonať späťvzatie návrhu na prejednanie priestupku. Táto svedkyňa však ihneď túto časť svojej výpovede doplnila konštatovaním, že na presné vyjadrenie obžalovaného si už nepamätá. Tvrdenie svedkyne Z., že obžalovaný U.. L. jej pri telefonickom rozhovore potvrdil, že je možné vykonať späťvzatie návrhu na prejednanie priestupku, však úplne korešponduje s obsahom písomného pokynu nachádzajúceho sa na č. I. 7, na druhej strane vyšetrovacieho spisu, v znení: „Rozhodnutia prerob tak, aby tam nebolo násilie, iba nadávky. Urob čisto na 49/1a. „NÁVRH.“ Potom ho zoberie späť, volala U.“ V tomto smere teda absolútne nepresvedčivo vyznieva vyjadrenie obžalovaného U.. L., že si písomný pokyn v znení „Rozhodnutia prerob tak, aby tam nebolo násilie, iba nadávky. Urob čisto na 49/1 a. „NÁVRH“ Potom ho zoberie späť, volala U.“ opatrený jeho podpisom, vyhotovil len pre svoju osobnú potrebu a že to teda bola iba neformálna poznámka určená pre jeho osobnú potrebu.

V tejto súvislosti nemožno opomenúť, že síce obžalovaný U.. L. v prípravnom konaní v postavení obvineného opakovane využil svoje zákonné oprávnenie a vo veci odmietol vypovedať, avšak vo veci, ešte pred začatím trestného stíhania, bola zabezpečená aj „Zápisnica o podaní potrebnej informácie“ zo dňa 04.09.2015 (č. I. 28 - 29), ktorá bola spísaná príslušníkom PZ Inšpekčnej služby a v ktorej obžalovaný U.. L., voči ktorému ešte nebolo, pochopiteľne, vznesené obvinenie za stíhaný trestný čin, uviedol, že po telefonickom rozhovore so svedkyňou U. Z., ktorá mu uviedla, že zo strany jej manžela, svedka Z. nedošlo priamo k fyzickému násiliu na jej osobu, ale len k soteniu a že by nemala záujem, aby bol tento priestupkový spis postúpený príslušnému správnomu orgánu, ponechal na papieriku odkaz k danému spisu pre svedkyňu N. v tom zmysle, aby prerobila rozhodnutia tak, aby tam nebolo násilie, skutok ďalej právne posudzovala ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, že „starostka,“ teda svedkyňa U. Z. potom vezme späť svoj návrh. Potom sa mal o tomto priestupku obžalovaný U.. L., podľa svojho vlastného vyjadrenia, rozprávať aj so svedkyňou N., keď jej „vysvetlil všetky okolnosti,“ čo sa týka doplnenia a prepracovania zápisníc, v podstate celého spisového materiálu. Svedkyňa N. vzápätí na to celý spisový materiál prepracovala tak, že došlo k zmene kvalifikácie predmetného priestupku na priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch. Svedkyňa N. tak mala, podľa tohto vyjadrenia obžalovaného, prepracovať rozhodnutie o zaistení osoby, záznamy o podaní oznámenia, záznamy o podaní vysvetlenia, návrh na prejednanie priestupku, ako aj späťvzatie návrhu na prejednanie priestupku a priestupkový spis ukončila odložením veci podľa § 60 ods. 3 písm. a) zákona o priestupkoch. Záznam o odložení veci zo dňa 11.11.2014 podpísal v zastúpení riaditeľa Obvodného oddelenia PZ v F. M. obžalovaný U.. L., podľa vlastného vyjadrenia, on osobne.

Aj keď súd si je vedomý tej skutočnosti, že takýto záznam o podaní potrebnej informácie v štádiu ešte pred začatím trestného stíhania nie je dôkazom, ktorý by bolo možné v konaní pred súdom použiť a že slúži len ako prvopočiatková informácia pre orgány činné v trestnom konaní pre posúdenie, či je možné prípadne začať trestné stíhanie a či takto vyťažované osoby disponujú relevantnými údajmi pre trestné konanie, ktoré bude potrebné ďalej, ďalšími dôkaznými prostriedkami, použiteľnými v súdnom konaní a to aj výsluchmi svedkov, preveriť. Na druhej strane takéto vyjadrenia obžalovaného, pochopiteľne v kontexte s výpoveďami ostatných vo veci vypočutých svedkov na hlavnom pojednávaní, ako procesne použiteľnými dôkazmi, ako aj v súlade s vyššie spomenutými evidenčnými pomôckami príslušného policajného oddelenia, potom výrazne spochybňujú, až vyvracajú obranu obžalovaného prednesenú až v rámci konania pred súdom, že takýto ním vypracovaný písomný pokyn sa rozhodol „nikam nedávať,“ keďže by to nemalo vplyv na ukončenie spisu a mal slúžiť len pre jeho osobnú potrebu. Nemožno pritom v tejto súvislosti nepoukázať na tú závažnú okolnosť, že obžalovaný nespochybňoval v priebehu celého súdneho konania pravosť tohto písomného pokynu v tom smere, že by poprel, že tento písomný pokyn bol ním vyhotovený. Obžalovaný U. L. vysvetlil na hlavnom pojednávaní aj tú významnú okolnosť, že aj v Denníku priestupkových spisov, pričom obžalovaný použil pravdepodobne ním zaužívaný výraz Kniha priestupkov, zmenil právnu kvalifikáciu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu z ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch na ustanovenie § 49 ods. 1 písm. a) tohto zákona, pričom aj z tejto evidenčnej pomôcky PZ, zabezpečenej v prípravnom konaní, možno usúdiť, že zákonné ustanovenie § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, konkrétne v písmene tohto zákonného ustanovenia, bolo prepisované.

Možno síce prisvedčiť obhajobným argumentom obžalovaného, že príslušníci PZ si môžu pri výkone svojej služobnej činnosti, ako v každej inej pracovnej oblasti, vyhotovovať rukou písané poznámky a to aj vo forme farebných samolepiacich papierikov, ale je odôvodnené sa domnievať a je logické, že pokiaľ takáto poznámka má slúžiť len pre potrebu pisateľa tejto poznámky, tak takéto poznámky jej pisateľ zvyčajne nepodpisuje a je vysoko pravdepodobné, že práve v prípade, ak má byť takýto odkaz adresovaný osobe odlišnej od pisateľa tejto poznámky, že tento odkaz jeho tvorca aj podpíše. Zároveň, vychádzajúc z obsahu samotného tohto pokynu, použijúc pritom rozkazovací spôsob v tvare slovesa v znení „prerob,“ vyplýva, že tento nebol určený pre osobnú potrebu vyhotoviteľa tohto pokynu, teda obžalovaného, ale že tento bol určený osobe odlišnej od pisateľa tohto pokynu. Nevierohodne v tomto smere vyznieva aj ďalšia obrana obžalovaného, spočívajúca v jeho tvrdení, že on osobne nenalepil tento samolepiaci farebný papierik s pokynom na predmetný priestupkový spis manželov Z. a že teda iná osoba mohla tento papierik, nachádzajúci sa na jeho kancelárskom stole v služobnej kancelárii, zobrať a nalepiť na tento spis. Súdu nie je zrejмый motív; pričom obžalovaný ani nevyslovil podozrenie na konkrétnu osobu, ktorá by mu mohla odcudziť takýto papierik s pokynom; pre ktorý by osoba odlišná od obžalovaného, pravdepodobne zdržiavajúca sa na Obvodnom oddelení PZ v F. M., chcela dosiahnuť, aby na základe takéhoto pokynu, vyhotoveného obžalovaným, svedkyňa N. vykonala zmeny v priestupkovom spise manželov Z., majúca za následok nepredloženie predmetného priestupkového spisu príslušnému správne mu orgánu za účelom prípadného postihu páchatel'a tohto priestupku, svedka Z.; keď z vyjadrenia predovšetkým svedkyne Z., ale aj z výpovedí všetkých vo veci vypočutých svedkov jednoznačne vyplýva, že obžalovaný U. L. bol v priateľskom vzťahu s oznamovateľkou priestupku, svedkyňou U. Z. a žiadna iná osoba, v tom čase služobne zaradená na Obvodnom oddelení PZ v F. M., okrem pracovného kontaktu, nemala žiaden bližší vzťah so svedkyňou U. Z., prípadne s jej manželom, svedkom P. Z., ktorý by odôvodňoval snahu takejto osoby odlišnej od obžalovaného docieľiť sankčné nepostihnutie svedka P. Z. v riadnom priestupkovom konaní na Okresnom úrade Vranov nad Topľou. Nemožno opomenúť ani vyjadrenie svedka O., pričom ostatní vo veci vypočutí svedkovia sa k tejto skutočnosti nevyjadrovali, že priestupkové spisy sa nachádzali v kancelárii vtedajšieho riaditeľa ich policajného oddelenia, svedka V., uzamknuté v skrini, že kancelária svedka V., ako aj kancelária obžalovaného boli v čase ich neprítomnosti uzamknuté s tým, že radoví príslušníci PZ zaradení na Obvodnom oddelení PZ v F. M. nemali prístup k iným spisom ako k tým, ktoré im boli pridelené na vykonanie potrebných úkonov. Nie je teda zrejмый, ako by iná osoba, okrem osoby obžalovaného, mohla získať prístup, podľa vyjadrenia obžalovaného, k jeho neformálnej poznámke určenej pre jeho osobnú potrebu, nachádzajúcej sa na jeho pracovnom stole v jeho kancelárii a vzápätí takýto písomný odkaz, bez výslovného označenia účastníkov konania, alebo prípadne spisovej značky, vo forme samolepiaceho bločka prilepiť, z viacerých spisov prejednávaných v danom čase na tomto policajnom oddelení, práve na priestupkový spis manželov Z., ktorý by sa mal, podľa vyjadrenia svedka O., nachádzať v uzamknutej skrini v uzamknutej kancelárii svedka V..

V súvislosti s námietkami obžalovaného je potrebné opätovne poukázať na už vyššie uvádzané skutočnosti, že svedkyňa N. vypovedala, že po jej odovzdaní spisu na prekontrolovanie svojim nadriadeným, teda, či už svedkovi V., ako vtedajšiemu riaditeľovi Obvodného oddelenia PZ v F. M., alebo jeho zástupcovi, obžalovanému U.. L., jej bol tento spis vrátený už aj s písomným pokynom obžalovaného U.. L. vykonať úpravy v celom tomto spise takým spôsobom, aby tam nebolo zaznamenané fyzické násilie páchatel'a tohto priestupku. Práve z dôvodu takéhoto pokynu obžalovaného U.. L., ktorý podľa názoru svedkyne N. nebol vydaný v súlade so zákonom, ihneď kontaktovala obžalovaného; ktorého oboznámila s tým, že odmieta splniť jeho pokyn z dôvodu, že v priestupkovom spise je zadokumentované fyzické násilie; na čo obžalovaný naďalej trval na splnení tohto svojho pokynu s doplnením, že mu telefonovala svedkyňa U. Z., ktorá mu oznámila, že pri spáchaní priestupku nedošlo zo strany jej manžela, svedka Z. k použitiu fyzickej agresie. Svedkyňa N. naďalej opakovane pred obžalovaným odoprela v priestupkovom spise vykonať nejaké zmeny a upozornila obžalovaného, že spis by mal byť postúpený Okresnému úradu Vranov nad Topľou, na ktorom správnom orgáne by prípadne oznamovateľka tohto priestupku mohla zmeniť svoju pôvodnú výpoveď. Svedkyňa N., ako už bolo spomenuté, pritom upriamila pozornosť obžalovaného aj na tie skutočnosti, že fyzické násilie bolo zaznamenané aj v príslušných evidenčných pomôckach a v Protokole udalostí sa navyše nachádzali červené pečiatky o zaistení osoby svedka P. Z.. Obžalovaný však naďalej zotrval na splnení svojho pokynu. Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že obžalovaný U.. L. udelil svedkyňi N. nielen neformálny písomný pokyn, ale následne tento svoj pokyn aj ústne potvrdil a trval na jeho splnení, teda, aby svedkyňa N. vykonala ním vyžadované úpravy v predmetnom priestupkovom spise. Svedkyňa N. pritom vypovedala, že po tom, ako oboznámila s týmito pokynmi obžalovaného, či už s prvotným písomným, tak neskôr už aj s ústnym pokynom obžalovaného, ostatných kolegov na Obvodnom oddelení PZ v F. M., opätovne kontaktovala obžalovaného U.. L. a prejavila opätovný nesúhlas s jeho pokynom. Obžalovaný U.. L. napriek takémuto nesúhlasu svedkyne N., však naďalej trval na dodržaní svojho pokynu, na čo už svedkyňa N. vyjadrila ochotu vykonať ním požadované úpravy vo výpovedi svedkyne U. Z. st., ako aj vo výpovedi jej dcéry, p. U. Z. ml., avšak odmietla vykonať obžalovaným požadované zmeny v rozhodnutí o zaistení osoby svedka Z., na čo jej mal obžalovaný uviesť, že on zabezpečí vyhotovenie nového rozhodnutia o zaistení tohto svedka už bez fyzického násilia. Po predložení jej takéhoto nového rozhodnutia o zaistení osoby svedka Z. obžalovaným, svedkyňa N., opätovne, na výslovný príkaz obžalovaného U.. L., podpísala toto rozhodnutie za svojho vtedajšieho kolegu a zároveň druhu, svedka U. O., avšak odmietla opatriť toto rozhodnutie podpisom svedka R. V., na čo jej obžalovaný oznámil, že podpis tohto svedka zabezpečí on.

Z vyššie uvedeného je tak nesporné, že práve na základe takéhoto pokynu obžalovaného U.. L., ktorý v čase spáchania žalovaného konania vykonával funkciu bezprostredne nadriadeného svedkyňi N., ako zástupca riaditeľa Obvodného oddelenia PZ v F. M., vykonala svedkyňa N. úpravy v zázname o podaní oznámenia svedkyne U. Z. st., ako aj v zázname o podaní vysvetlenia p. Z. ml., obe záznamy zo dňa 01.11.2014 a ktoré boli evidované pod č. ORPZ-VT-OPP5-272/2014 - P a rozhodnutie o zaistení osoby svedka Z. č. DU:617/2014, zo dňa 01.11.2014, zas svedkyňa N. podpísala za osobu svedka U. O.. Na základe takýchto úprav v predmetnej priestupkovej veci svedkyňa N. opätovne, na pokyn obžalovaného U.. L., vypracovala aj späťvzatie návrhu na prejedanie priestupku č. ORPZ-VT-OPP5-272/2014 - P, zo dňa 05.11.2014, ktorý táto svedkyňa predložila na podpis svedkyňi U. Z.. Napriek tomu, že túto skutočnosť výslovne v súvislej výpovedi na hlavnom pojednávaní svedkyňa N. neuviedla, z originálu predmetného priestupkového spisu mal však súd za preukázané, že muselo dôjsť aj k vyhotoveniu novej písomnosti s označením „Návrh na prejedanie priestupku“ zo dňa 01.11.2014, v ktorej už bolo výslovne uvedené namiesto pôvodnej právnej kvalifikácie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, ustanovenie § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch so zaznamenaním len vulgárnych nadávok priestupcu na adresu oznamovateľky priestupku, svedkyne U. Z.. Na základe takýchto zmenených listinných dokumentoch teda svedkyňa N. neskôr vyhotovila aj Záznam o odložení veci podľa § 60 ods. 3 písm. a) zákona o priestupkoch zo dňa 11.11.2014, práve z dôvodu späťvzatia návrhu zo strany oznamovateľky, o čom bola svedkyňa Mária Z. aj upovedomená písomným podaním zo dňa 11.11.2014, ktoré sa nachádza v origináli priestupkového spisu a ktoré je aj opatrené podpisom vtedajšieho riaditeľa Obvodného oddelenia PZ v F. M., svedkom V.. Je potrebné zdôrazniť, že za svoje konanie bola svedkyňa N. aj trestne stíhaná, avšak na základe rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 13T/151/2017-380, zo dňa 06.05.2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 7To/26/2019-451, zo dňa 23.01.2020, bola táto svedkyňa právoplatne oslobodená spod obžaloby vo veci žalovaného skutku;

ktorý bol obdobný ako v prípade obžalovaného a totožne právne kvalifikovaný ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona; z dôvodu, že skutok nie je trestným činom. V súvislosti s konaním tejto svedkyne je potrebné uviesť, že v odôvodneniach vyššie citovaných rozhodnutí súdov bolo, okrem iného, skonštatované, že svedkyňa N. nedodrжала zákonný postup vyžadovaný od príslušníkov PZ v ustanovení § 48 ods. 4 zákona NR SR č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície (ďalej len „Zákon o štátnej službe príslušníkov PZ“), predovšetkým v poslednej vete tohto zákonného ustanovenia, teda, že policajt je povinný odoprieť splnenie rozkazu, nariadenia, príkazu alebo pokynu nadriadeného, ak by jeho splnením spáchal trestný čin; túto skutočnosť oznámi bezodkladne vyššiemu nadriadenému. Svedkyňa N. s poukazom na túto svoju zákonnú povinnosť, v zmysle citovaného ustanovenia, však v tomto konaní uviedla, že o nezákonnosti pokynu obžalovaného U.. L. ústne informovala bezprostredne vyššieho nadriadeného, teda svedka V., ako vtedajšieho riaditeľa Obvodného oddelenia PZ v F. M., ktorý ju mal len odkazovať na obžalovaného U.. L. a uviesť jej, že má splniť pokyn obžalovaného. Nemožno opomenúť v prípade tejto svedkyne, že táto už mala byť v období predchádzajúcom spáchaniu žalovaného konania, podľa svojho názoru, neoprávnene disciplinárne postihnutá udelením písomného pokarhania, keď spoločne s kolegom, svedkom Č., opustila služobný obvod Obvodného oddelenia PZ v F. M. z pracovných dôvodov a zároveň tejto svedkyňi mal obžalovaný U.. L. sťažovať jej starostlivosť o maloleté dieťa, keď jej spoločne s jej vtedajším druhom a otcom jej maloletého dieťaťa, zároveň aj kolegom na tom istom policajnom oddelení, svedkom U. O., prideloval spoločné služby, aj keď svedkyňa N. zdôraznila, že k takémuto konaniu zo strany obžalovaného začalo dochádzať až po tom, ako predmetnú trestnú vec začala vyšetrovať Inšpekčná služba.

Základné práva a povinnosti policajta sú pritom právne upravené v ustanovení § 48 ods. 3 zákona o štátnej službe príslušníkov PZ a v danom prípade bolo potrebné aplikovať predovšetkým povinnosti príslušníka PZ uvedené v ustanovení § 48 ods. 3 písm. a), písm. f) a písm. i) tohto zákona. Podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia je tak policajt povinný:

- a) plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,
- f) zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného,
- i) vykonávať štátnu službu nestranne.

Základné povinnosti nadriadených príslušníkov PZ sú zas pritom uvedené v ust. § 49 citovaného zákona tak, že nadriadený je povinný:

- a) riadiť, organizovať, kontrolovať a hodnotiť výkon štátnej služby podriadených policajtov,
- b) zabezpečovať, aby podriadení policajti boli na výkon štátnej služby náležite vycvičení a vyškolení,
- c) vytvárať priaznivé podmienky na riadny výkon štátnej služby a podriadených policajtov viesť k služobnej disciplíne,
- d) oceňovať príkladne plnenie služobných povinností a navrhovať, alebo vyvodzovať dôsledky z porušovania služobných povinností.

Vykonaným dokazovaním bola pritom nepochybne preukázaná aj tá skutočnosť, že riadiaca právomoc nadriadených príslušníkov PZ na Obvodnom oddelení PZ v F. M. v rozhodnom období bola medzi obžalovaným U.. L., ako zástupcom riaditeľa a svedkom V., ako riaditeľom tohto policajného oddelenia, rozdelená takým spôsobom, že obžalovaný U.. L. mal vo svojej kompetencii pridelovanie trestných spisov a svedok V. zas pridelovanie priestupkových spisov jednotlivým príslušníkom PZ služobne zaradených na tomto obvodnom oddelení, pochopiteľne s určeným zastupovaním svedka V. obžalovaným v prípade jeho neprítomnosti, či iných závažných dôvodov. Obžalovaný U.. L. tak vykonával svoju právomoc verejného činiteľa v postavení nadriadeného príslušníka PZ vo vzťahu k svedkyňi N.; keď zastupujúc svedka V. nielenže pridelil predmetný priestupkový spis svedkyňi N. na vykonanie konkrétnych procesných úkonov v priestupkovej veci svedkov U. Z. a P. Z., ale v tejto veci svedkyňi N. aj opakovane udeľoval pokyny, ako písomne, tak aj ústne, na vykonanie úprav vo vyššie spomenutých záznamoch o podaní oznámenia, či o podaní vysvetlenia takým spôsobom, aby v týchto dokumentoch už nebolo uvedené fyzické násilie priestupcu, svedka P. Z.; pričom rozhodnutie o zaistení osoby svedka P. Z., z odôvodnenia ktorého už takisto nevyplývalo fyzické násilie páchatela priestupku, táto svedkyňa opätovne, na príkaz obžalovaného podpísala za osobu svedka U. O.; vzápätí na čo

obžalovaný prikázal svedkyňu N. pripraviť späťvzatie návrhu na prejednanie priestupku oznamovateľkou tohto priestupku a následne ho svedkyňu U. Z. predložiť na podpis po príchode tejto oznamovateľky priestupku na uvedené policajné oddelenie; tak svojím konaním, napriek opakovaným upozorneniam zo strany svedkyne N., že takýmito zásahmi do už raz vypracovaných záznamoch o podaní oznámenia, či o podaní vysvetlenia, ako aj v podobe vypracovania nového rozhodnutia o zaistení osoby svedka Z. bez uvedenia fyzického násillia zo strany priestupcu voči oznamovateľke priestupku, svedkyňu U. Z., dochádza k porušeniu právnych predpisov; z pozície nadriadeného príslušníka PZ nástojil na splnení tohto svojho pokynu svedkyňou N.; vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, čím porušil základné povinnosti príslušníka PZ uvedené vo vyššie citovanom ustanovení § 48 ods. 3 písm. a), písm. f) ako aj písm. i) zákona o štátnej službe príslušníkov PZ. V tejto súvislosti je potrebné doplniť, že vyššie citované zákonné ustanovenie § 49 zákona o štátnej službe príslušníkov PZ, upravujúce povinnosti nadriadeného príslušníka PZ, výslovne nezakotvujú aj povinnosti tohto nadriadeného vo vzťahu k ním udeleným rozkazom, nariadeniam, rozkazom, či pokynom podriadeným príslušníkom PZ, súd tak teda nemohol stíhané konanie obžalovaného podriaďiť pod žiadnu takúto zákonnú povinnosť nadriadeného príslušníka PZ a teda, nemohol výslovne ustáliť, že by obžalovaný svojím konaním porušil aj tieto dôležité povinnosti nadriadeného príslušníka PZ, ktorým v rozhodnom období obžalovaný nepochybne bol.

Na naplnenie skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 Trestného zákona je nepostačujúce zistenie, že špeciálny subjekt - verejný činiteľ vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, ale zároveň sa vyžaduje, aby tak verejný činiteľ konal v úmysle spôsobiť inému škodu, alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Uvedený motív konania páchatela, ako zločka subjektívnej stránky jeho konania, ktorý iniciuje jeho konanie, musí byť preukázaný.

V danom prípade bolo pritom nesporne dokázané, že obžalovaný svojím konaním, keď vyžadoval od svedkyne N. splnenie najprv svojho písomného pokynu a neskôr už aj ústnych pokynov na vykonanie zmien v už vyhotovených dokumentoch, nachádzajúcich sa v jej pridelenom priestupkovom spise manželov Z., jednoznačne sledoval zámer docieľiť, aby predmetné priestupkové konanie nebolo predložené na riadne konanie o priestupku na príslušný správny orgán, teda na Okresný úrad Vranov nad Topľou, odbor všeobecnej vnútornej správy; ale z dôvodu možnosti neskoršieho vykonania späťvzatie návrhu na prejednanie priestupku, vopred vyhotoveného svedkyňou N. a predloženého na podpis svedkyňu Z.; bolo konanie pôvodne právne kvalifikované ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch s použitím fyzického násillia páchatela priestupku, ďalej právne posudzované už ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, vo vzťahu ku ktorému, podľa vtedy platnej právnej úpravy, bolo možné vykonať späťvzatie návrhu na prejednanie priestupku; čo by následne odôvodňovalo ukončenie konania priamo na policajnom oddelení odložením veci podľa ustanovenia § 60 ods. 3 písm. a) zákona o priestupkoch a teda, bez predloženia spisu Okresnému úradu Vranov nad Topľou podľa ustanovenia § 60 ods. 3 písm. d) zákona o priestupkoch na riadne vykonanie konanie o priestupku. Svedkyňa U. Z. pritom na hlavnom pojednávaní vypovedala, že ihneď nasledujúceho dňa po spáchaní prejednávaného priestupku mala záujem dosiahnuť ukončenie tohto priestupkového konania z dôvodu, že konala v silnom rozrušení a že naďalej mala záujem zotrvať v manželskom zväzku so svedkom Z.. Na základe takéhoto vyjadrenia tejto svedkyne je teda možné predpokladať, že keby v danom prípade táto svedkyňa vykonala doplnenie svojho oznámenia spáchania priestupku; v ktorom by výslovne poprela skutočnosť, že mala byť fyzicky atakovaná zo strany svojho manžela, svedka P. Z., čo by odôvodňovalo zmenu právnej kvalifikácie skutku pôvodne posudzovaného ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch na menej závažnú právnu kvalifikáciu toho istého priestupku na § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch a po jej následnom späťvzataní návrhu na prejednanie priestupku; mohlo dôjsť aj k odloženiu veci už na samotnom Obvodnom oddelení PZ v F. M. bez predloženia veci príslušnému správnomu orgánu.

Vyššie opísaným konaním však obžalovaný zamýšľal dosiahnuť, aby v prípadnom riadnom priestupkovom konaní na príslušnom správnom orgáne nedošlo k právnomu postihnutiu svedka P. Z.. Pre posúdenie úmyslu verejného činiteľa neoprávnenne zvýhodniť iného je pritom nerozhodné, či tak koná s vedomím, že táto iná osoba konala protiprávne, zakladajúc jej zodpovednosť za priestupok, alebo túto okolnosť (hoci aj nesprávne) len predpokladá. Rovnako nepodstatným pre takéto právne posúdenie úmyslu páchatela je zistenie, že v prípadnom riadnom priestupkovom konaní by prichádzala

do úvahy ako jedna z možných alternatív ukončenia priestupkového konania aj zastavenie konania podľa ustanovenia § 76 zákona o priestupkoch. Súd už len na okraj poznamenáva, že je nesporné, že sankčným postihom, ktorý by prichádzal do úvahy v prípade vydania rozhodnutia príslušným správny orgánom o uznaní viny svedka P. Z. zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, by bolo uloženie pokuty do výšky 33,00 Eur v prípade tohto priestupku právne posudzovaného podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, alebo pokuty do sumy 99,00 Eur za ten istý priestupok, ale právne kvalifikovaný v zmysle ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch. Súd poukazuje aj na možnosti iných spôsobov ukončenia priestupkového konania aj na samotnom správny orgáne, v podobe vydania rozhodnutia o upustení od uloženia sankcie (§ 11 ods. 3 zákona o priestupkoch), alebo udelenie písomného pokarhania (§ 11 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch). Pre posudzovanie úmyslu páchatel'a žalovaného trestného činu dosiahnuť získanie neoprávneného prospechu, v danom prípade pre inú osobu, je však význam výhody, ktorý by mohla získať iná osoba, nepodstatná, len musí ísť o materiálnu alebo inú nemateriálnu výhodu, na ktorú by v danom prípade iná osoba nemala právo. Podstatné a kľúčové pri posudzovaní úmyslu páchatel'a tohto trestného činu je tak úmysel páchatel'a dosiahnuť získanie neoprávneného prospechu pre seba alebo pre inú osobu; v prejednávanej veci pritom táto výhoda predstavovala umožnenie svedkovi P. Z. vyhnúť sa riadnemu priestupkovému konaniu, či už na Obvodnom oddelení PZ v F. M., alebo na príslušnom správny orgáne; a je teda nerozhodné, či a aký prípadný prospech v končenom dôsledku dosiahol v danom prípade páchatel' priestupku.

Zhrnúc vyššie uvedené úvahy tak možno skonštatovať, že je postačujúce, ak obžalovaný U.. L., vedený pohnútkou zadovážiť inému, konkrétne svedkovi P. Z., neoprávnený prospech v podobe umožnenia vyhnúť sa tomuto svedkovi prípadnej priestupkovej zodpovednosti za spáchaný priestupok, vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu a to bez ohľadu na to, či bol, alebo nebol následne svedok P. Z. priestupkovo postihnutý. Je však zrejmé, že v prejednávanej veci konaním obžalovaného U.. L.; ktorý opakovane nariadľoval z pozície nadriadeného príslušníka PZ svedkyňi N. vykonať úpravy v predmetnom priestupkovom spise manželov Z., tento aj docielil; že predmetná priestupková vec bola nakoniec ukončená odložením veci podľa § 60 ods. 3 písm. a) zákona o priestupkoch, teda, že táto vec ani nebola predložená na riadne priestupkové konanie príslušnému správny orgánu.

Z vykonaného dokazovania a to predovšetkým z výpovedí svedkov V. K., U. O., V., nepriamo aj svedkov Č. a U. V., ale predovšetkým práve z výpovede svedkyne U. Z.; pričom obžalovaný v konaní pred súdom nijakým spôsobom nekonkretizoval svoj vzťah so svedkyňou U.E. Z., či so svedkom P. Z. a neskôr už vo veci odmietol vypovedať; vyplýva, že obžalovaný U.. L. nielenže osobne poznal svedkyňu U. Z., ale s touto bol aj v priateľskom vzťahu. Práve svedkyňa U. Z. bližšie opísala, že obžalovaného v čase konania jej výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 28.06.2018 poznala už 22 rokov a to od doby, keď uzavrela manželstvo s obyvateľom obce O. M., ktorý bol susedom obžalovaného a od uvedenej doby boli s obžalovaným U.. L., podľa jej vyjadrenia, v priateľskom vzťahu. Je teda zrejmé, že obžalovaný U.. L. svojím konaním mal záujem pomôcť svedkyňi U. Z. a v konečnom dôsledku svedkovi P. Z. dosiahnuť ďalšie neprejednávanie priestupku týchto manželov riadnym zákonným postupom, teda, jeho čo možno najrýchlejšie ukončenie. Vychádzajúc pritom z výpovede svedkyne U. Z., keďže svedok P. Z. k svojmu vzťahu s obžalovaným U.. L.M. nebol vypočutý, sa možno oprávnene domnievať, že obžalovaný sa so svedkom P. Z. mal osobne poznať ešte dlhšiu dobu ako so samotnou svedkyňou U. Z., keďže tento svedok mal byť jeho susedom v obci O. M.. Obžalovaný tak vedený pohnútkou zadovážiť svedkovi Z. neoprávnený prospech; práve z dôvodu svojho priateľského vzťahu ako so svedkyňou U. Z., tak aj so svedkom P. Z., teda v záujme zamedzenia toho, aby svedok Z. bol priestupkovo postihnutý; nariadil svedkyňi N. vykonať úpravy v jej pridelenom priestupkovom spise manželov Z.. Takýto motív konania obžalovaného mal súd za jednoznačne preukázaný a nespochybniteľný.

Nepresvedčivo pritom vyznieva obhajobné tvrdenie obžalovaného U.. L., že svedkyňa N. dňa 06.11.2014 neukončila predmetný priestupkový spis vypracovanou Správou o výsledku objasňovania priestupku adresovanou Okresnému úradu Vranov nad Topľou, odboru všeobecnej vnútornej správy, keďže tento spis nebol zabalený na poštovú prepravu a nebol predložený riaditeľovi Obvodného oddelenia PZ v F. M., svedkovi V. na „odpísanie“ z Denníka priestupkových spisov a v spise sa mal nachádzať len záznam o odstúpení predmetného spisu príslušnému okresnému úradu, pričom tento záznam bol svedkyňou N. antidatovaný. Z výpovedí všetkých svedkov v predmetnom konaní, vykonávajúcich funkciu príslušníkov PZ služobne zaradených na Obvodné oddelenie PZ v F. M.; ktorí mali v služobnej náplni vybavovanie priestupkov, opakovane nevyplývalo, že by po vykonaní príslušných procesných úkonov v priestupkových veciach a po odovzdaní spisu na ich prekontrolovanie nadriadeným príslušníkom PZ,

ktorými v čase spáchania žalovaného skutku boli ako obžalovaný U.. L., ktorý mal však podľa výpovedí týchto svedkov v kompetencii predovšetkým trestné veci, tak aj svedok V., riaditeľ tohto policajného oddelenia, ktorý mal zas v pracovnej náplni predovšetkým priestupkové veci; malo byť aj uloženie priestupkových spisov do poštovej obálky, či prípadne aj do balíka, za účelom ich expedovania už priamo na Okresný úrad Vranov nad Topľou. V tejto súvislosti nemožno nepodotknúť, že obžalovaný opakovane pri svojej výpovedi, či vo vyjadreniach k výpovediam svedkov uvádzal, že v čase prejednávania predmetného priestupku v období novembra roku 2014 sa takéto spisy postupovali na príslušné obvodné úrady, ktoré však boli s účinnosťou od 01.10.2013 už zrušené a ich pôsobnosť prešla na okresné úrady. Tvrdenie obžalovaného o tom, že by priestupkový spis manželov Z., pridelený svedkyňi N., nebol touto svedkyňou predložený s vypracovanou Správou o výsledku objasňovania priestupku s návrhom na jeho postúpenie na príslušný okresný úrad s dátumom 06.11.2014, je pritom vyvrátené nielen samotnou výpoveďou svedkyne N., ale aj zabezpečeným listinným dôkazom a to konkrétne touto správou nachádzajúcou sa na č. I. 9 vyšetrovacieho spisu. Obžalovaný pritom poukázal aj na tú skutočnosť, že svedkyňa N. mala kandidovať túto Správu o výsledku objasňovania priestupku so súčasným návrhom na predloženie veci príslušnému správnomu orgánu, pričom z výpovede nielen svedkyne N., ale do istej miery aj obžalovaného U.. L., či svedka V. vyplýva, že v predmetnej priestupkovej veci išlo o skutkovo a právne nezložitú vec; ktorá si nevyžadovala vykonanie ďalších procesných úkonov a to aj z dôvodu jednoznačnej identifikácie priestupcu, ako aj poškodeného týmto priestupkom, bez spôsobenia škody, či už materiálnej alebo na zdraví, čo by odôvodňovalo potrebu vyžiadania si prípadne ďalších správ; a vzhľadom na tú skutočnosť, že priestupok mal byť spáchaný dňa 01.11.2014, v deň pracovného pokoja a spis mal byť svedkyňi N. pridelený dňa 03.11.2014; nie je dôvodné sa ani domnievať, že by vykonanie potrebných úkonov v tomto priestupkovom spise si vyžadovalo výrazne kratšie alebo dlhšie časové obdobie. Súdu ani nie zrejmé, aký vplyv na posúdenie žalovaného konania, ktoré sa obžalovanému kládlo za vinu, by mala mať tá skutočnosť, či došlo, alebo nedošlo v prípade prejednávanej veci k nejakému antidatovaniu podanej Správy o výsledku objasňovania priestupku. Tvrdenie obžalovaného popierajúce, že by svedkyňi N. prikazoval nejaké dokumenty odstrániť z predmetného priestupkového spisu, pritom opätovne vyvracia nielen výpoveď svedkyne N.; pričom ostatní vo veci vypočutí svedkovia, čiastočne s výnimkou svedka U. O., nemali bližšiu vedomosť o konkrétnom postupe vykonávania úprav svedkyňou N. v tomto priestupkovom spise; ale je ďalej vyvrátená aj zabezpečenými listinnými dôkazmi, nachádzajúcimi sa vo vyšetrovacom spise na č. I. 6 - 9, ktorých pravosť v prípade záznamov a rozhodnutia o zaistení osoby pritom potvrdili aj svedkovia U. O. a R. V.. Svedok V. K., ktorý sa o vykonaní nejakých úprav v priestupkovom spise mal najprv dozvedieť od svedka U. O. a neskôr už aj priamo od svedkyne N., pritom uvádzal, že keď zistil od svedkyne N., že obžalovaný U.. L. má záujem po tom; ako bol vo veci podaný podnet na trestné stíhanie; pred vyšetrovateľom PZ obviniť ho z takýchto zmien v predmetnej priestupkovej veci; tak sa o túto záležitosť už ani nezaujímal a podal si aj žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka PZ. Svedok U. O., s ktorým mala svedkyňa N. spoločného potomka a s ktorým v rozhodnom období zdieľala aj spoločnú domácnosť, zas bližšie svoju nevedomosť o vykonaní úprav v predmetnom priestupkovom spise svedkyňou N. odôvodňoval tým, že v súkromnom živote neprejednávali s touto svedkyňou pracovné záležitosti z toho istého pracoviska. Je pritom nepochybné, že udeľovanie pokynov zo strany obžalovaného U.. L. svedkyňi N. sa odohralo bez prítomnosti iných osôb, avšak svedkyňa N., podľa svojho vyjadrenia, ústne informovala ostatných svojich kolegov na danom pracovisku, čo od nej požaduje obžalovaný U.. L., aj keď vypočutí svedkovia, v postavení príslušníkov PZ, stručne uviedli, že sa o takomto pokyne udeleného svedkyňi N. na ich policajnom oddelení „rozprávalo.“ Nevierohodne pritom vyznieva aj obhajobná námietka obžalovaného, že nevyvíjal nátlak na svedkyňu N. v tom smere, aby vykonala úpravy v zázname o podaní oznámenia svedkyne U. Z., či v zázname o podaní vysvetlenia p. U.Á. Z. ml. v predmetnej priestupkovej veci a takisto, aby zo spisu odstránila rozhodnutie o zaistení osoby svedka P. Z., obsahujúce fyzické násilie zo strany tejto podozrivej osoby zo spáchania priestupku. Z listinných dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní a to predovšetkým z originálu predmetného priestupkového spisu je nepochybné; že nielenže záznamy o podaní oznámenia svedkyňou U. Z., či o podaní vysvetlenia p. U. Z. ml., podľa tvrdení svedkov O. a V., boli vyhotovené nové, keďže neobsahovali už fyzické násilie svedka Z. voči oznamovateľke priestupku; ale aj rozhodnutie o zaistení osoby svedka P. Z. bolo vyhotovené nové, keďže sa už na ňom nachádzal len podpis svedka U. O., ktorého pravosť tento svedok poprel; pričom svedkyňa N. priznala, že ho podpísala za svedka U. O. ona a na tomto novom rozhodnutí o zaistení osoby absentoval už podpis druhého člena hliadky PZ, svedka R. V., pričom takéto rozhodnutie, práve podľa vyjadrenia svedka R. V.R., musí obsahovať podpisy oboch členov zasahujúcej hliadky PZ.

Obžalovaný pritom ešte v štádiu prípravného konania namietal aj tú okolnosť, že svedkyňa N. riadne nespĺnila svoju zákonnú povinnosť uloženú jej ustanovením § 48 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ, teda, že nevyžadovala od neho ako svojho nadriadeného písomné potvrdenie tohto pokynu; tvrdil ďalej, že takéto písomné potvrdenie pokynu ani nevydal; takýto pokyn nespĺňal náležitosti pokynov v Policajnom zbore a že prípadne takýto pokyn nie je ani opatrený jeho podpisom. Obžalovaný sa ďalej bránil tým, že písomný pokyn, nachádzajúci sa na zadnej strane Rozhodnutia o zaistení osoby pod č. DU:617/2014, zo dňa 01.11.2014, (č. I. 7 druhá strana vyšetrovacieho spisu), v časti poučenia zaistenej osoby, nespĺňa náležitosti písomného pokynu nadriadeného príslušníka PZ v zmysle vyššie citovaného zákona č. 73/1998 Z. z. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že práve citovaný zákon výslovne nestanovuje formu pokynu nadriadeného príslušníka PZ, teda, že by muselo ísť o písomnú formu a nie je ďalej výslovne uzákonené, že by takýto pokyn, prípadne v písomnej forme, mal obsahovať určité predpísané zákonné náležitosti a že len v prípade splnenia takýchto náležitostí by bolo možné pokyn nadriadeného príslušníka PZ považovať za vydaný v zmysle ustanovenia § 48 ods. 4 citovaného zákona č. 73/1998 Z. z. Je nespochybniteľné, že takýto písomný pokyn bol síce neformálny; ale vychádzajúc z výpovede svedkyne N., ktorá je potvrdzovaná výpoveďami najmä svedkov U. O. a V.. U. K.; táto svedkyňa mala po udelení takéhoto písomného pokynu obžalovaným tohto opakovane kontaktovať s upozornením; že takto jej udelený pokyn nie je v súlade so zákonom a najprv odmietla zmeniť v predmetnom priestupkovom spise už svedkami U. O. a R. V. vyhotovený záznam o podaní oznámenia svedkyne U. Z., záznam o podaní vysvetlenia p. U. Z. ml., ako aj vypracovať nové rozhodnutie o zaistení osoby svedka P. Z., v ktorých všetkých dokumentoch bolo zaznamenané fyzické násilie páchatel'a priestupku takým spôsobom, aby z týchto dokumentov vyplývalo len vulgárne vyjadrenie svedka Z. na adresu jeho manželky, svedkyne Z. a teda, nie už fyzické napadnutie poškodenej priestupcom; na čo jej mal obžalovaný udeliť aj ústny pokyn na vykonanie takýchto úprav. Napriek opakovaným žiadosťiam a námietkam svedkyne N., že takýto postup nie je súladný so zákonom, však obžalovaný zotrval na splnení tohto pokynu; na čo sa táto svedkyňa nakoniec z obáv; keďže podľa svojho vyjadrenia bola v minulosti neoprávnene disciplinárne postihnutá udelením jej písomného pokarhania, z dôvodu oznámenia údajného jej neoprávneného odchodu zo služobného obvodu ich policajného oddelenia obžalovaným riaditeľovi príslušného obvodného oddelenia PZ, svedkovi V., čo by mohlo mať vplyv aj na jej prípadné služobné hodnotenie; rozhodla takéto pokyny obžalovaného splniť. Svedkyňa N. pritom uviedla, že mala vedomosť o tom, aký je zákonný postup v prípade zmeny výpovede oznamovateľky priestupku spočívajúci vo vykonaní doplnenia výsluchu oznamovateľky, avšak doplnila, že aj v takom prípade by sa predmetný spis, podľa právnej úpravy v čase prejednávania tohto priestupku, musel zaslať na príslušný správny orgán. Svedkyňa N. pritom ďalej ozrejmla, že v tejto veci sa aj obrátila na vtedajšieho riaditeľa Obvodného oddelenia PZ v F. M., svedka V., ktorý jej však oznámil, že v predmetnom spise má vykonať úpravy podľa pokynov obžalovaného. Svedkyňa N. tiež doplnila, že obžalovaného upozornila na svoju nechotu zmeniť rozhodnutie o zaistení osoby, na čo jej mal obžalovaný neskôr predložiť nové rozhodnutie o zaistení osoby, neobsahujúce už fyzické násilie páchatel'a priestupku, ale len vulgárne nadávky, ktoré táto svedkyňa podpísala za svedka U. O., ale odmietla ho podpísať za svedka R. V.. Svedkyňa N. pritom poukázala aj na to, že obžalovaného U.. L. ďalej upozornila aj na to, že aj v Protokole udalostí a v Knihe fonogramov a hlásení je skutok zaevidovaný ako priestupok s fyzickým násilím, pričom v Protokole udalostí sa navyše nachádzali červené pečiatky o zaistení svedka P. Z., napriek čomu obžalovaný naďalej trval na vykonaní ním vyžadovaných úprav v predmetnom priestupkovom spise. Z takéhoto konania svedkyne N. je tak zrejmé, že síce táto svedkyňa netrvala na zákonom formálnom potvrdení pokynov udelených jej obžalovaným týmto obžalovaným a vzápätí aj bezodkladne vyšším nadriadeným, svedkom V., ale podľa svojho presvedčenia vykonala všetky možné opatrenia, ktoré považovala za nevyhnutné vykonať a nakoniec, aj keď až po vykonaní úkonov na základe príkazov obžalovaného, sa aj obrátila na vtedajšieho riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ vo X. O. Z., p. F..

Obžalovaný ďalej vo svojej výpovedi uvádzal, že počas telefonického hovoru so svedkyňou U. Z. si napísal papierový odkaz o tom, že sa má v priestupkovej veci tejto oznamovateľky zo dňa 01.11.2014 prerobiť rozhodnutie o zaistení osoby tak, aby sa v ňom nenachádzalo fyzické násilie a takisto, že konanie priestupcu, svedka Z. je potrebné prekvalifikovať z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch na ten istý priestupok, avšak v zmysle ustanovenia § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch. Obžalovaný pritom poukázal aj na tú skutočnosť, čím sa súd už zaoberal, že takýto odkaz ponechal na svojom pracovnom stole v služobnej kancelárii. Už len zo samotného priznania obžalovaného, že na tento písomný pokyn; podľa vyjadrenia obžalovaného „odkazu“ pre jeho osobnú potrebu; zaznačil, že je potrebné „prerobiť záznam

o zaistení“ takým spôsobom, aby z neho nevyplývalo fyzické násilie, je nepochybné, že obžalovaný mal záujem; aby iná osoba, vychádzajúc z už spomenutého rozkazovacieho tvaru slovesa; upravila pôvodné rozhodnutie o zaistení osoby, alebo poprípade vyhotovila nové rozhodnutie o zaistení osoby svedka P. Z., bez uvedenia fyzického násillia; keďže predmetné rozhodnutie obsahuje okrem hlavičky a samotného výroku aj odôvodnenie, z ktorého musí nepochybne vyplývať spôsob konania priestupcu odôvodňujúci jeho zaistenie podľa § 19 ods. 1 písm. b) zákona o Policajnom zbore. Nezmyselne pritom ďalej vyznieva vyjadrenie obžalovaného, že dospel k rozhodnutiu, že tento odkaz, spísaný ním pri telefonickom rozhovore so svedkyňou Z., „nebude nikde dávať,“ keďže by to nemalo vplyv na ukončenie predmetného priestupkového spisu; keďže je nepochybné, že pokiaľ by nedošlo k úpravám v predmetnom priestupkovom spise, tak tento spis by bol na základe pôvodného záznamu o podaní oznámenia svedkyňou U. Z. st., či pôvodného záznamu o podaní vysvetlenia p. U. Z. ml., ako aj prvotného rozhodnutia o zaistení osoby, predložený na konanie o priestupkoch na príslušný správny orgán a teda by bolo v právomoci tohto orgánu rozhodnúť o ďalšom priebehu, ako aj o výsledku tohto priestupkového konania, vrátane možnosti uloženia peňažnej sankcie páchatelovi tohto priestupku. Obžalovaný pritom vo svojej súvislej výpovedi potvrdil, že svedkyňa Z. nemala záujem, aby spis bol postúpený na prejednanie na Okresný úrad Vranov nad Topľou, aj keď obžalovaný uvádzal v tom čase už neexistujúci obvodný úrad, pričom obvodné úrady zanikli s účinnosťou od 01.10.2013. Súdu nie je takisto zrejмый dôvod, pre ktorý by si potom obžalovaný spisoval takýto odkaz pre, podľa jeho vyjadrenia, svoju osobnú potrebu, pokiaľ by tým nesledoval zámer docieľiť na tomto odkaze uvedené zmeny v prejednávanej priestupkovej veci a na aký teda iný účel, ako dosiahnutie týchto zmien, si potom vyhotovil takýto odkaz. Za preukázané súd považoval; vychádzajúc predovšetkým zo svedeckej výpovede svedkyne N., podporne aj z výpovedí svedka U. O. a svedka V. K.; že písomný pokyn vo forme samolepiaceho bločku, ktorý si obžalovaný mal vyhotoviť počas telefonického rozhovoru so svedkyňou Z.; bol obžalovaným aj prilepený na predmetný priestupkový spis oznamovateľky Z.. Svedeckými výpoveďami svedkyne N., nepriamo aj svedka O., bolo pritom ďalej potvrdené, že tejto svedkyňi udelil obžalovaný takýto pokyn nielen písomne, ale aj ústne od nej vyžadoval, aby zmenila nielen záznam o podaní oznámenia so svedkyňou Z. a záznam o podaní vysvetlenia s p. Z. ml., ale aj rozhodnutie o zaistení podozrivej osoby svedka P. Z., pričom svedkyňa N. odmietla prerobiť záznam o zaistení podozrivej osoby. V tejto súvislosti za podstatné súd považoval aj tú okolnosť, že obžalovaný v priebehu celého súdneho konania pritom nespochybnil pravosť písomného pokynu nachádzajúceho sa na č. I. 7, druhej strane vyšetrovacieho spisu, s doslovným znením: „Rozhodnutia prerob tak, aby tam nebolo násillie, iba nadávky. Urob čisto na 49/1a „NÁVRH“ Potom ho zoberie späť, volala U.,“ vrátane podpisu. Predpoklad, že písomný pokyn v takomto znení vyhotovil obžalovaný U.. L., vyslovujúc aj domnienku, že aj podpis na tomto pokyne je obžalovaného U.. L., pritom uvádzali vo svojich výpovediach v podstate všetci vo veci vypočítaní príslušníci PZ, pričom opätovne obžalovaný nenamietal výpoveď týchto svedkov v časti ich výpovede obsahujúcej tieto skutočnosti. Obžalovaný pritom ďalej na svoju obranu uviedol aj to, že po predložení mu predmetného priestupkového spisu svedkyňou N. dňa 11.11.2014 a po jeho prekontrolovaní zaznamenal pri tomto priestupku do Denníka priestupkových spisov jeho ukončenie tak, že vec bola odložená a zároveň zmenil príslušné zákonné ustanovenie predmetného priestupku proti občianskemu spolunažívaniu pôvodne vedeného podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch na ten istý priestupok, avšak v zmysle ustanovenia § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch, teda zmenil konkrétne písmeno zákonného ustanovenia priestupku proti občianskemu spolunažívaniu; pričom z tejto evidenčnej pomôcky Obvodného oddelenia PZ v F. M. je nepochybné, že oprávnenie na vykonanie takýchto zápisov mali len svedok V., či obžalovaný.

Obžalovaný U.. L. tak z pozície nadriadeného príslušníka PZ, vykonávajúc v čase spáchania skutku funkciu zástupcu riaditeľa Obvodného oddelenia PZ v F. M., teda konajúc ako verejný činiteľ tým; že udelil svedkyňi N. najprv písomný pokyn a neskôr opakovane požadoval od tejto svedkyne, na základe už ústnych pokynov, vykonanie zmien v príslušných dokumentoch, nachádzajúcich sa v priestupkovom spise oznamovateľky priestupku, svedkyne Z.j, vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu pôvodne právne kvalifikovaného podľa ustanovenia § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, v dôsledku ktorých úkonov svedkyne N. mohlo dôjsť k zmene právnej kvalifikácie stíhaného priestupku na miernejšie ustanovenie toho istého paragrafového znenia tohto priestupku na § 49 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch a následne mohlo byť vykonané späťvzatie návrhu na prejednanie priestupku svedkyňou U. Z., ktoré malo byť predložené tejto svedkyňi svedkyňou N. na podpis, opätovne na pokyn obžalovaného; teda vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu v úmysle zadovážiť inému; v danom prípade priestupcovi, svedkovi P. Z., neoprávnený prospech v podobe vyhnutia sa prípadnej priestupkovej zodpovednosti; tak po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu prečinu

zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Súd pritom do skutkovej vety rozsudku oproti opisu skutku v obžalobe doplnil ustanovenie o tom, že svedkyňa N. na základe takýchto pokynov obžalovaného zmenila nielen samotný záznam o podaní oznámenia, ale aj záznam o podaní vysvetlenia, ktorá skutočnosť, napriek použitiu množného čísla v slove „záznamy,“ nebola výslovne uvedená v skutkovej vete obžaloby.

Subjektívna stránka konania obžalovaného bola pritom daná minimálne vo forme nepriameho úmyslu v zmysle § 15 písm. b) Trestného zákona, pretože obžalovaný vedel; že svojím konaním, spočívajúcim vo vyžadovaní splnení jeho pokynu svedkyňou N. na vykonanie zmien v jej pridelenom priestupkovom spise, za účelom dosiahnutia priaznivejšej právnej kvalifikácie priestupku a následne možnosti vykonania späťvzatia návrhu na prejednanie priestupku jeho oznamovateľkou, svedkyňou U. Z.; môže spôsobiť porušenie, alebo ohrozenie záujmu štátu na riadnom výkone právomoci verejného činiteľa a na ochrane práv a povinností fyzických a právnických osôb; a pre prípad, že takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobí, bol s tým uzročený.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatelia, jeho pomery a možnosť nápravy.

Z miesta trvalého bydliska mesta X. O. Z. je obžalovaný hodnotený všeobecne ako manžel a otec dvoch dcér bez bližšej konkretizácie.

Z hodnotenia riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ vo X. O. Z., ako bývalého zamestnávateľa obžalovaného, vyplýva, že tento bol v služobnom pomere príslušníka policajného zboru od 15.11.1995 do 30.04.2016, kedy bol na základe vlastnej žiadosti uvoľnený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru. V období od 01.06.2007 do 30.04.2016 obžalovaný vykonával funkciu zástupcu riaditeľa Obvodného oddelenia PZ v F. M., odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva PZ vo X. O. Z., Krajského riaditeľstva PZ v Prešove, služobného úradu Ministerstva vnútra SR. Obžalovaný mal podľa tohto hodnotenia plniť riadne a včas úlohy vyplývajúce z jeho služobného zaradenia, ako aj udelené mu nadriadenými, či vyplývajúce zo všeobecne záväzných právnych predpisov a interných aktov riadenia. Kladne bol obžalovaný týmto pracovným posudkom hodnotený aj z hľadiska jeho prístupu k plneniu služobných povinností, pričom v dostatočnej miere ovládal právne a interné predpisy s ich adekvátnou aplikáciou vo výkone štátnej služby na úseku svojho služobného zaradenia. Vystupovanie obžalovaného ako príslušníka PZ tiež bolo na požadovanej úrovni, pričom zo strany občanov počas jeho pôsobenia vo funkcii zástupcu riaditeľa vyššie uvedeného policajného oddelenia neboli vznesené námietky, či opodstatnené sťažnosti. Z predloženého prehľadu o odmenách a trestoch vyplýva, že obžalovanému boli v minulosti udelené tri písomné pokarhania, aj keď v pracovnom hodnotení sú uvedené len dve disciplinárne postihnutia. Po ukončení tohto služobného pomeru príslušníka PZ, poberajúc aj výsluhový dôchodok, mal obžalovaný, podľa svojej výpovede, vykonávať činnosť živnostníka v odbore elektrikár na území O. republiky a neskôr sa opätovne zamestnať na území Slovenskej republiky. Podľa vyjadrenia obžalovaného, čo mal súd za preukázané aj z lustrácií v Sociálnej poisťovni, je od 01.04.2017 zamestnaný v F. X. P., š. p., Odštepny závod M., ako B. a okrem toho má obžalovaný aj nepravidelný príjem na základe dohody o vykonaní práce uzavretej so Spoločenstvom vlastníkov bytov - F. L. XXXX/CX.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov súd zistil, že obžalovaný má len jeden záznam za spáchanie priestupku na úseku cestnej premávky zo dňa 03.03.2020, za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 10,00 Eur. Podľa odpisu z Registra trestov obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný.

Obžalovanému U.. L. teda poľahčovalo, že v minulosti viedol riadny život, keďže doposiaľ nebol súdne trestaný a priestupkovo postihnutý bol iba jedenkrát za menej závažné porušenie dopravných predpisov (§ 36 písm. j/ Trestného zákona). Žiadne príťažujúce okolnosti v zmysle ustanovenia § 37 Trestného zákona na strane obžalovaného súd nezistil.

U obžalovaného tak bola zistená prevaha poľahčujúcich okolností nad príťažujúcimi okolnosťami, a preto bolo potrebné základnú trestnú sadzbu pri prečine zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 Trestného zákona v rozpätí od dvoch rokov do piatich rokov, v zmysle ustanovenia § 38 ods.

3 Trestného zákona upraviť, teda znížiť hornú hranicu tejto základnej trestnej sadzby o jednu tretinu a obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v trvaní od dvoch rokov do štyroch rokov.

Pri rozhodovaní o konkrétnom druhu a výmere trestu súd zohľadnil tú skutočnosť, že v danom prípade išlo o úmyselný trestný čin, ktorého sa obžalovaný dopustil ako špeciálny subjekt a to ako verejný činiteľ, na ktorého musia byť kladené vyššie nároky ako na iných páchatelov trestných činov. Zároveň súd prihliadol aj na tú závažnú skutočnosť, že podľa vyjadrení svedkov N., V. K., či U. O., mal obžalovaný vydať pokyn na úpravu priestupkového spisu v totožnej priestupkovej veci ako v prejednávanej veci nielen svedkyňi N., ale v približne v tom istom období aj svedkyňi U., aj keď túto skutočnosť svedkyňa U. poprela, avšak bez bližšieho zdôvodnenia motívu takéhoto tvrdenia viacerých svedkov, teda svedkov N., V. K., či U. O., pričom táto skutočnosť ani O. byť predmetom ďalšieho dokazovania. Táto okolnosť však naznačuje, že v prípade obžalovaného nemuselo ísť o úplne ojedinelé vybočenie z riadneho plnenia si povinností vyplývajúcich z jeho funkcie verejného činiteľa. Pri hodnotení hľadísk ukladania trestov a v rámci toho možnosti nápravy obžalovaného, nemohol súd ďalej opomenúť aj tvrdenie svedka V.; prednesené síce v štádiu prípravného konania, pričom výpoveď tohto svedka v konaní pred súdom bola nepochybne oveľa stručnejšia; že obžalovaný U. L. mal „tendenciu pomáhať“ veľa ľuďom, pochopiteľne s doplnením, že on sa do toho nerád „miešal,“ avšak svedok V. takúto „pomoc“ obžalovaného U. L. pri výkone jeho služobnej činnosti bližšie neozrejmil. Zároveň súd nemohol neobísť ani tú skutočnosť, aj keď táto okolnosť opätovne nemohla byť predmetom detailnejšieho dokazovania, že svedkyňa N. vypovedala; pričom od tejto svedkyne mal mať túto vedomosť aj svedok V. K., ako aj vtedajší druh tejto svedkyne, svedok U. O.; že obžalovaný U. L. po podaní podnetu na začatie trestného stíhania v predmetnej trestnej veci mal svedkyňi N. navrhnúť, aby za vykonávateľa úprav v predmetnom priestupkovom spise manželov Z. obaja označili svedka V. K., obviňujúc tohto svedka aj zo zaslania predmetného spisu na Inšpekciu Ministerstva vnútra SR a dôvodiac aj tým, že tento svedok si už podal aj žiadosť o uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka PZ. Všetky tieto skutočnosti zistené v priebehu dokazovania na súde nemohol súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prehliadať.

Za smerodajné pritom súd pri posudzovaní hľadísk ukladania trestov nepovažoval samotný následok spôsobený stíhaným trestným činom a teda, že z konania obžalovaného nemal v prejednávanej veci priestupca, svedok P. Z. výrazný neoprávnený, v danom prípade, imateriálny prospech. V zmysle už vyššie rozvedených úvah súdu je totiž odôvodnený predpoklad, vzhľadom na prezentovaný záujem svedkyne U. Z. zmeniť svoju pôvodnú výpoveď, usvedčujúcu jej manžela aj z fyzického násillia voči jej osobe, že zamýšľaný prospech pre svedka P. Z. bol nevýznamný, až zanedbateľný. Určujúcou a podstatnou pre posúdenie konania obžalovaného je totiž tá skutočnosť, že svojím konaním; pričom nie je úplne vylúčená ani tá možnosť, že nešlo o ojedinelé zlyhanie obžalovaného v jednom prípade; vykonával svoju právomoc v rozpore s úlohami a povinnosťami verejných činiteľov a aj v podstate dosiahol neoprávnený prospech pre svedka P. Z., keď sa tento vyhol riadnemu priestupkovému konaniu. Na základe vykonaného dokazovania je zároveň sa možné domnievať, aj keď súd túto skutočnosť nemal za jednoznačne preukázanú, že konanie obžalovaného, spočívajúce v udelení nezákonného pokynu podriadeným príslušníkom PZ pri vykonávaní úkonov v nimi pridelených spisoch, pravdepodobne nebolo úplne zriedkavé. Všetky tieto skutočnosti tak vyznievajú v rámci úvah súdu o druhu a výmere trestu v neprospech obžalovaného. V smere ale posúdenia jeho prognózy nápravy ako priaznivej však vyznievajú tie fakty, že v čase rozhodovania súdu už obžalovaný nevykonával funkciu príslušníka PZ; keďže obžalovaný sám požiadal o uvoľnenie zo služobného pomeru príslušníka PZ a teda, by sa už v budúcnosti ani nemal možnosť dopustiť obdobnej trestnej činnosti ako v posudzovanom prípade; že obžalovaný nebol v minulosti opakovane súdne trestaný a ani v čase rozhodovania súdu sa voči nemu nevedlo ďalšie trestné stíhanie; pričom tento bol len jedenkrát priestupkovo postihnutý za menej závažné porušenie právnych predpisov na úseku cestnej premávky. Tieto okolnosti tak v celom súhrne odôvodňujú teda predpoklad, že aj v budúcnosti by mohol obžalovaný viesť riadny život a nedopustiť sa žiadneho protiprávneho konania.

Súd teda, zohľadňujúc aj možnosť ukladania alternatívnych trestov, pričom v prípade obžalovaného by sa ako najvhodnejší javil z týchto trestov peňažný trest, dospel k záveru, že vzhľadom na objekt chránený Trestným zákonom v prejednanom prípade, by nebolo postačujúce na nápravu obžalovaného z hľadiska ako individuálnej, tak aj generálnej prevencie, uloženie mu nejakého alternatívneho trestu. Za odôvodnený preto súd považoval trest odňatia slobody, nespojený ale s obmedzením osobnej slobody obžalovaného. Základným princípom podmieneného odsúdenia je pritom tá skutočnosť, aby obžalovaný sa v priebehu určenej skúšobnej doby riadne správal a spôsobom svojho života, za

prípadného uloženia aj nejakých obmedzení, či povinností, preukázal, že sa napravil, že spáchanie trestného činu bolo len ojedinelým vybočením z jeho inak riadneho spôsobu života; inak v opačnom prípade sa mu takto odložený výkon trestu premení na nepodmienečný trest odňatia slobody. Pri hodnotení podmienok pre podmienečné odsúdenie súd síce musí prihliadať aj na osobu páchatela a okolnosti prípadu, súd však musí vždy zvažovať, či podmienečným odkladom výkonu trestu bude dosiahnutý účel trestu.

Zohľadniac všetky vyššie uvedené dôvody preto súd považoval, vychádzajúc z upravenej trestnej sadzby tohto trestu odňatia slobody, za primeraný a adekvátny trest odňatia slobody na samej spodnej hranici v trvaní dvoch rokov. Súd je toho názoru, že takto uložený trest odňatia slobody odradí obžalovaného od ďalšieho páchania trestnej činnosti a zároveň vyjadrí morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Takisto za dôvodnú a postačujúcu na to, aby podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody naplnil svoj účel, považoval súd skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, počas ktorej je obžalovaný, ako už bolo vyššie uvedené, povinný viesť riadny život a nedopúšťať sa žiadnej protiprávnej činnosti.

Súd zároveň, na posilnenie výchovného účelu podmienečného trestu odňatia slobody, považoval za nevyhnutné, keďže obžalovaný sa stíhaného skutku dopustil pri výkone činnosti verejného činiteľa a to konkrétne činnosti príslušníka PZ, tomuto uložiť aj trest zákazu činnosti výkonu tejto štátnej služby, opierajúc sa o ustanovenie § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a vychádzajúc z výmery tohto druhu trestu od jedného do desiatich rokov. Vzhľadom aj na vyššie opísané skutočnosti; a to predovšetkým ten fakt, že síce konaním obžalovaného nebol dosiahnutý zvlášť výrazný prospech pre iného, svedka P. Z., ale javí sa aj dôvodný predpoklad, že konanie obžalovaného, opísané v skutkovej vete tohto rozsudku, nemuselo byť úplne zriedkavé, teda nemožno s absolútnou istotou vylúčiť aj predpoklad, že obžalovaný mohol nejakým spôsobom vplývať, vychádzajúc zo svojho postavenia nadriadeného príslušníka PZ na danom policajnom oddelení, na iných príslušníkov PZ služobne zaradených na tomto policajnom oddelení a vyvíjať tak úsilie so zámerom doceliť vykonanie nejakých úprav aj v minimálnej jednej obdobnej priestupkovej veci ako v prejednávanom prípade; že primeraným a adekvátnym je tento trest zákazu činnosti v trvaní dvoch rokov. Obžalovaný už síce v čase rozhodovania súdu nebol príslušníkom PZ, keďže bol ukončený jeho služobný pomer príslušníka PZ na jeho vlastnú žiadosť, avšak v prípade, ak sa verejný činiteľ dopustí prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Trestného zákona, je zásadne potrebné trvať na uložení trestu zákazu činnosti tej funkcie, pri ktorej výkone sa páchatel dopustil posudzovaného trestného činu, bez ohľadu na to, že v danom prípade v čase rozhodovania súdu už obžalovaný nevykonáva činnosť verejného činiteľa, pri ktorej sa dopustil takéhoto trestného činu. Súd tak zohľadnil pri úvahách o výmere tohto druhu trestu v postate tú istú podstatnú okolnosť, ako pri svojich úvahách pri ukladaní podmienečného trestu odňatia slobody tomuto obžalovanému, teda to, že objektom prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Trestného zákona je záujem spoločnosti na riadnom plnení funkcie verejného činiteľa. Vychádzajúc z výmery tohto druhu trestu tak súd, ako už vyššie uviedol, považoval za zodpovedajúce zistenému porušeniu povinností verejného činiteľa tento druh trestu vo výmere dvoch rokov.

V prejednávanej veci bol poškodený verejný záujem, teda v konaní ani nevystupovala žiadna poškodená osoba, a preto o nároku na náhradu škody ani nebolo potrebné rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.